

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΣΤ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1999

ΑΡΙΘ. 4

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 1999

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ

Ἀδελφοί μου, Παιδιά μου,

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΗ δὲν εἶναι μιὰ συμβολικὴ διήγησι πού “οἱ θρησκείες ἐφρόντισαν νὰ ἐντάξουν στὸ ἐσχατολογικὸ κήρυγμά των, ἀπὸ τὸν καιρὸ πού ὁ ἄνθρωπος δοκίμασε νὰ ἐξαγοράσει μὲ τὸ πνεῦμα του καὶ τὴν ψυχὴ του, τὸ δέος τοῦ Χρόνου, τὸ δέος τῆς βέβαιης ἤττας του”, ὅπως πιστεύουν μερικοὶ διανοούμενοί μας. Ἡ Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀφ’ ἐνὸς μὲν ἓνα βεβαιωμένο ἱστορικὸ γεγονός παγκόσμιας σημασίας, ἀλλὰ καὶ μιὰ πνευματικὴ βεβαιότητα, πού ἐγγυᾶται τὴν ἐσωτερικὴ ἀνακαίνισι τοῦ ἀνθρώπου, πού πιστεύει. Ὁ Θεάνθρωπος, ὡς “πρωτότοκος πάσης κτίσεως”, γίνεται ἡ ἀπαρχὴ τῆς σωτηρίας μας. Ἐτσι τὸ Πάθος καὶ ἡ Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ γίνονται ἡ προκαταβολικὴ γιὰ ὅλον τὸν κόσμον ἀπαρχὴ μιᾶς καινούργιας ἐποχῆς, μέσα στὴν ὁποία ὑπάρχει θέση γιὰ ὅλους, ὅσοι πιστεύουν εἰλικρινὰ καὶ μὲ ἀπλότητα στὸν Χριστὸ τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς βίωσης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

* * *

ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΥΤΗ ΠΑΡΙΣΤΑΝΕΙ χαρακτηριστικὰ ἡ βυζαντινὴ ἔκφρασι τῆς εἰκόνας τῆς Ἀναστάσεως. Ἐκεῖ εἰκονίζεται ὁ Ἀναστημένος Χριστὸς νὰ κρατεῖ ἀπὸ τὸ χέρι τοὺς Γενάρχες μας, τὸν Ἀδάμ μαζί τὴν Εὔα, συντρίβοντας τίς πύλες τοῦ Ἄδου καὶ νικώντας τίς δυνάμεις πού διαφεντεύουν τὸν κόσμον. Σηκώνοντάς τους ἐπάνω,

συνανασταίνει ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος μας, βγάζοντάς μας ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς, πού εἶναι ὁ κόσμος τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὀδηγώντας μας σὲ μιὰ νέα κατάστασι ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας. Μετὰ τὴν Ἀνάστασι “τὰ πάντα πεπλήρωται φωτὸς, οὐρανὸς τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια”, γι’ αὐτὸ καὶ ὅλοι δικαιοῦνται νὰ πανηγυρίζουν γιὰ τὴ σωτηρία τους, μιᾶς καὶ ὁ διάβολος τώρα πᾶ ἔχει δεθῆ, καὶ μπορεῖ νὰ κατέχη μόνο ὄσους, μὲ τὴ θέλησή τους, ὑποτάσσονται σ’ αὐτόν, δοκιμάζοντας τὸ θάνατο καὶ τὴ φθορά. “Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται”.

* * *

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ εἶναι ἐπαναστατικὸ, ὀδηγεῖ στὴν ἐξανάστασι τῶν συνειδήσεων γιὰ ἓναν καλύτερο κόσμον, ἀπὸ τούτη ἀκόμη τὴ ζωὴ, ἀναστημένο καὶ ἀνανεωμένο. Μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπελευθέρωσης ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν παθῶν, ἀπὸ τὴ δεσποτεία τοῦ σκότους. Ὅμως ἐνῶ θὰ περίμενε κανεὶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἤθελαν νὰ γευθοῦν τὴν ἀναγέννησι πού χαρίζει ὁ Ἀναστημένος Χριστὸς, ἐν τούτοις ἡ πραγματικότητα εἶναι διαφορετικὴ. Οἱ ἄνθρωποι προτιμοῦν νὰ ζοῦν συμβιβασμένοι μὲ τὴν ἁμαρτία, τὴν κακία, τὴν ἀνεσιτότητα. Παρέκαμψαν τὴν πρόκλησι τῆς Ἀναστάσεως. Προτίμησαν τὴν ἐξασφάλισι τῆς ἐφήμερης βιοτῆς των. Τιμοῦν ἴσως τὸν Ἀναστημένο Χριστὸ, ἀλλὰ μένουν στὸ ἐπίπεδο τῆς λαογραφικῆς, ἀνθρωποκεντρικῆς ἢ καὶ γαστρονομικῆς ἐκδοχῆς τῆς Ἀναστάσεως. Ἐτσι ὅμως δὲν

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ Τῶ ΑΓΙῶ ΠΑΣΧΑ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕῶ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
 ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
 ΠΑΝΤΙ Τῶ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ
 ΕΛΕΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται.

Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου ἄδη τὸ νῆκος;

Ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα πεφιλημένα,

Ἀνακεφαλαίωσιν τῶν πάντων ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ ἀναστάσει Αὐτοῦ πανηγυρίζομεν σήμερον.

Κοσμοσωτήρια εἶναι τὰ μηνύματα τοῦ κενοῦ μνημείου: Ἀνάστασις, φῶς, ζωὴ καὶ χαρὰ!

Διεκήρυξαν τὰ μηνύματα ταῦτα ἀνά, τὴν οἰκουμένην οἱ διὰ τῶν αἰώνων μάρτυρες τῆς ἀναστάσεως. Οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Πατέρες, οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λαὸς ὁ πιστός. Καὶ ἐδοξολόγησαν οἱ ὕμνογράφοι:

Ἀνῆλθεν ἐπὶ Σταυροῦ ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ.

Ἦλθεν ἐπὶ θάνατον ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος.

Πρὸς τοὺς ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Πρὸς τοὺς πεσόοντας ἢ πάντων ἀνάστασις.

Φῶς ἢ ἀνάστασις. Φωτίζει διὰ τοῦτο καὶ ἐρμηνεύει τὰ προηγηθέντα αὐτῆς μυστήρια τῆς θείας οἰκονομίας: τὴν Φάτνην, τὰ Πάθη, τὸν Σταυρόν, τὴν Ταφήν. Διδάσκει ἡμᾶς, ἢ ἀνάστασις. Δὲν ἔγινεν ὁ Θεὸς ἄνθρωπος διὰ νὰ πάθῃ, “ἀλλ’ ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώσῃ διὰ παθημάτων”. “Ὅθεν, ὁ “γνοὺς σταυροῦ καὶ ταφῆς τὸ μυστήριον ἔγνω τῶν προειρημένων τοὺς λόγους”, τὴν αἰτίαν δηλαδὴ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου. Ὁ δὲ “τῆς ἀναστάσεως μνηθεὶς τὴν ἀπόρρητον δύναμιν, ἔγνω τὸν ἐφ’ ᾧ τὰ πάντα προηγουμένως ὁ Θεὸς ὑπεστήσατο σκοπὸν”. Πάντα ταῦτα, ἐν ἄλλοις λόγοις, ἀλληλουχίαν διαδοχῆς ἀκολουθοῦντα, ἀποκαλύπτουν τὸν σκοπὸν τῶν θαυμασιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ σπλάγγνα τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. Ὑπενθυμίζουσι δὲ εἰς πάντας, ὅτι τόσον πολὺ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε καὶ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱὸν ἔδωκεν, ἵνα σωθῶσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτὸν καὶ ζωὴν ἔχωσιν αἰώνιον (Ἰωάν. 3, 16).

φθάνουν στὴν ὑπέρβαση τῶν κλουβιῶν τῆς σύγχρονης τεχνολογίας, στὴ δραπέτευση ἀπὸ τὸν τεχνιτὸ τρόπο ζωῆς καὶ ὑπαρξῆς.

* * *

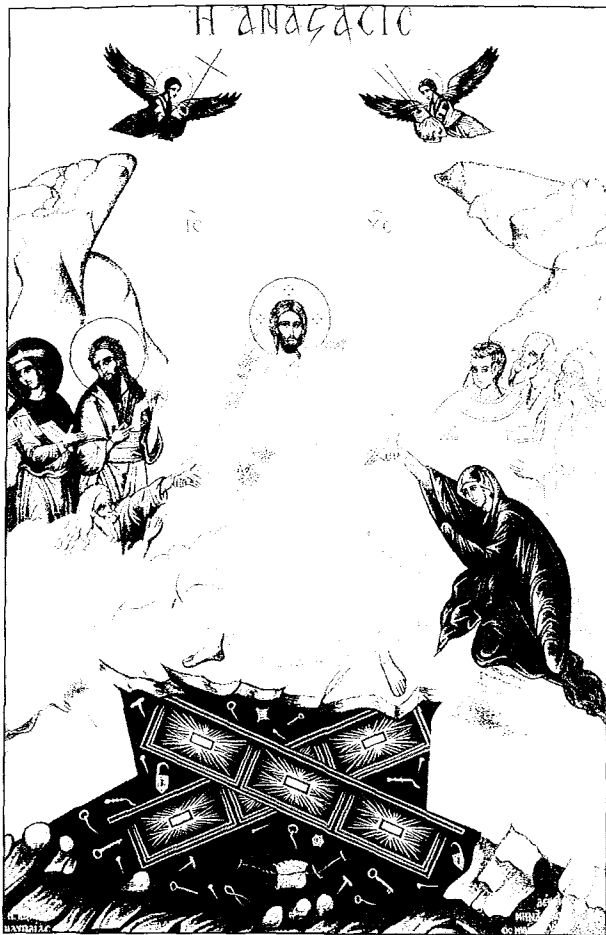
Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΛΑΤΡΕΙΑ δὲν καταφεύγει σὲ “ἀποδείξεις” γιὰ τὴν Ἀνάσταση, δὲν ἀποπειροᾶται νὰ πείσει κανέναν. Προβάλλει τὸ γεγονός καὶ τὴς συνέπειές του. Καὶ ὅποιος θέλει συνορτάζει. Εἶναι αὐτὴ μιὰ ἄλλη ὁδὸς γνώσεως, μόνον ἐμπειρική, καθόλου ἰδεολογική. Εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς πίστεως, πού μεταφράζεται σὲ συγκεκριμένες ἀποδοχῆς ποιοτικῶν μεγεθῶν, τῆς κληρονομίας τῆς χάριτος, τῆς ζωῆς, τῆς λύτρωσης, τῆς ἀναγέννησης, τῆς χαρᾶς, τῆς ἐλπίδας, τῆς δικαίωσης, τῆς κληρονο-

μίας τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι καλούμεθα νὰ γιορτάσουμε τὴν Ἀνάσταση, μετέχοντες, μακριὰ ἀπὸ νοητικὲς ἀντικειμενικότητες καὶ ἀναπραστατικὲς ἀντιληπτότητες, στὴ βίωση τῶν δώρων τῆς Ἀνάστασης. Τὰ δῶρα αὐτὰ τὰ ἔχουμε ἀνάγκη, καθὼς ζοῦμε τὴ ζοφερὴ ἀπειλὴ τῆς ἥττας μας, τὴ φορικτὴ ἐμπειρία τῆς “κενῆς ἀπάτης τοῦ κόσμου τούτου”. Ὁ Ἀναστὰς Κύριος εἶναι ἡ βεβαίωση τῆς ἀφθαρτότητας καὶ τῆς ὀντότητάς μας ἐν Χριστῷ. Ὅσοι πιστοὶ, ἅς προσέλθουμε ταπεινοὶ προσκυνητὲς Του.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Μετ’ εὐχῶν ἐορτίων καὶ ἀγάπῃ
 Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Κατέκειτο ἐν τάφῳ ἄνευ ἐλπίδος ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς “ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος” (Ρωμ. 5,12). Κατῆλθεν ὅμως εἰς τὰ ἔσχατα τῶν καταχθονίων ὁ φιλόθεος. Εἰσῆλθεν ἐκουσίως εἰς τὸ κέντρον τοῦ θανάτου. Ἐκεῖ “καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη” (Α' Πέτρ. 4,6), “λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύψτεσθε”.

Δικαίως, εὐθαρσῶς καὶ ἐν πεποιθήσει ἀναφωνοῦμεν, λοιπόν, μετὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδῃ τὸ νίκος;

Ἄνεστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται.

Πολιτεύεται, ἀπλώνεται παντοῦ δηλαδή ὡς ἄνθος ἀνοίξεως ἡ ζωὴ καὶ γίνεται καὶ πάλιν κυρίαρχος πραγματικότης καὶ ὡραιότης ἐν πᾶσι. Πλήρωμα ζωῆς. Περιουσία ζωῆς. Χάρις καὶ πλοῦτος ζωῆς καὶ χαρὰ καὶ εἰρήνη καὶ φῶς! Οὕτως ὑποσχόμεθα, οὕτω χαίρομεθα, οὕτω

βιοῦμεν οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τὸ πολυθρήνητον τοῦτο τραῦμα ἐπικράνθη ὁ Ἄδης. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ κατηγγήθη. Καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ναί, ἀδελφοί, καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά: Ἐπικράνθη ὁ Ἄδης. Ἐπικράνθη!

Διότι ἀνάστασις σημαίνει νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου. Σημαίνει ἐπομένως ζωὴ, βεβαιότης ζωῆς ἐν Θεῷ, ζωῆς αἰωνίου. Ὁ σεβόμενος τὸν Ἀναστάνα, σέβεται καὶ τὴν δωρεὰν τῆς ἀναστάσεως, τὴν ζωὴν. Τὴν ζωὴν τὴν ἰδίαν. Τὴν ζωὴν τοῦ συνανθρώπου. Τὴν ζωὴν τοῦ ἀντιπάλου. Τὴν ζωὴν τοῦ ἐχθροῦ. Τὴν ζωὴν τοῦ περιβάλλοντος κόσμου. Σέβεται τὴν ζωὴν καὶ ὑπομένει τὰς θλίψεις αὐτῆς, θεωρῶν τὰ πάντα ὑπὸ τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀναστάσεως.

Ἐπειδὴ ὅμως ὑπερεπερίσευσεν ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ ἐκ ταύτης σκοτασμὸς τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας, ἦλθε καὶ πάλιν ἡ ὥρα, ἵνα ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀνάστασιν πιστεύοντες, γίνωμεν καὶ πάλιν μάρτυρες τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ (Πράξ. 1, 22).

Ζωοδότην πιστεύομεν, γνωρίζομεν καὶ ὁμολογοῦμεν τὸν Ἀναστάνα Χριστόν. Ζωηφόρον τὴν ἔγερσιν. Ἄρτον ζωῆς τὸν Ἀναστάνα Κύριον.

Πηγὴ ὕδατος ζωῆς ἡ Ἀνάστασις, ἀενάως ρέουσα καὶ τὴν χάριν παρέχουσα δωρεὰν δαφνιῶς.

Ὁ “ὠραῖος κάλλι” ἐγείρεται ἀπὸ τοῦ μνήματος καὶ φιλανθρώπως προσλαμβάνει τοὺς πιστεῖ χωροῦντας εἰς τὸ σωτήριον φῶς τῆς Αὐτοῦ ὠραιότητος. Προσδοκία, λοιπόν, ἀσφαλῆς πάντων ἡμῶν ἡ Ἀνάστασις.

Ἀδελφοί καὶ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας,

“Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ ὀψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ ἐξαστράπτοντα” ζωὴν καὶ ἐλπίδα. Καὶ ἀναβοήσωμεν ἕκαστος ἀπὸ βάθους καρδίας:

Ἄναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σὲ ὁ Θεός!

Χριστὸς ἀνέστη! Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀμήν.

Ἄγιον Πάσχα 1999

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάνα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

ΚΕΝΤΡΟΜΟΛΟΣ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ ΛΥΤΡΩΤΗ

Στους φιλελευθέρους θεολογικούς κύκλους τῆς Δύσεως παρατηρεῖται τὶς τελευταῖες δεκαετίες μία ὀλονὲν ἐπαναλαμβανομένη προσπάθεια ὑποβαθμίσεως τῆς σημασίας τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Χαρακτηριστικῶς ὁ διαπρεπῆς ρωμαιοκαθολικὸς θεολόγος Eugen Biser (Μπίζερ), πού στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μονάχου ὑπῆρξε διαπρεπῆς διάδοχος τοῦ ἐπιφανοῦς Romano Guardini (Γκουαρντίνι), ἐπεσήμανε προσφάτως, ὅτι στους κύκλους αὐτοὺς σχηματίσθηκε μία «ἐκτεταμένη ἀρνητικὴ συμφωνία», πού ὠδήγησε

νοὺν τοὺς λόγους τοῦ Ἀπ. Παύλου: «*Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν*» (Α' Κορ. ιε' 14). Ὁ ἀείμνηστος φιλορθόδοξος προτεστάντης καθηγητῆς Friedrich Heiler (Χάϊλερ) ἔχει τονίσει χαρακτηριστικῶς ὅτι «*ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ζῆ ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ τοῦ μυστηρίου τῆς Ἀναστάσεως. Πᾶσα Κυριακὴ εἶναι δι' αὐτὴν μία ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως. Μάλιστα πᾶσα τελετουργία τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι κατ' οὐσίαν μία πασχαλινὴ λειτουργία*».

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ὅμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν
Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

Τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος τῆς ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος θεμελιώσεως Ἐκκλησίας, διότι τὸ γεγονὸς αὐτὸ μετέβαλε τοὺς πρώην δειλοὺς, δυσπίστους, ἀπογοητευμένους καὶ σκεπτικιστῆς Ἀποστόλους σὲ λεοντοθύμους κήρυκες τῆς ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου. Μὲ σταθερότητα καὶ αὐτοθυσία μέχρι θανάτου διακηρύττουν μὲ θάρρος: «*Ὁ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἔθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν... ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν*» (Α' Ἰωάν. κ', 1-3). Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης μαζί διεκήρυξαν μπροστὰ στὸ Σύνεδριον: «*Οὐ δύναμεθα ἡμεῖς, ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν μὴ λαλεῖν*» (Πράξ. δ', 20).

μέσα σὲ χριστιανικὰ πλαίσια τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου στὸ «σκιόφως» (Zwielicht) μιᾶς «περιθωριοποίησης» (Marginalisierung). Ἔτσι οἱ κύκλοι αὐτοὶ κάνουν λόγο γιὰ Χριστιανισμό καὶ γιὰ ἠθικοκοινωνικὴ χριστιανικὴ ζωὴ χωρὶς νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου ἢ μὲ τὸ νὰ ὀμιλοῦν γι' αὐτὴν μὲ παράλογες ἀρνητικὲς «ἀπομυθευτικὲς» τάσεις, οἱ ὁποῖες ἐρχονται σὲ σύγκρουσι πρὸς στοιχειώδεις λογικὲς καὶ ψυχολογικὲς ἀληθειες, πού, ἐνῶ ἀπορρίπτονται ἓνα θαῦμα, προὔποθέτουν ἀντὶ αὐτοῦ πολλὰ ἄλλα θαύματα. Πὰ τοὺς «ἀπομυθευτῆς» αὐτοὺς ἰσχύει ὁ λόγος τοῦ Pascal: «*Γιὰ νὰ γίνῃ κάποιος ἄπιστος, πρέπει νὰ ἐφοδιασθῆ μὲ ἰσχυρὴ δόσι εὐπιστίας. Οἱ ἄπιστοι εἶναι οἱ μᾶλλον εὐπιστοί. Πιστεύουν εὐχαρίστως πᾶν ἄλλο ἐκτὸς ἐκείνου, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ πιστεύσουν*».

Ἡ βεβαιότης αὐτὴ ἐνισχύει ἕως σήμερα ὄλες τὶς γενεὲς τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, οἱ ὁποῖοι μαζί μὲ τὸν Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνὸ ψάλλουν: «*Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν, λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα: ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν ἐπινίκιον ἄδοντας*». Τὸν ἐπινίκιον αὐτὸν ὕμνον ψάλλουν ὅλοι, ὅσοι γνώρισαν κοντὰ στὸν Ἀναστάντα Κύριο τὴν ἀνακαίνισι, τὴν ἀληθινὴ χαρὰ καὶ ἐλευθερία, τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως: «*Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν: ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο*» (Α' Κορ. ιε', 20).

* * *

Στους θεολογικούς κύκλους τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολῆς εἶναι καὶ πρέπει νὰ μείνῃ ἀγνωστὴ ἢ περιθωριοποίησις τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία καταρδεύεται ἀπὸ τὰ ρεῖθρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν ὁποία τὸ ἱστορικὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ πεμπουσία τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τὸ ζωοποιὸ καὶ δυναμικὸ κέντρο τῆς ὀρθοδόξου ζωῆς καὶ λατρείας, ἡ φωτεινὴ κορυφὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Οἱ ὀρθόδοξοι πιστοὶ καὶ θεολόγοι ἐπαναλαμβάνου

Ἄς εὐχρηθοῦμε, ὥστε οἱ προγραμματιζόμενοι γιὰ τὸ ἔτος 2000 ἑορτασμοὶ νὰ ὀργανωθοῦν ἔτσι ὥστε νὰ μᾶς μεταδώσουν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὸ μήνυμα ὅτι πρέπει νὰ προσεγγίζωμε τὸ ζωοποιὸ κέντρο τοῦ Χριστιανισμοῦ, δηλαδὴ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου, ὄχι μὲ φυγόκεντρος τάσεις περιθω-

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Πρωτ. 1346
 Ἀριθμ. Διεκπ. 516

Ἀθήνησι τῇ 5ῃ Μαρτίου 1999

Πρὸς
 Τὸν Ἐξοχώτατον
 κ. Εὐάγγελον Βενιζέλον
 Ὑπουργὸν Ἀναπτύξεως
 Ἐνταῦθα

Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐγένετο ἐν ταῖς προλαβούσαις Συνεδρίασις Αὐτῆς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ἀποδέκτης τοῦ προβληματισμοῦ καὶ τῆς ἀνησυχίας τοῦ πεπνυμένου Μητροπολίτου Φλωρίνης κ. Αὐγουστίνου ἐξ αἰτίας τῆς σχεδιαζομένης ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Casino εἰς τὴν ἀκριτικὴν περιοχὴν τῆς Φλωρίνης.

Ἡ περὶ ἡμᾶς Ἱερά Σύνοδος, ἀπεφάσισεν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 9^{ης} παρελθόντος μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ὅπως ἀποστείλῃ ὑμῖν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, δι' ἧς ἐκφράζονται αἱ ἔντοναι ἀνησυχία Αὐτῆς περὶ τοῦ ὡς ἄνω σχεδιαζομένου ἐγχειρήματος, τὸ ὁποῖον φρονοῦμεν, ὅτι δύναται νὰ λειτουργήσῃ δίκην βραδυφλεγοῦς βόμβας, ἥτις θὰ δυναμιτίξῃ τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας τῶν ἀκριτικῶν μας περιοχῶν τῆς Βορειοδυτικῆς Μακεδονίας. Τὸ δέλεαρ τοῦ εὐκόλου καὶ ἀπόνου κέρδους θὰ λειτουργήσῃ καταλυτικά, ἂν μὴ καὶ διαλυτικά, διὰ τὴν οἰκογενειακὴν καὶ κοινωνικὴν εἰρήνην τῶν ὡς ἄνω περιοχῶν, αἵτινες, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς τῶν θέ-

σεως, καθίστανται λίαν εὐαίσθητοι. Ἡ λειτουργία παρομοίων καταστημάτων εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς προερχόμεναι θλιβεραὶ συνέπειαι καθιστοῦν εὐλόγους καὶ δεδικαιολογημένας τὰς ἀνησυχίας ἡμῶν.

Ταῦτα θέτοντες ὑπ' ὄψει ὑμῶν παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὅπως μὴ προωθήσητε τὸ θέμα τῆς λειτουργίας Casino εἰς τὴν ἀκριτικὴν περιοχὴν τῆς Φλωρίνης, διὰ τὴν ἀποφυγὴν δυσαρέστων καταστάσεων τὰς ὁποίας ἐκ τῶν ὑστέρων θὰ κληθῶμεν ὅλοι νὰ ἀντιμετωπίσωμεν.

Ἐλπίζοντες εἰς τὴν θετικὴν ἐκ μέρους ὑμῶν ἀνταπόκρισιν ἐπὶ τοῦ τεθέντος τούτου θέματος καὶ ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς δαψιλῆ τὴν τοῦ Θεοῦ εὐλογίαν, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ κρατύνη καὶ ἐνισχύῃ τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἐν πᾶσι καὶ διατελοῦμεν,

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Κοινοποιήσις:
 Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Φλωρίνης, Πρεσβῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Αὐγουστίνον. Εἰς Φλώριναν.

ριοποίησεως αὐτῆς, ἀλλὰ μὲ εὐλαβικὴ κεντρομόλο στροφὴ τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ πορεία πρὸς τὸν Ἀναστάντα Λυτρωτὴ, γὰρ ν' ἀνηγοῦν πάντοτε στ' αὐτιά μας οἱ λόγοι τοῦ Ἀπ. Παύλου, ποὺ ἀποκαλύπτουν τὴν οὐσία καὶ τὸ βάθος τῆς γνησίας χριστιανικῆς πίστεως καὶ ζωῆς: «Ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγά-

πησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ χάριτι ἔστε σεσωσμένοι καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ἐφ., β' 4 - 6). «Ὡστε «ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. στ', 4).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Πρωτ. 1381
 Ἀριθμ. Διεκπ. 523

Ἀθήνησι τῇ 8ῃ Μαρτίου 1999

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
 τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
 τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκ Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδριά τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου τῆς 2^ας ὁδεύοντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι κληρικοί τινες, προσκαλούμενοι νὰ ὁμιλήσωσιν ὑπὸ διαφόρων Ὄργανώσεων, Σωματείων κ.λπ., ἐδρευόντων εἰς ἄλλην ἐκκλησιαστικὴν ἐπαρχίαν, αὐτῆς, εἰς ἣν ἀνήκουν οἱ προσκαλούμενοι, μεταβαίνουν ἵνα ὁμιλήσωσιν δίχρα μέντοι ἀδείας, εὐλογίας καὶ συγκαταθέσεως τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου. Ἡ ἔστιν ὅτε ἐμφανίζονται οἱ διοργανωταὶ τῶν διαλέξεων, ὁμιλιῶν κ.λπ. ἐκδηλώσεων εἰς τὸν Ἐπίσκοπον αἰτούμενοι αὐτοὶ τὴν ἀδειαν τῆς προσκλήσεως κληρικοῦ τινος ὁμιλητοῦ ἐξ ἄλλης ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας, ὃ δὲ προσκαλούμενος παραλείπει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν οἰκείον Μητροπολίτην καὶ νὰ

λάβῃ τὴν κεκανονισμένην ἀδειαν καὶ εὐλογίαν αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἐλέγχεται ὡς ἄτοπον καὶ ὡς ἀταξία σοβαρά, ἐπειδὴ παραθεωρεῖται παρὰ πάντα κανόνα ἐκκλησιαστικὸν ἀλλὰ καὶ εὐγενείας τοιοῦτον ὁ κανονικὸς καὶ νόμιμος Ἐπίσκοπος τῆς περιοχῆς, ἔγνω ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὅπως ἐπιστήσῃ τοῖς προσκαλούμενοις κληρικοῖς εἰς τοιαύτας διοργανώσεις, ὅτι, ὡςάκις προσκαλοῦνται διὰ πραγματοποίησιν ὁμιλίας ἢ διαλέξεως εἰς ἐτέρας ἐκκλησιαστικὰς ἐπαρχίας, δεόν ὅπως λαμβάνωσιν ἀπαραιτήτως, πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τῆς προσκλήσεως, τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, εἰς οὗτινος τὴν ἐπαρχίαν μεταβήσονται, συμφώνως τῇ ἐν τῇ Ἁγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ, κανονικῇ τάξει.

Ἐντολῇ τῆς Ἱεράς Συνόδου
 Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς
 Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Ἀθήνησι τῇ 10ῃ Μαρτίου 1999

Πρὸς
 τὸν Ἀξιότιμον
 κ. Ἐλευθέριον Παπανικολάου
 Βουλευτὴν Μεσσηνίας
 Ἐνταῦθα
 Ἀξιότιμε κύριε Βουλευτά,

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ Συνεδριά Αὐτῆς τῆς 4^{ης} ὁδεύοντος

μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., λαβοῦσα γνῶσιν τῆς ἀπὸ 2^ας Μαρτίου ἐ.ἔ. ὑμετέρας γενομένης ἐπερωτήσεως πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἀφορώσης εἰς τὰς προθέσεις αὐτῆς διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς κληρικοὺς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τοῦ ἐπιδόματος τῆς παραγωγικότητος, ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀπονείμῃ ὑμῖν τὴν τε εὐαρέσκειαν καὶ τὰς ὑποκαρδίους Αὐτῆς

εὐχαριστίας, διὰ τὴν συγκινητικὴν εὐαισθησίαν, ἣν ἐπεδείξατε διὰ τὴν ἰσότημον καὶ δικαίαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἀντιμετώπισιν τῶν Ἱερέων, οἱ ὅποιοι, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐπισημαίνετε εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐπερώτησιν, ἐκδαπανῶνται καθημερινῶς καὶ ἄνευ ὠραρίου εἰς τὴν διακονίαν συμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας.

Ὅθεν, εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς διὰ τὴν ὑμετέραν ἐπιδειχθεῖσαν εὐαισθησίαν ἐπὶ τοῦ ὡς ὑπερθεν διαλαμβανομένου θέματος, εὐχόμεθα ὑμῖν τὰ

κράτιστα καὶ πλουσίαν τὴν ἐξ ὕψους ἐνίσχυσιν καὶ ἐνδυνάμωσιν εἰς τὸ εὐθινοφόρον ἔργον τῆς διακονίας καὶ προασπίσεως τῶν δικαίων τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους καὶ διατελοῦμεν,

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιερατὴς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Ἀθήνησι τῇ 10ῃ Μαρτίου 1999

ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς
 τοὺς Ἱεροσπουδαστὲς τῶν Σχολείων
 Μέσης καὶ Ἀνωτέρας Ἐκκλησιᾶς. Ἐκπαιδεύσεως
 Ἀγαπητὰ μας παιδιὰ,

Ἡ πομιαίνουσα Ἐκκλησία μας, μέσα στὰ πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς τῆς εὐαισθησίας καὶ ἐγρηγόρσεως γιὰ τὰ νέα παιδιά τῆς καὶ ἰδιαίτερα ἐκεῖνα ποὺ σπουδάζουν τὰ ἱερά γράμματα στὰ Ἐκκλησιαστικά μας Σχολεῖα, ἐπικοινωνεῖ πατρικὰ –μὲ τοῦτο τὸ γράμμα– μὲ ὅλους τοὺς Ἱεροσπουδαστὲς καὶ μὲ τὸν καθένα σας προσωπικά, τὴν εὐλογημένη χρονικὴ στιγμή τῶν ἁγίων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Κατ' ἀρχὴν Αἶνον καὶ Δοξολογίαν ὀφείλει νὰ προσφέρει ἡ καρδιά μας στὸν Θεὸ Πατέρα μας γιὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα νὰ γίνουμε μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του, «υἱοὶ φωτὸς καὶ συγκληρονόμοι τῆς Βασιλείας του» καὶ στὴ συνέχεια νὰ τρέφεται ἡ ψυχὴ μας μὲ τὸν οὐράνιο Ἄρτο τῆς Εὐχαριστίας καὶ νὰ ξεδιψᾷ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Ποτήριον τοῦ Αἵματός Του.

Πέραν ὁμως ἀπ' αὐτὲς τὶς μεγάλες δωρεές, ὑπάρχουν καὶ ἄλλες, ποὺ πηγάζουν μέσα ἀπὸ τὴν διαπροσωπικὴ κοινωνία τοῦ Θεοῦ πατέρα καὶ τῶν παιδιῶν του. Εἶναι τὸ βίωμα τῆς κλήσεως τοῦ

Θεοῦ στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς τῶν νέων μας αὐτῶν ποὺ βιώνουν τὸ ἱερὸ κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ μας γιὰ μελλοντικὴ Ἱερωσύνη καὶ διακονία.

Ἀπόδειξη μεγάλη ὄλων αὐτῶν εἶναι ἡ παρουσία σας καὶ ἡ μαθητεία σας στὰ Μέσα καὶ Ἀνώτερα Ἐκκλησιαστικά Σχολεῖα μας, στὰ ὁποῖα μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου σπουδάζετε.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Σχολεῖο σας εἶναι (πρέπει νὰ εἶναι) τὸ σπίτι, τὸ λιμάνι καὶ τὸ καταφύγιο τῆς ψυχῆς σας, ὁ τόπος σπουδῆς στὴ ζωὴ καὶ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, ὁ χώρος ἐπίγνωσης τῆς ἀγάπης καὶ φροντίδος τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας μας. Ἐτσι τοῦλάχιστον πρέπει νὰ βιώνετε τὸν χρόνο τῶν σπουδῶν σας, σήμερα μάλιστα ποὺ ἡ σπουδὴ θεωρεῖται ἀπὸ πολλοὺς πάρεργο καὶ ἔργον ἢ στεῖρα ἀπομνημόνευση γνώσεων, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ὑποψία γιὰ τὴν ἐκπληκτικὴ «σημαντικὴ» τῆς οὐσιαστικῆς παιδείας, ποὺ σκοπεύει στὴ δημιουργία ὑπευθύνων ΠΡΟΣΩΠΩΝ.

Ἐτσι γίνεται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκαῖο νὰ ἐπιδιώξετε τὴν ἱεράρχηση μερικῶν βασικῶν θεμάτων σ' αὐτὴ τὴν συγκεκριμένη χρονικὴ στιγμή τῶν Ἱερατικῶν σας σπουδῶν. Καὶ αὐτὲς οἱ ἐπιδιώξεις σας πρέπει νὰ εἶναι :

α) Ἡ ἐμπέδωση ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος, ἱεροπρεποῦς ἤθους, δηλαδή δοκιμή «ΕΑΥΤΟΥ» καὶ προετοιμασία γιὰ μελλοντική διακονία μέσα στὴν Ἐκκλησία.

β) Ἐπίσης ἡ φοίτησή σας στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Σχολεῖο πρέπει νὰ εἶναι εὐκαιρία προγύμνασης γιὰ μελλοντική ἐνοριακή διακονία καὶ δράση, ἀλλὰ καὶ ἄριστη εὐκαιρία –ιδιαιτέρα στοὺς χώρους τῶν ἐκκλησιαστικῶν οἰκοτροφείων– διαβίωσης σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῶν πρωτοχριστιανικῶν χρόνων (δυνατότητα κοινωνικῆς διακονίας καὶ προσφορᾶς μεταξύ σας μὲ πνεῦμα θυσίας: ΑΓΑΠΑΙ).

γ) Τώρα ποὺ ἔχετε τὸν ἄσβεστο πόθο νὰ ἐγγίσετε τὰ κράσπεδα τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, πρέπει ν' ἀποκτήσετε ἐκεῖνες τὶς προϋποθέσεις (πνευματικές - μορφωτικές), ὡς πολῦτιμα ἐφόδια γιὰ τὴν κατοπινὴ ἱερατικὴ διακονία σας.

Ἐπίσης νὰ ἀποκτήσετε τὴν γνώση τῆς κανονικῆς τάξεως τῆς Ἐκκλησίας μας ἀλλὰ καὶ τὴ ἐπίγνωση τῆς ἀξίας τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ζωῆς, μὲ ἐμπιστοσύνη στὴν ἀγάπη καὶ τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ μὲ πνεῦμα ὑπακοῆς στὸν οἰκεῖο Ἐπίσκοπο καὶ μαθητείας στὸν Σχολάρχη σας καὶ τοὺς κοπιῶντες διδασκάλους σας.

Ἡ καταγραφή τῶν ἐπιδιώξεων θὰ μπορούσε νὰ συνεχισθεῖ σὲ μᾶκρος γιὰ τὸ γεγονὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως οὔτε εἶναι αὐτονόητον, οὔτε ἐξαντλεῖται καταγράφοντας τὶς πρὸ πάνω βασικὲς ἐπιδιώξεις καὶ προτεραιότητες. Εἶναι ὅμως ἀναγκαῖο νὰ ἔχουμε ἀρχὴ νὰ οἰκοδομοῦμε πάνω σὲ ὀρθόδοξα κριτήρια μὲ συγκεκριμένους στόχους.

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Μ' αὐτοὺς τοὺς ἱερὸς στόχους, μ' αὐτὲς τὶς εὐλογημένες ἐπιδιώξεις καὶ μακριὰ ἀπὸ κάθε μεμψίμοιρη κριτικὴ, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία σᾶς παρέχει τὴν πλούσια εὐλογία τῆς, τὴν ὀλόθυμη συμπαράστασή τῆς καὶ πατρικὰ σᾶς ὑποδεικνύει τρόπους πραγμάτωσης τῶν πρὸ πάνω βασικῶν ἐπιδιώξεών σας.

Κατ' ἀρχὰς πρέπει νὰ καλλιεργήσετε τὸ χάρισμα τῆς ἐπιμέλειας στὰ μαθήματά σας τηρώντας μὲ ἀκρίβεια καὶ συνέπεια τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ οἰκοτροφείου σας. Νὰ ἔχετε οὐσιαστικὴ συμμετοχὴ στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες καὶ λοιπὲς λατρευτικὲς εὐκαιρίες κατὰ τὴν διάρκεια

τῶν σπουδῶν σας.

Ἀπαραίτητη ἡ παρουσία πνευματικοῦ πατέρα καὶ εἰλικρινῆς κατάθεση τῶν λογισμῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν, πατερικὴ μελέτη καὶ ἐξοικείωση μὲ τὰ λειτουργικὰ καὶ ὑμνολογικὰ κείμενα, σπουδὴ στὴν θεολογία τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καθὼς ἐπίσης καὶ τελετουργικὴ μαθητεία μὲ ποιμαντικὲς ἐξορμήσεις σὲ πρότυπα ἐκκλησιαστικὰ ἰδρύματα καὶ ἐνοριακὰ κέντρα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τέλος ἡ διαρκὴς φροντίδα καὶ ἄσκηση γιὰ βίωση τῆς ἀγνότητας, τῆς προσευχῆς καὶ ἐν γένει τῆς πνευματικῆς ζωῆς θὰ σᾶς βοηθήσουν στὴν σταδιακὴ ὠρίμανση γιὰ νὰ γίνετα ἡ ὑπαρξή σας «σκεῦος ἐκλογῆς» (Πράξ. Θ' 15). Ὅλη αὐτὴ ἡ εὐλογημένη πορεία τῆς ζωῆς σας, καὶ κατὰ τὰ χρόνια τῶν ἱερατικῶν σας σπουδῶν, ποὺ εἶναι χάρισμα ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ χαριτώνεται ἀπὸ τὶς οὐράνιες Δωρεές Του, δὲν μπορεῖ νὰ μεταποιεῖται μὲ τὴν ἰδική μας ἀμέλεια σὲ ἀπλή ἐπιβίωση ἢ εὐκαιρία καιροσκοπικοῦ βολέματος. Ἐχομε χρέος ἱερὸ τὴν ζωὴ μας νὰ τὴν κατευθύνουμε σὲ φωτεινοὺς δρόμους, ὥστε νὰ παραμένει προφητεία καὶ ἀποστολὴ στὸ σύγχρονο κόσμος μας. Ὁφείλουμε ὅλοι μας νὰ ἀγωνιζόμαστε ὡς στρατιῶτες καὶ ἄθλητές τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀξίζει πάντοτε νὰ γινόμαστε, κατὰ τὴν εὐστοχη μαρτυρία συγχρόνου θεολόγου στοχαστοῦ, «θυσιαστήρια ζῶντα καὶ λογικά, ν' ἀγιαζόμεθα σὲ μάρτυρες καὶ προφῆτες, οἱ ὅποιοι καλοῦνται νὰ δίδουν ἀδιάκοπη τὴν μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ πραγματοποιοῦν τὴν Ἱεραποστολὴ τῆς χαρισματικῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ» (Ρ. Ενδοκίμων, Ἡ Ὁρθοδοξία, σ. 374).

Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ὀλόθυμη εὐχὴ τῆς ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας μας. Ἐνας τέτοιος λόγος πραγματοποιούμενος στὰ μέτρα τῶν δυνατοτήτων μας θὰ σήμαινε ὅτι παίρνει νόημα καὶ σκοπὸ ἱερὸ ἡ φοίτησή σας στὰ Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα μας καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐλπίδα γιὰ τὴν καθολικὴ ἀπελευθέρωση τῶν νέων μας ἀπὸ τὴν ἀπανθρωπία τῶν ὑλιστικῶν προσφορῶν τοῦ κόσμου, στὸ ἐπίπεδο τοῦ ΠΡΟΣΩΠΟΥ, «ὑπὲρ οὔ Χριστὸς ἀπέθανεν».

Ἀγαπητά μας παιδιά, ἀπονέμοντες ὀλόθυμη τὴν πατρικὴ εὐλογία μας καὶ ἀπευθύνοντες ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ πρὸς ὅλους σας καὶ τὸν καθένα χωριστὰ, εὐχόμεστε πλούσιες τὶς δωρεές

τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων» γιὰ ἐπιτυχία στὶς Ἱερατικές σας Σπουδές, μεστὸ πνευματικῶν προσπα-

θειῶν τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ πανευφρόσυνο τὸ ΑΓΙΟ ΠΑΣΧΑ.

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ
- † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
- † Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ
- † Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
- † Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
- † Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ΚΛΕΟΠΑΣ
- † Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου ΙΑΚΩΒΟΣ
- † Ὁ Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ
- † Ὁ Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
- † Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
- † Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτης ΑΝΔΡΕΑΣ
- † Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Ἀριθμ. Πρωτ. 1656
 Διεκλ. 663

Ἀθήνησι τῇ 19ῃ Μαρτίου 1999

Πρὸς
 τὸν Ἐξοχώτατον
 Κύριον Δημήτριον Ρέπλαν,
 Ὑπουργὸν Τύπου
 Ἐνταῦθα

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ,

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος εἰς τὴν προλαβοῦσαν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 10ης ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., ἐξήτασε ἐκτενῶς τὸ ἀνησυχητικὸν φαινόμενον, τὸ ὁποῖον παρατηρεῖται εἰς τὰ Προγράμματα τοῦ Κρατικοῦ Ραδιοφώνου καὶ τῆς Τηλεοράσεως ἐκ τῶν ὁποίων σὺν τῷ χρόνῳ ἀφαιροῦνται εὐλογημένοι πρακτικά, ὡς ἡ πρωινή προσευχὴ καὶ ἡ ἀναμετάδοσις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

Ἀντιλαμβάνεσθε, νομίζομεν, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεᾶται ἀδιαφόρως τὴν τακτικὴν τῆς προϊούσης ἀποθηρρασκευτικοποιήσεως τῶν Προγραμμάτων τῆς ΕΡΤ καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς πολυετοῦς παραδόσεως, ἥτις πολυτρόπως συνέβαλεν εἰς τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τοῦ Ὁρθοδόξου Λαοῦ, ὅστις σημειωτέον καὶ συντηρεῖ διὰ τῶν εἰσφορῶν του τὴν κρατικὴν ταύτην Ἐπιχείρησιν. Διὸ καὶ διὰ τὸ φαινόμενον τοῦτο θλιβόμεθα καὶ προβληματιζόμεθα ἐντόνως, ἀναζητοῦντες τὸν τελικὸν σκοπὸν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν. Ἡ παρατηρουμένη αὕτη πρακτικὴ θέτει ἐν κινδύνῳ τὴν ἰδιοπροσωπίαν τοῦ Γένους ἡμῶν, τὸ ὁποῖον διερχόμενον ἐν μέσῳ πολυειδῶν κινδύνων ἔχει ἀνάγκην ὑπὲρ ποτε καὶ ἄλλοτε στηρίξεως, ἐνδυναμώσεως καὶ προοπτικῆς ἐλπίδος.

Τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ πορείαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὑπῆρξεν Γένος εὐσεβῶν. Ἡ δὲ Ἐκκλησία ὡς μήτηρ φιλόστοργος πάντοτε περιέθαλψε τὰ ἐν περιστάσει εὐρισκόμενα τέκνα Αὐτῆς.

Θέτοντες ὑπ' ὄψει τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος τὸ ὡς ἄνω φαινόμενον καὶ γνωρίζοντες, ὅτι ἐνωτίζεσθε μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, παρακαλοῦμεν καὶ ἐν ὄψει τῆς ἐγγιζούσης Μεγάλης καὶ Ἁγίας Ἑβδομάδος καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, ὅπως ἐξετάσητε τὸ τεθὲν θέμα μετὰ τῆς προσηκούσης προσοχῆς, ἀποσκοποῦντες εἰς τὴν διόρθωσιν τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ἐπικαλούμενοι ἐφ' ἡμᾶς δαμιλῇ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, εὐχόμεθα ὅπως ὁ

Δοτῆρ παντὸς ἀγαθοῦ κρατῦνῃ καὶ ἐνισχύῃ τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἐν πᾶσι καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Κοινοποιήσις:

κ. Παναγιώτην Παναγιώτου,

Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΡΤ

Ἐνταῦθα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Πρωτ. 1657
 Ἀριθμ. Διεκπ. 664

Ἀθήνησι τῇ 19ῃ Μαρτίου 1999

Πρὸς
 τὸ Ραδιοτηλεοπτικὸν Συμβούλιον
 Ἐνταῦθα

Συνοδικῇ ἀποφάσει, ληφθεῖσιν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῦς Συνόδου τῆς 10^{ης} ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς ἐξήτασε τὸ θλιβερόν φαινόμενον τῆς δι' ὠρισμένων ἐκπομπῶν, ἰδιωτικῶν κυρίως τηλεοπτικῶν σταθμῶν, διακωμωδήσεως, εἰς τὸ ὄνομα μᾶς ὑποτιθεμένης ψυχαγωγίας, τῶν ἱερῶν συμβόλων τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν ὡς καὶ τῶν λειτουργῶν Αὐτῆς.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο, τὸ ὁποῖον βαίνει συνεχῶς διογκούμενον, θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῆ ἴσως ἐπιεικῶς ὡς ἀπαράδεκτον. Ἡ Ἱερά Σύνοδος θλίβεται βαθύτατα διὰ τὴν ἐκτεινομένην

καὶ ἐντεινομένην αὐτὴν ἀσέβειαν καὶ ἀχαριστίαν ὠρισμένων τηλεοπτικῶν σταθμῶν ἐναντι τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἣ ὁποία σπουδαίως καὶ πολλαπλῶς εὐηργέτησε τὸ Γένος ἡμῶν. Ὁ δὲ παραπικρασμὸς Αὐτῆς μεταβάλλεται εἰς ἀγανάκτησιν.

Ἦδη ἀνετέθη εἰς τὴν ἡμετέραν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ Τύπου νὰ ἐπισημάνῃ ὅλας αὐτὰς τὰς ἐκπομπὰς καὶ νὰ ὑποβάλλῃ σχετικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν λεπτεῶν μέτρων.

Ἐν θλίψει παρατηροῦμεν, ὅτι οἱ ἀλλόθρησκοι, οἵτινες διαβιοῦν εἰς τὴν Πατρίδα ἡμῶν, σέβονται καὶ τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ δὲν διανοοῦνται νὰ διακωμωδήσουν τὰ ἱερά καὶ τὰ ὄσια αὐτῶν.

Ταῦτα θέτοντες τὸ πρῶτον ἐνώπιον ὑμῶν διαμαρτυρούμεθα ἐντόνως διὰ τὴν βάνανυσον αὐτὴν μεταχειρίσιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἀναμένο-

μεν νὰ ἐνεργήσητε ἐν τοῖς πλαισίοις τῶν ἀρμοδιότητων ὑμῶν διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ φαινομένου. Ἐπιφυλασσόμεθα δέ, ἐὰν ἡ τακτικὴ αὕτη συνεχισθῆ, νὰ ἐπανέλθωμεν λίαν συντόμως καταθέτοντες συγκεκριμένα στοιχεῖα, τὰ ὅποια θὰ θεμελιώνουν τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν ἡμῶν νὰ παύσῃ ὁ διασυρμὸς αὐτός, ὁ ὁποῖος στρέφεται οὐσιαστικὰ

ἐναντίον τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν ἀναμονῇ τῶν ὑμετέρων ἀποφάσεων καὶ ἐνεργειῶν διατελοῦμεν,

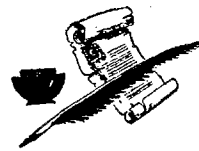
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Κοινοποιήσεις:

1. Ἐξοχώτατον κ. Δημήτριον Ρέπλαν, Ὑπουργὸν Τύπου Ἐνταῦθα.

2. Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων καὶ Διαφωτίσεως Παρ' ἡμῖν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Ἀριθμ. Πρωτ. 5420
 Διεκπ. 672

Ἀθήνησι τῇ 22ᾳ Μαρτίου 1999

Πρὸς
 τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
 Κορίνθου κ. Παντελεήμονα
 Εἰς Κόρινθον

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικὴ ἀπόφασις, ληφθεῖσα ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 4ης ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ. καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2045/23.12.1998 ὑμετέρου ἐγγράφου, περὶ τοῦ ἐὰν δύναται ὁ μὴ κεκαρμένος ἐξ ἀγάμων Πρεσβύτερος, ὑποστὰς μόνον ῥασοεσχίην, νὰ φέρῃ τὸ ὄφρικιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἐὰν οὗτος κατόπιν ἐπισκοπικῆς ἀδείας δύναται νὰ κείρῃ μοναχὸν ἢ μοναχάς, συνωδὰ καὶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 5420/Ν.Κ.6840/26.2.1999 Γνωμοδοτήσει τῆς ἀρμοδίας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ὡς κάτωθι:

Ἡ Ἐκκλησία τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ζήλῳ θεομουργῶ ἐν τῇ διακονίᾳ διακρινόμενους Κληρικούς, τιμᾷ δι' ἀξιωματίων (ὄφρικίων) τιμῆς, πρὸς ἐπιβράβευσιν καὶ αὐξήσιν τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ζήλου αὐτῶν, μετὰ τινος βεβαίως διακρίσεως ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίας αὐτῶν. Τὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ὄφρικιον μὴ μνημονευόμενον εἰς τὸν ἐν τῷ Μεγάλῳ Εὐχολογίῳ Πίνακα τῶν τιμητικῶν ὄφρικίων, εἰσαχθέν δὲ ὡς τοιοῦτο «ἐν τῷ κόμῳ», τὸ ὁποῖον πάλαι ποτὲ μόνον τοῖς Ἡγουμένοις τῶν Μοναστηρίων ἀπενέμετο, ἤρχισεν «οὐ μόνον Ἱερομονάχοις καὶ ἀγάμοις κληρικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐγγάμοις χηρεύουσι Πρεσβυτέροις ἀπνεμόμενον». Διὰ τοῦτο ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας καὶ διχογνωμίας, ἐπὶ Ἀρχιεπισκοπείας τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χρυσοστόμου Παπαδο-

πούλου, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 695/1337/10.12.1929 Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου, ἀπεφάνητο Συνοδικῶς ὅτι τὸ τοῦ «Ἀρχιμανδρίτου ὀφφίκιον ἀνώτερόν ἐστι τῶν λοιπῶν, τῶν ἐν τοῖς Πρεσβυτέροις γενικῶς ἀπονεμομένων».

Ἄπαντα δὲ τὰ θέματα ταῦτα τὰ ρυθμίζοντα τὰ περὶ τοῦ ὀφφικίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ τῆς ἐνδεδειγμένης φειδοῦς, εἰς τὴν ἀπονομὴν αὐτοῦ, ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν, ρυθμίζονται λεπτομερῶς διὰ Συνοδικῶν Ἀποφάσεων ἐν τῇ ὑπερθεν διαλαμβανομένῃ Ἐγκυκλίῳ ὡς καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 2196/1821/27.9.1938 τοιαύτῃ.

Ὅθεν, τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, ἀφοῦ καὶ ἐγγάμοις χηρεύουσι Πρεσβυτέροις ἀπονέμεται, πολλῶ δὲ μᾶλλον, τό γε νῦν ἔχον, δύναται νὰ φέρῃ καὶ ὁ ῥασοευχὴν ὑποστάς ἄγαμος Πρεσβύτερος.

Ἡ κουρὰ τῶν μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν ἔχει καθορισθῆ Συνοδικῶς ὅτι δέον νὰ γίνεται ὑπὸ ὠρισμένης προϋποθέσεως, αἵτινες προβλέπονται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διατάξεων καὶ λεπτομερῶς καταγράφονται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 2362/1983 Συνοδικῇ Ἐγκυκλίῳ.

Μάλιστα δὲ κατὰ τὸν Β' τῆς Πρωτοδευτέρας

ὀρίζεται (κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου εἰς τὸν ὡς ἄνω Κανόνα), ὅτι ἡ κουρὰ τοῦ μοναχοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Ἱερέως κατόπιν ἀδείας τοῦ Ἀρχιερέως, παρουσία τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τοῦ «ἀναδόχου» πνευματικοῦ τοῦ κειρομένου μοναχοῦ (πρβλ. ἐρμηνείαν τοῦ Κανόνος τούτου, ὑποσημ. 2, Πηδάλιον, ἐκδ. «Ρηγοπούλου», σελ. 347 ἐπ.).

Ὡς πρὸς τὴν κουρὰν τῶν μοναζουσῶν κανονικῶς ὀρίζεται, ὅτι αὕτη γίνεται μόνον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως καὶ οὐχὶ ὑπὸ Πρεσβυτέρου, ἔστω ὀφφικιοῦχου, καθ' ἃ ῥητῶς ὑπαγορεύει ὁ ΣΤ' Κανὼν τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου: «χρίσματος ποιήσιν καὶ κορῶν καθιέρωσιν ἀπὸ Πρεσβυτέρων μὴ γίνεσθαι».

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης,

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Πρωτ. 1857
 Ἀριθμ. Διεκπ. 840

Ἀθήνησι τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1999

Πρὸς
 τὸν Ἐξοχώτατον
 κ. Γεράσιμον Ἀρσένην
 Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας
 καὶ Θρησκευμάτων
 Ἐνταῦθα

Ἐξοχώτατε,
 Συνοδικῇ ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδριά

τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 31^{ης} παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ὡς κάτωθι, ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ θέμα τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν τῆς Α' Τάξεως τοῦ Ἐνιαίου Λυκείου καὶ δὴ εἰς τὸ περὶ Μασονίας κεφάλαιον αὐτοῦ:

1. Εἰς τὸ προηγούμενον Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν θρη-

σκευτικῶν, προεβλέπετο νὰ διδάσκωνται οἱ μαθηταὶ τὰ σχετικὰ μὲ τὰ λοιπὰ θρησκευόμενα, τὰς παραθρησκευτικὰς ομάδας, ὡς καὶ τὰ περὶ Μασονίας εἰς τὴν Β' Τάξιν τοῦ Λυκείου.

2. Συμφώνως τῷ ἀναλυτικῷ Προγράμματι τῶν Τάξεων τοῦ Ἑνιαίου Λυκείου (ΦΕΚ 406/5.5.1998), τὰ ὡς ἄνω θέματα καθορίζεται νὰ διδάσκωνται εἰς τὴν Α' Τάξιν Λυκείου.

3. Δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀνετέθη ἡ συγγραφή τοῦ νέου διδακτικοῦ βιβλίου τῆς Α' Τάξεως τοῦ Ἑνιαίου Λυκείου. Εἰς αὐτὸ οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου συμπεριέλαβον καὶ τὰς διδακτικὰς ἐνότητες 35-41, ἐν αἷς καὶ αὐτὴ περὶ Μασονίας. Τὸ βιβλίον ἐτέθη εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν Ἐπιτροπὴν Κρίσεως πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπεβλήθη εἰς τὸ τμήμα Δευτεροβαθμίου Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν τελικὴν κρίσιν.

4. Κατὰ τῆς συμπεριλήψεως τοῦ ὡς ἄνω μαθήματος εἰς τὰ διδακτικὰ βιβλία εἶχεν ταχθεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἡ «Μεγάλη Στοὰ τῆς Ἑλλάδος». Συγκεκριμένων, ὡς ἀνακοινώνει ἡ ἴδια εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 58 - 59 (1997) τεῦχος τοῦ Τεκτονικοῦ Δελτίου «Πυθαγόρας» (σελ. 37), ὁ μέγας Διδάσκαλος αὐτῆς κ. Σάββας Βαφειάδης, δι' ἐγγράφου αὐτοῦ τὴν 3.10.1995 ἔθεσε θέμα ἀπαλείψεως τοῦ ὡς εἴρηται κεφαλαίου ἐκ τῶν διδακτικῶν βιβλίων καὶ παρὰ τὴν προσπάθειαν καὶ τὴν θετικὴν εἰσήγησιν τοῦ τότε Προέδρου τοῦ «Ἑλληνικοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου» κ. Γεωργίου Καραγιάννη ἡ προσπάθεια δὲν ἐτελεσφόρησε.

Ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Τεκτονικοῦ Δελτίου «Πυθαγόρας», πληροφοροῦμεθα ὅτι: ἡ «Μεγάλη Στοὰ τῆς Ἑλλάδος» ἀπηυθύνθη τὴν 30^{ῆν} Αὐγούστου 1996, διὰ νέας ἐπιστολῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Τεκτονικοῦ Ἰδρύματος κ. Σάββα Βαφειάδου πρὸς τὸν τότε Πρόεδρον τοῦ «Ἑλληνικοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου» κ. Γεώργιον Καραγιάννην, συνοδευομένης ὑπὸ ὑπομνήματος περιέχοντος τὰς ἀπόψεις αὐτῆς περὶ τοῦ Τεκτονισμοῦ καὶ ἀναιρούσης τὰς θέσεις τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου. Τὸ ἐν λόγῳ Ὑπόμνημα τῆς Μεγάλης Στοᾶς ἐκοινοποιήθη εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς τοὺς α) κ. Γεώργιον Πασχαλίδην, τότε Ὑφυπουργὸν Παιδείας, β) κ. Ἰωάννην Πανάρετον, τότε Γενικὸν Γραμματέα Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, γ) κ. Ἀθανάσιον Νίκαν, Σύμβουλον

Ἑνώσεως Συγγραφέων Σχολικῶν Βιβλίων Θρησκευτικῶν.

Ἡ Μεγάλη Στοὰ ἀνακοινώνει, ὅτι ἔλαβεν ἔγγραφον ἀπάντησιν τοῦ κ. Γεωργίου Καραγιάννη ὑποσχομένου «νὰ ἀνανεώσει τὶς προσπάθειές του γιὰ τὴν διαφοροποίηση τοῦ ἐπιμάχου βιβλίου Θρησκευτικῶν τῆς Β' Λυκείου», εἰς ἣν καὶ διέτύπωσε τὴν πρόβλεψιν, ὅτι «προσεχῶς θὰ ὑπάρχει νέο βιβλίον μὲ βάση τὰ νέα πρότυπα». Αὐτὰ δὲ ἐτεκταίνοντο ἐν ἔτει 1996.

5. Αἱ μεθοδεύσεις αὗται εἰς τὸ παρασκήνιον τελικῶς ἐτελεσφόρησαν, διὸ καὶ μεθ' ἱκανοποιήσεως ἡ Μεγάλη Στοὰ εἰς τὸ Τεκτονικὸν Δελτίον «Πυθαγόρας» (Τεῦχος 64 - 65/1998, σελ. 184) ἀναγγέλει τὴν **πλήρη ἀπάλειψιν** τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸν Τεκτονισμὸν μαθήματος. Ἴδου ἐπὶ λέξις ἡ εἶδησις αὐτῆς:

«Κορυφαία, ὅμως, ἀναγνώριση τοῦ δικαίου τῶν τεκτονικῶν θέσεων καὶ ἀπόψεων, ὅπως αὐταὶ ἔχουν ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Μεγάλης Στοᾶς διατυπωθεῖ ἀπὸ διετίας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν, ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως ἡ πλήρης ἀπάλειψη τοῦ κεμένου, ἐκ σχολικοῦ βιβλίου, τὸ ὅποιον ὡς γνωστόν, ἀνεφέρετο ἀπὸ εἰκοσαετίας περὶπου εἰς τὸν Τεκτονισμὸν λίαν προσβλητικῶς θεωρώντας τοῦτον καὶ ὡς θρησκευτικὴν αἴρεσιν».

6. Καθ' ὃν χρόνον διεξήγετο παρασκηνιακῶς ἡ προσπάθεια ἀπαλείψεως τοῦ ἐπιμάχου τούτου κεφαλαίου ἐκ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν θρησκευτικῶν, δι' ἐντόνων ἡμετέρων διαβημάτων, ἐζητήσαμεν τὴν μὴ ἀπάλειψιν τούτου, ἀποσκοποῦντες εἰς τὴν ἀναγκαιότητα, ὅπως ἔχωσι οἱ νέοι σαφῆ καὶ πλήρη γνῶσιν περὶ τοῦ θέματος. Ἰδιαιτέρως δέ, ὅπως πληροφορηθῶσι τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας περὶ τοῦ Τεκτονισμοῦ, ὅτι δηλαδή **ὁ Τεκτονισμὸς εἶναι θρησκεία καὶ ὅτι ἡ ιδιότης τοῦ Τεκτονισμοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστος μὲ αὐτὴν τοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας**. Νομίζομεν, ὅτι ἔχομεν δικαίωμα νὰ ὀριοθετῶμεν τὸν πνευματικὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ καθορίζωμεν μὲ σαφήνειαν τὸ ποῖος εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ποῖος ἐκπίπτει ἢ δὲν εὐρίσκεται ἐν αὐτῇ. Τὸ ποικιλικὸν καθῆκον ἡμῶν εἶναι νὰ προφυλάξωμεν τὴν νεότητα καὶ τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ κινδύνου νὰ ἐξέλθωσι τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ἐκπέσωσι ἐκ τοῦ Σώματος τοῦ

Χριστοῦ καὶ νὰ ἀπολέσωσι τὰ πνευματικὰ δικαιώματα αὐτῶν ὡς μέλη τούτου, ἐντασσόμενα εἰς τὰ Τεκτονικὰ Τάγματα. Αὐτὴ εἶναι ἡ κρυσταλλίνη ἀλήθεια δι' ἡμᾶς καὶ αὐτὴν διακηρύσσομεν παντοῦ καὶ πάντοτε.

7. Μετὰ τὰς παρεμβάσεις ἡμῶν διὰ τὴν μὴ ἀφαίρεσιν τοῦ ἐν λόγῳ κεφαλαίου ἐκ τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν διδακτικοῦ βιβλίου τῶν θρησκευτικῶν τῆς Α' Λυκείου πρὸς τὰ ἀρμόδια ὄργανα, ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Ἰωάννης Ἀνθόπουλος, παρέσχε τηλεφωνικῶς εἰς ἡμᾶς προσωπικῶς τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι δὲν θὰ ἀφαιρεθῶσιν αἱ ἐν λόγῳ διδακτικαὶ ἐνότητες ἐκ τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν διδακτικοῦ βιβλίου τῆς Α' Λυκείου, εἰς ὃ ἐνετάχθησαν μετὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Β' Λυκείου εἰς αὐτὸ τῆς Α' Λυκείου καὶ ὅτι θὰ ἐπανεκδοθῇ τὸ παλαιὸν βιβλίον τῆς Α' Λυκείου.

Ἐκ τῆς ρυθμίσεως ταύτης προέκυψεν, ὅτι τὸ ἐπίμαχον κεφάλαιον περὶ Τεκτονισμοῦ δὲν διδάσκεται οὔτε εἰς τὴν Α' Λυκείου οὔτε εἰς τὴν Β' τάξιν τούτου. Διότι κατὰ τὸ προηγούμενον ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τὸ περὶ Τεκτονισμοῦ θέμα ἐδι-

δάσκετο εἰς τὴν Β' Λυκείου καὶ ἀποσυρθέντων τῶν διδακτικῶν βιβλίων ἐξέλιπεν ἡ διδασκαλία τούτου, κατὰ δὲ τὸ ἰσχύον προβλέπεται νὰ διδάσκεται εἰς τὴν Α' Λυκείου, μὴ ἐκδιδομένου ὁμῶς τοῦ νέου διδακτικοῦ βιβλίου, εἰς ὃ ἐνετάχθη καὶ ἐπανεκδιδομένου τοῦ παλαιοῦ, εἰς ὃ δὲν ὑπῆρχεν καὶ πάλιν, ἐξέλιπεν ἡ διδασκαλία τούτου. Τὸ ζητούμενον εἶναι νὰ διδάσκωνται οἱ μαθηταὶ τὸ θέμα.

Διὸ καὶ παρακαλοῦμεν, ἐπειδὴ ἡ γενομένη ρυθμισὶς δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν βούλησιν τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ὕλην τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν ἐν ἧ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος περὶ τοῦ Τεκτονισμοῦ εἰς τὴν Α' Λυκείου, νὰ προωθήσητε τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐτοιμοῦ νέου διδακτικοῦ βιβλίου τῆς Α' τάξεως τοῦ Ἐνιαίου Λυκείου ἀντὶ τῆς ἐπανεκδόσεως τοῦ παλαιοῦ.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς δαψιλῆ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ κρατύνη καὶ ἐνισχύη τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἐν πᾶσι καὶ διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΜΙΚΡΟΝ ΙΕΡΑΤΙΚΟΝ, ἔκδοσις Ζ' συμπληρωμένη μετὰ παράρτημα, σχῆμα 12x19 ἑκατ., χρυσοῦδοτο, σσ. 128.

Ἡ παρούσα 7η ἔκδοσις τοῦ «Μικροῦ Ἱερατικοῦ» περιέχει, ὅπως καὶ οἱ προηγούμενες, τὶς ἱερῆς Ἀκολουθίας: Ἑσπερινοῦ, Ἀρτοκλασίας, Μεσονυκτικοῦ, Ὁρθρου καὶ Προθέσεως τῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Εἰσοδικὰ καὶ Ἀπολύσεις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τὰ Ἀναστάσιμα ἀπολυτικά καὶ τὰ Δεσποτοθεομητορικὰ κοντάκια. Σὲ Παράρτημα, ὁμῶς, ἔχουν περιληφθεῖ –γιὰ διευκόλυνση τῶν ἱερέων– καὶ τὰ ἐπόμενα: Εὐχαὶ συγχωρητικαὶ ἐπὶ ἐξομολογουμένων, Παράγγελμα τοῦ Μεγ. Βασιλείου πρὸς ἱερέα, Τύπος τῆς κανονικῆς συμμαρτυρίας, Περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, Ἀνάγνωσις εὐχῶν, Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου, Τελετουργικαὶ ἐπιπτώσεις (ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῆς Βασιλείας) καὶ σχετικαὶ Εἰδήσεις περὶ νηστειῶν.

Ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις
τῆς ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Κοινοποιήσεις:

1. κ. Ἰωάννην Ἀνθόπουλον
Ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
Ἐνταῦθα.
2. κ. Ἀγγελὸν Ζησιμόπουλον
Γενικὸν Γραμματέα Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας
καὶ Θρησκευμάτων
Ἐνταῦθα.
3. κ. Κωνσταντῖνον Κοντογιάννην
Γενικὸν Διευθυντὴν Θρησκευμάτων
Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
Ἐνταῦθα.
4. κ. Θεόδωρον Ἐξαρχάκον
Πρόεδρον τοῦ «Ἑλληνικοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου»
Ἐνταῦθα.
5. «Πανελλήνιον Ἐνωσιν Θεολόγων»
Ἐνταῦθα.

Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ (20 - 24 Νοεμβρίου 1998)*

Στήν ιστορική μονή Ἁγίου Γεωργίου Π. Καΐρου

Τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας 23 Νοεμβρίου 1998 ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μὲ τὴν συνοδεία του ἐπισκέφθηκε στὴ Γκίζα τὶς Πυραμίδες καὶ τὴ Σφίγγα συνοδευόμενος πάντοτε ἀπὸ τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πάπα καὶ Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Πέτρο, τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἄλλους κληρικούς τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου.

Τοῦ Ι. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ

Διευθυντὴ τῆς «Ἐκκλησ. Ἀλήθειας»
Συμβούλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Στὶς 11 μετέβη στὸ ἱστορικό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Παλαιὸ Κάιρο, ὅπου βρῖσκεται καὶ ὁ πύργος μὲ τοὺς τάφους τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, ἓνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴ Νειλοχώρα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τέλεσε δέηση στοὺς τάφους τῶν Πατριαρχῶν καὶ ἐπισκέφθηκε τὰ ἀξιοθέατα καὶ τὸ ἑλληνικὸ κοιμητήριο τῆς παλαιότατης μονῆς. Ἐκεῖ, οἱ δύο Προκαθήμενοι εἶχαν κατ' ἰδίαν συνάντηση καὶ ἀντάλλαξαν ἀπόψεις σὲ διμερῆ θέματα καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ μέσα σὲ κλίμα ἀγάπης καὶ ἀδελφοσύνης. Θέματα διορθόδοξα καὶ διαχριστιανικά καὶ ἐκεῖνο τῆς Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀφρική, γιὰ τὴν ὁποία ὁ Μακ. κ. Χριστόδουλος διαβεβαίωσε ὅτι θὰ ὑπάρξει ἀμέριστη συμπαράσταση ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Γένους καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, θὰ συνεχισθεῖ ἡ στενὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Σχετικὰ μὲ τὸ Παγκόσμιο Συμ-

βούλιο Ἐκκλησιῶν συμφώνησαν ὅτι πρέπει νὰ συνεχισθεῖ ἡ συμμετοχὴ σ' αὐτό, ἀλλὰ μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ διάκριση καὶ βασικὸ ἄξιο τὶς θέσεις ποὺ πάρθηκαν στὴ Θεσσαλονίκη τὸν Μάιο τοῦ 1998. Ἡ μὴ συμμετοχὴ σ' αὐτό θὰ ἦταν ἀρνητικὴ γιὰ τὴ μαρτυρία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως στὸν σύγχρονο κόσμο. Ἀντίθετα μὲ τὴν συμμετοχὴ στὸν διεκκλησιαστικὸ διάλογο, ἡ Ὁρθόδοξία μπορεῖ νὰ συμβάλει στὴν ἐπικράτηση τῆς ἀλήθειας καὶ τὴν ἀντιμετώπιση αἰρετικῶν παρεκκλίσεων.

Τὸ μεσημέρι ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης παρέθεσε ἀποχαιρετιστήριο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου στὸ «Pasha Restaurant», πάνω στὸν Νεῖλο. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μέλη τῶν δύο συνοδειῶν παρακάθησαν οἱ Πρόσβεις Ἑλλάδος καὶ Κύπρου καὶ ἐκπρόσωποι τῆς καίρινης ὁμογένειας καθὼς καὶ οἱ καλύπτοντες τὸ ταξίδι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν δημοσιογράφοι καὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἄλλων μέσων ἐνημερώσεως.

Σὲ συγκινητικὴ προσφώνησή του ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Πέτρος, ἐξαιρόντας τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ἀνέφερε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ἀδελφικὴ ἀγάπη ποὺ τρέφει πρὸς τὸ πρόσωπό του, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐλπίδες ποὺ ἔχει ἐναποθέσει πάνω του γιὰ συμπαράσταση στὸ δικό του δύσκολο ἔργο. Ἐξέφρασε τὴν πίστη του ὅτι ἡ συνεργασία τους θὰ εἶναι καρποφόρα, γιὰτὶ ὅπως τόνισε αὐτὸ ποὺ τοὺς ἐνώνει εἶναι ὁ κοινὸς χῶρος ἀναφορᾶς: ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος. Ἡ ἀγαθὴ συνεργασία, κατέληξε, θὰ συμβάλει ἀποφασιστικὰ στὸν ἐκκλησιαστικὸ, κοινωνικὸ καὶ πολιτιστικὸ χῶρο τῶν λαῶν ποὺ ποιμαίνουν.

Εὐχαριστώντας γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις ἀγάπης πρὸς τὸ πρόσωπό του, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 τεύχους.

χαρακτήρισε τὸν Πατριάρχη Πέτρο εἰλικρινῆ ἄνδρα, σεμνὸ πνευματικὸ ἡγέτη τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Νειλοχώρας, ἐνῶ δὲν παρέλειψε νὰ ἀναφερθεῖ καὶ στὸ ὁμογενειακὸ στοιχεῖο, τονίζοντας ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ὅπου πῆγε ἔδωσε πνεῦμα ἀπὸ τὸ πνεῦμα του, πολιτισμὸ ἀπὸ τὸν πολιτισμὸ του, στοιχεῖα τῆς ὑπεροχῆς τοῦ μεγάλου ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Μὲ τὸν Πατριάρχη τῶν Κοπτῶν Σενούντα

Τὸ ἀπόγευμα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Πέτρο, ἐπισκέφθηκε τὸν Πατριάρχη τῶν Κοπτῶν Σενούντα στὴν ἔδρα του, ὅπου τοῦ ἐπιφυλάχθηκε θερμότερη ὑποδοχὴ ἀπὸ τὸν Ἱερό Κλήρο καὶ τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα. Στὴν εἴσοδο τὸν ὑποδέχθηκε ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης Σενούντα φορώντας τὸν μαῦρο πατριαρχικὸ μανδύα περιστοιχιζόμενος ἀπὸ 6 Ἐπισκόπους. Ἡ ὅλη τελετὴ τῆς ὑποδοχῆς εἶχε ἐπίσημο χαρακτήρα, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερη γραφικότητα. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πὺν Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπισκεπτόταν τὸ Κοπτικὸ Πατριαρχεῖο. Οἱ παριστάμενοι Κόπτες Ἀρχιερεῖς ἦταν ὁ Δαμιέττης Παῖσιος, ὁ Δυτικῆς Ἀφρικῆς Ἀντώνιος - Μάρκος, ὁ Λὸς Ἀντζελες Σεραπίων, ὁ Ἰρλανδίας Ἀντώνιος καὶ οἱ βοηθοὶ Ἐπίσκοποι Ἰωάννης καὶ Γαβριήλ. Ὁ Ἀριστείδης Πανώτης δίδει μιὰ ὠραία περιγραφή τῆς ὑποδοχῆς:

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ ἐν Χριστῷ ἀσπασμοῦ, σχηματίσθηκε πομπὴ τῆς ὁποίας προηγεῖτο χορὸς ἱεροσπουδαστῶν, ψάλλον πατριαρχικὰ εἰσοδικὰ, μὲ τὴν κρούση κυμβάλων, σὲ διατονικὸ μέλος, ἐνῶ στὰ χέρια τους κρατοῦσαν «σταυροφόρα κηρυκτεῖα», διὰ τὸ λιτανευτικὸν τῆς ὑποδοχῆς. Οἱ στιγμῆς ἦταν ἐντυπωσιακῆς καὶ κατανυκτικῆς. Ἐψαλαν ἐνθουσιαστικὰ τὸν ὕμνον: «Εὐλογημένοι οἱ ἐρχόμενοι...» καὶ τὸν πατριαρχικὸν κοπτικὸν «πολυχρονισμόν» καὶ γιὰ τοὺς τρεῖς Προκαθημένους!

Τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο παρουσίασε στὴν ὑπόγεια αἴθουσα τοῦ Κοπτικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου ὁ Πατριάρχης Πέτρος ἐκφράζοντας τὴ χαρὰ του γιὰ τὴ σημαντικὴ αὐτὴ ἐπικοινωνία τῶν δύο ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν, πὺν ἀποτελεῖ δεῖγμα τῶν ἀγαθῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐκφραση τῶν ἀδελφικῶν αἰσθημάτων τῆς ἑλληνό-

φωνης Ὁρθοδοξίας πρὸς τὴν Κοπτικὴ Ἐκκλησία.

Προσφωνώντας τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, ὁ Πατριάρχης Σενούντα χρησιμοποίησε στὸ πρῶτο μέρος τὴν ἀραβικὴ γλῶσσα (μετέφραζε στὰ ἑλληνικὰ ὁ Ἐφημέριος τῶν Κοπτῶν τῆς Ἀθήνας π. Ἀθανάσιος Χενεῖν) καὶ στὸ δεύτερο τὴν ἀγγλικὴ (τὴ μετάφραση ἔκανε στὰ ἑλληνικὰ ὁ Πρωτ. π. Στέφανος Ἀβραμίδης). Ὁ λόγος τοῦ Προκαθημένου τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας παρατίθεται ὁλόκληρος στὴ συνέχεια:

Ἔρχεσθε ἀπὸ τὴν χώρα πὺν εὐαγγελίσθηκε ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος καὶ τὸν θρόνον τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου: τὴν Ἑλλάδα. Ἑλληνικὰ ἔγραψαν οἱ περισσότεροὶ τῶν κοινῶν Πατέρων μας. Ἡ κοπτικὴ μας γλῶσσα χρησιμοποιεῖ τὸ δικό σας ἀλφάβητο, πρὶν τοὺς Σλάβους, καὶ στὴν λατρεία μας ἀκόμη χρησιμοποιοῦμε πλῆθος λειτουργικῶν φράσεων καὶ ὕμνων ἑλληνικῶν. Κάποιον ἀκούσατε καὶ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν. Στὴν Θεία Λειτουργία μας Κλήρος καὶ Λαὸς εὐχονται καὶ προσεύχονται σὲ ἱερῆς στιγμῆς «ἑλληνικὰ»: «Δόξα Πατρί...», «ἡ Εὐλογία τοῦ Θεοῦ...», «Ἅγιος ὁ Θεός...» κ.ἄ. Τὸ ὕμνολόγιό μας εἶναι κατὰ μεγάλο μέρος τὸ δικό σας. Ἐχομε κοινὸς ἁγίους καὶ μάρτυρες καὶ μελετοῦμε τοὺς ἴδιους Πατέρες. Ἐχομε τὰ ἴδια ἀσκητικὰ πρότυπα στὴν πνευματικὴ καὶ στὴν μοναστικὴ ζωὴ μας. Μὲ τὸν ἀγαπητὸν ἀδελφὸν Πατριάρχη Πέτρον ἔχομε πολὺ καλὲς σχέσεις, παρέστην στὴν ἐνθρονισή του καὶ ἀνταλλάσσουμε ἐπισκέψεις στίς μεγάλες μας κοινὲς ἐορτές. Ἰδιαίτερα χαίρομεθα, Μακαριώτατε καὶ ἀγαπητὲ ἀδελφέ κ. Χριστόδουλε, πὺν σὰς ὑποδεχόμεθα στὴν Αἴγυπτον. Μὰς ὑπενθυμίζετε, πὺν ἕνας προκατόχός μου, ὁ 65ος στὴ σειρά τῶν Πατριαρχῶν μας, ὀνόματι Χριστόδουλος (1047 - 1077) ἐγκατέστησε τὴν ἔδρα του σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν μεγαλόπολη. Εὐχομαι ἡ παρουσία σας ἐδῶ, νὰ εἶναι ἐξ ἴσου ἐπωφελὴς διὰ τὰς Ἐκκλησίας μας, διότι ἐπιθυμοῦμεν οἱ σχέσεις μας νὰ γίνονται καθημερινῶς περισσότερον βαθύτερες καὶ στενότερες.

Μιὰ σύγκληση τῆς Διμεροῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου, πὺν ἔγινε ἐδῶ στὴν Αἴγυπτον μὲ ἐκπροσώπους ἀπὸ τίς δύο οἰκογένειες τῶν Ἐκκλησιῶν μας, ἀπεκάλυψε πὺν ἔχομε τὴν ἴδια πίστη ἐν Χριστῷ: Πιστεύομεν στίς δύο φύσεις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστεύομεν ὅτι

εἶναι τέλειος στήν θεότητά Του και τέλειος στήν ἀνθρωπότητά Του. Ἄλλ' οἱ δύο φύσεις ἠνώθησαν σ' αὐτό πού ἐμεῖς ὀνομάζουμε «φύσιν» και σεῖς «πρόσωπον». Αὐτή ἡ «φύσις» δέν εἶναι μόνον θεότητα, οὔτε μόνον ἀνθρωπότητα. Εἶναι οἱ δύο φύσεις «ἠνωμένοι εἰς ἓν, ἐν τελείᾳ ἀνθρωπότητι και τελείᾳ θεότητι». Ἐπομένως, ὑφίστατο μιᾶ ἐξωτερική γλωσσική διαφορά ὁμολογίας τῆς αὐτῆς μιᾶς πίστεως ἐν Χριστῷ. Ἡ «φύσις» τοῦ Θεοῦ Λόγου εἶναι «σεσαρκωμένη», ὅπως διδάσκει ὀρθοδόξως ὁ ἅγιος Κύριλλος και δέχθηκε ἡ ἁγία Γ Οἰκουμενική Σύνοδος και ἐμεῖς ὁμολογοῦμε τίς δύο φύσεις τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος π.χ. στό ἔργο του «περὶ ἐνανθρωπήσεως» ἐξήγησε τὸν τρόπον τῆς Σαρκώσεως τοῦ Σωτῆρος και στό ἔργον του «κατὰ Ἀρειανῶν», ὑπερασπίσθηκε τὴν θεότητα τοῦ Κυρίου. Ὡς γνήσιος ἐκφραστής τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπεραμύνθηκε τῆς θεότητος και τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό και ἐμεῖς ταυτόχρονα ἀναθεματίζουμε τίς κακοδοξίες τόσον τοῦ «Ἀντιοχείας» Νεστορίου, ὅσον και τοῦ Εὐτυχοῦς, χωρὶς ἐνδοιασμούς.

Μακαριώτατε,

Ἐμεῖς ἐδῶ στήν Αἴγυπτον, ὅσο δυνάμεθα, ἐμβαθύνουμεν και διαδίδουμε τὴν ἐν Χριστῷ πίστη, βέβαια μέσα στὰ πλαίσια διακονίας τοῦ Ἐναγγελίου στήν Μέση Ἀνατολή. Ἡ Χριστιανοσύνη σήμερα ἐδῶ δέν εἶναι πλέον ἰσχυρά, ὅπως κάποτε στό ἱστορικὸν παρελθόν. Προσπαθοῦμε στήν «κατὰ δύναμιν» ποιμαντορία, εὐελπιστοῦντες στήν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν μας, ὡς τὴν μετὰ Θεὸν ἰσχύν μας. Ἐχομεν μιᾶ σπουδαία πρόοδο στήν αὐξηση τῶν ἱερῶν Μονῶν μας και τῶν μοναχικῶν κλίσεων. Ὁ ἱερός μας Κληρὸς και ἡ Ἱεραρχία μας ἐπίσης αὐξάνονται. Ἐπιδιώκουμε νὰ προσφέρουμε ποιμαντική μέριμνα γιὰ κάθε ἄτομο. Γνωρίζετε πῶς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἱστορίας ἀντιμετωπίσαμε δύσκολους καιρούς, πού εἶχαν ἐπιπτώσεις ἐκτὸς τῶν ἄλλων και στήν κατὰ Χριστὸν μόρφωσιν τοῦ ποιμνίου μας. Ἡ ἀναζωογόνησή μας ἄρχισε μὲ τὴν ἐπαναδραστηριοποίηση τῆς κατηχητικῆς διακονίας, ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ, ἔγιναν ἔφηβοι και νέοι και μάλιστα χειροτόνησα εἰδικὰ Ἀρχιερέα γιὰ τὴν διακονία τῶν νέων. Στὸ Κάιρο μόνον ἔχομε περὶ τίς 30.000

κατηχητὲς πού ὁ κάθε ἓνας ἔχει εὐθύνη γιὰ τὴν κατὰ Χριστὸν «παιδεία» 30 μαθητῶν, δηλαδὴ ἓνα σύνολο περίπου 900.000 νέων κατηχομένων. Ἐκατοντάδες κατηχητῶν ἔχομε σ' ὅλες τίς Ἐπισκοπές μας, παρὰ τίς δυσκολίες. Ἡ μέριμνά μας ἐπεκτείνεται και στὶς κοινωνικὲς ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου μας. Ἐπίσης ἐκτὸς τῆς συνεργασίας μας μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στὶς διεθνεῖς συναντήσεις, μετέχομεν και ἐμεῖς στήν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν και συνεργαζόμεθα διὰ εἰρήνῃ και δικαιοσύνη στήν ἀνθρωπότητα.

Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν προσωπικὴ ἀγάπη και προστασία σας πρὸς τὴν μικρὰ Κοπτοορθόδοξη Κοινότητα τῶν Ἀθηνῶν.

Σὰς καλωσορίζουμε γιὰ αὐτὴν τὴν ἐπίσκεψή σας, Μακαριώτατε, ὅπως και καλωσορίζουμε τὴν ἐπίσκεψιν και τοῦ ἀγιωτάτου Πάπα και Πατριάρχου κ. Πέτρου. Καλωσορίζουμε ἐπίσης τοὺς ἀδελφούς μας Μητροπολίτες και Ἐπισκόπους και τίς συνοδείες σας και θέλουμε νὰ πιστεύουμε στήν πλήρη ἐπιτυχία τῆς ἐδῶ ἐπισκέψεώς σας.

Στὴ συνέχεια τὸν λόγο ἔλαβε ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος τόνισε τὰ ἐξῆς βαρυσήμαντα γιὰ τίς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν:

Ἀγιώτατε,

Μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης και τιμῆς ἐπισκεπτόμεθα τὴν σεβασμίαν Πρωθιεραρχικὴν Ὑμῶν κορυφήν, τὴν σεπτὴν Ἱεραρχίαν και τὸν πιστὸν Λαὸν τῆς Ὑμετέρας Ἐκκλησίας, ὡς ἀδελφοὶ πρὸς ἡγαπημένους ἀδελφούς.

Ἡ Ἐκκλησία, ἥς προϊῶστασθε, εἶναι ἱστορικὴ, ἔνδοξος και πολυπαθὴς, συνδεδεμένη μεθ' ἡμῶν μὲ ἀντιστοιχοῦς περιπετείας και πικρὰς ἐμπειρίας. Ἐπὶ πλέον πιστεύομεν ὅτι αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ἐπανένωσιν ὑμῶν τε και ἡμῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδώσουν καρπούς, ἐὰν συμφωνήσωμεν ὅτι δέν θὰ θιγῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἡ δογματικὴ διδασκαλία τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς και Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐνταῦθα παρουσία ἡμῶν εἶναι τι ἐπέκεινα πάσης ἄλλης ἐθιμοτυπικῆς συναντήσεως. Εἶναι ἀπότισις τιμῆς και σεβασμοῦ εἰς μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν, φέρουσαν μὲ ἐγκαρτέρησιν τὰς πολλαπλὰς πληγὰς τῆς, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι, οὐδέποτε τὸ μαρτύριον ἠπέλιψε τὴν Ἐκκλησίαν, διότι οἱ μυσταγωγούμενοι ἐν διωγμοῖς διαβλέπουν τὸν οὐρανὸν εὐρύτερον ἀνεωγμένον, ἀφοῦ

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μετὰ τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πάπα καὶ Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής κ. Πέτρο στις Πυραμίδες. Διακρίνονται ἐπίσης οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ καὶ Λήμινον κ. Ἰερόθεος, ὁ Παν. Ἀρχιμ. Θεόκλητος Κουμαριανός, ὁ Πρωτ. π. Θωμᾶς Συνοδινός καὶ ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Διονύσιος Κατερίνας (Φωτ. Χρ. Μπόνη).

πάντοτε «οἱ διωγμοὶ λαμπροτέραν τὴν Ἐκκλησίαν ἐποιοῦν τοῖς πάθεσιν», κατὰ τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον (Ε.Π. τ. 35,1209).

Ἀγιώτατε,

Ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ὑστάτη ἐντολὴ τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς μαθητὰς Αὐτοῦ καὶ ὅσοι τὴν διακονοῦν «ἀξίως περιπατοῦσι τῆς κλήσεως, ἧς ἐκλήθησαν» (Εφεσ. δ' 1). Οἱ κατὰ καιροὺς προκάτοχοι ἡμῶν, ὡς μαρτυρεῖ ἡ Ἱστορία, ἐπεδίωξαν τὴν προσέγγισιν καὶ συμπόρευσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς καταλλαγῆς. Εἰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν ὅμως, ὁ Κύριος ἐπέβλεψεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπέτρεψε τὴν ἔναρξιν σοβαροῦ, εἰλικρινοῦς καὶ ἀπαθοῦς διμεροῦς θεολογικοῦ Διαλόγου, συνεχιζομένου περίπου ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν (1971 - 1998). Ὁ Διάλογος αὐτὸς εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσῃ πάντοτε ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Παναγίου καὶ

Ζωαρχικοῦ Πνεύματος, χωρὶς εἰς τὸ παράπαν νὰ θιγῇ τὸ ἀληθὲς δόγμα καὶ ἡ μία πίστις «ἥτις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξεν», διὰ νὰ τελεσφορήσῃ καὶ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν πλήρη ἐν Χριστῷ ἐνότητα, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου: «ἵνα ὦμεν ἐν» (Ἰω. ιζ' 12).

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀπὸ καταγωγῆς καὶ κλίσεως σεβόμεθα τὸ ἐλληνιστικὸν πνεῦμα, ὅπερ ἦνθησεν εἰς τὴν «μεγάλην πόλιν» τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀνέδειξε σπουδαίας Πατερικὰς προσωπικότητας, ἧτο δὲ ἡ μήτρα ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα, ἡ ὁποία ἔθεσε μὲ ἀνεξίτηλα γράμματα τὴν σφραγίδα τῆς εἰς τὴν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας. Ἕλληνες διδάσκαλοι, κατ' ἀρχὴν ἐξ Ἀθηνῶν, «παιδαγωγοῦν ἐν Χριστῷ» τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μυριάδων ψυχῶν εἰς τὴν περίφημον ἐκεῖ κατηχητικὴν Σχολήν. Ἐνταῦθα ὁ διευρημένος

θεολογικός στοχασμός τῶν Ἑλλήνων Πατέρων εἰσεχώρησεν εἰς τὸν «νοῦν» τῶν Γραφῶν καὶ ἐξέφρασε θεοπρεπῶς τὰς δεδομένας ἄνωθεν ἀληθείας. Ὁ ἔνθεος στοχασμός αὐτῶν ἐν πολλοῖς διήνοιξεν τὴν μυστικὴν ὁδὸν τῆς Θεογνωσίας, διὰ τὴν «ἐπίβασιν» ἐκ τῆς ἀσκητικῆς πράξεως εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ χριστιανικοῦ μυστηρίου. Παρὰ τὴν καθέδραν τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου ἀνεπτύχθησαν θεσμοὶ ἱεροί, ὅπως ἡ Συνοδικότης καὶ ὁ Μοναχισμός. Ἡ ἀνάπτυξις ἐν τῷ κλίματι τοῦτο τῆς Συνοδικότητος ὑπῆρξεν ἐπιρροή ἑλληνικῶν παραδόσεων.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ὁργάνωσις τοῦ μοναστικοῦ βίου μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μυστικοῦ ιδεώδους, δὲν ἤπτετο ἐν πολλοῖς τῆς φιλοσόφου βιοτῆς ἀρχαίων Σχολῶν Ἑλλήνων καὶ ἑλληνιζόντων φιλοσόφων;

Θεωροῦντες ὅλην αὐτὴν τὴν βαρυντὰν ἐκ τοῦ παρελθόντος κληρονομίαν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραβλέψωμεν τὸ χρέος ἔναντι τοῦ Κυρίου τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ μὴν ἀναπέμψωμεν Αὐτῷ εὐχαριστίας, διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, τοὺς ἐσχάτους τούτους χρόνους, ἀνδρῶν ἐντίμων καὶ φιλοθέων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ διμεροῦς θεολογικοῦ Διαλόγου. Ἀναμνησκόμεθα μερικῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐπανασυναντήσεως ταύτης ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἦτοι τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Καλλινίκου καὶ τοῦ διακεκρωμένου πάπα Κυρίλλου τοῦ Δ', ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροπολίτου Πενταπόλεως Νεκταρίου τοῦ Κεφαλᾶ, ὅστις ὡς διευθυντῆς τῆς Ριζαρείου Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἠγάπησεν ἰδιαζόντως τοὺς ἐκ τῆς Ἐκκλησίας Ὑμῶν ἱεροσπουδαστάς, ἕνα τῶν ὁποίων δι' εὐχῶν αὐτοῦ ἔχετε προκάτοχον: τὸν μακαριστὸν Ἰωσήφ τὸν Β' (Γιουσάπ τὸν 2ον, 1945 - 1956). Κατὰ τὴν ἀρχιερατείαν αὐτοῦ καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ τότε Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀεμνήστου Χριστοφόρου τοῦ Β', ὁ Μητροπολίτης πρώην Νευροκοπίου κυρὸς Γεώργιος Παπαγεωργιάδης, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὸν Μητροπολίτην Ἐρμουπόλεως κυρὸν Εὐάγγελον Ψῆμα, ἠνοιξεν ὁ πρῶτος μεταπολεμικὸς ἡμιεπίσημος ἐκκλησιαστικὸς Διάλογος, διακοπεῖς ἔνεκα τῆς αἰφνιδίας ἐκδημίας τοῦ πρώτου Ἱεράρχου. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη! Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πρώτης ἐκείνης ἐπικοινωνίας (περιοδ. «Γρηγόριος Παλαμᾶς», Θεσσαλ. 1952, σ. 232), τὸ

ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας διεφάνη εἰς τὰς προσκλήσεις πρὸς συμμετοχὴν Ὑμῶν εἰς τοὺς ἑορτασμούς: τῶν 1.900 ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν τοπικῶν ἀποστολικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (1952) καὶ τῶν 1.000 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας καὶ τῆς ἐντεῦθεν ὁργανώσεως τοῦ μοναστικοῦ βίου ἐν Ἀγίῳ Ὁρει (1963), εἰς ὃν συμμετείχατε καὶ Ὑμεῖς προσωπικῶς. Ἐκτοτε ἐν Ἑλλάδι ἀνεπτύχθη εὐρύτερον τὸ ἐνδιαφέρον δι' Ὑμᾶς διὰ δημοσιευμάτων, συμμετοχῶν εἰς συνέδρια, προσκνηματικὰς ἐπισκέψεις εἰς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ Ἱερᾶς Μονᾶς Ὑμῶν καὶ εἰς ἄλλας διεκκλησιαστικὰς συνάξεις. Ἀλλὰ καὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐξ Ὑμῶν, ἦλθον πλησίον πρὸς ἡμᾶς διὰ τῶν σπουδῶν καὶ δημοσιευμάτων αὐτῶν εἰς τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης.

Αἱ συνεχιζόμενα προσπάθειαι πιστεύομεν ὅτι δύνανται μὲ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ νὰ ἔχουν ἀποτέλεσμα ἐπειδὴ ἤδη ὑπάρχει τὸ ἐγκάρδιον κλίμα καὶ ἡ διάθεσις εἰλικρινοῦς προσεγγίσεως.

Ἀγιώτατε,

Ὁ τῆ ἀκριβείᾳ ἀρχιμανδριτῆς τοῦ ἀναχωρητισμοῦ Σενούδας, τοῦ ὁποίου εὐλαβῶς καὶ κατ' ἀξίαν τὸ ὄνομα φέρετε, ὡς πεπαιδευμένος διὰ τῆς ἑλληνιστικῆς παιδείας τῶν Ἀλεξανδρέων, ὡς γνωστὸν, ὑπῆρξεν ἄριστος κάτοχος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ γραμματείας. Πρὸς τοῦτο καὶ ἐπελέγη ὑπὸ τοῦ ἀγίου Κυρίλλου ὡς στενὸς συνεργάτης αὐτοῦ. Ἡ οἰκείωσις μὲ τὸ μορφωτικὸν ἑλληνικὸν ιδεῶδες, ἀνέδειξεν τοῦτον καὶ θεμελιωτὴν τῆς Κοπτικῆς γραμματείας. Μετέχων τῆς ἡμετέρας παιδεύσεως ἔγινεν ἐν πνεύματι ἀδελφὸς τοῦ Γένους ἡμῶν, ὡς προέλεγεν ὁ ῥητορικώτατος Ἰσοκράτης.

Καὶ Ὑμεῖς, Ἀγιώτατε, ἐν τῇ προνοίᾳ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ὑμετέρα Ἐκκλησία ἑλληνομαθεῖς, κληρικούς καὶ θεολόγους, διὰ τῶν θεολογικῶν αὐτῶν σπουδῶν εἰς ἑλληνοφώνους Σχολὰς τῆς χώρας ἡμῶν, μετέχετε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τῆς συγγενείας ἡμῶν, διότι εἶναι ἀναντίρρητον γεγονός ὅτι ἔχομεν κοινὰς καταβολὰς αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ τὴν κοινὴν ἀποστολικὴν ἡμῶν καταγωγὴν καὶ τὸ κοινὸν ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα μορφωθὲν «κατ' ἀνατολάς» ὑπὸ κοινῶν Πατέρων.

Ἀγιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Γνωρίζομεν πόσον τὸ σεπτὸν πρόσωπον Ὑμῶν

συνοψίζει τὸ ὑψηλὸν χριστιανικὸν ἦθος τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῆς χώρας ταύτης. Ἐκτιμῶμεν βαθύτατα τὴν σεπτὴν μορφήν ὑμῶν καὶ τὴν πνευματικὴν παρουσίαν αὐτῆς εἰς τὴν φίλην χώραν τῆς Αἰγύπτου. Πιστεύομεν ὅτι ὁ πόθος διὰ τὴν πλήρη κοινωνίαν εἶναι θεοκίνητος καὶ διὰ τοῦτο ἡ θεμελίωσις αὐτοῦ πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ «ἀκρογωνιαίου λίθου» τοῦ Θεανδρικοῦ Προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ πᾶσαν ἀκρίβειαν εἰς δόξαν Αὐτοῦ.

Συγχαίρομεν ἀδελφικῶς καὶ διὰ τὰς ἐν Χριστῷ σχέσεις τὰς ὁποίας καλλιμεγεθύνετε μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Πέτρου τοῦ Ζ', τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ τῆς κατ' Αὐτὸν τοπικῆς Ἐκκλησίας ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀφρικῇ.

Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ ἀγία ὥρα, καθ' ἣν θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου λόγιον ὥστε: «μία οὐσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κἂν ἐκ διαφόρων τόπων προσαγορεύεται, ἐπειδὴ εἰς λαὸς πάντες οἱ εἰς Χριστὸν ἠλπικότες» (Ε.Π., τ. 32,629). Δι' αὐτὴν τὴν ἀγίαν ὥραν ἀναπέμπομεν τὰς ἰκεσίας ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχόμεθα ὅπως ἡ παρούσα συνάντησις, καταδείξῃ τοῖς πᾶσιν ὅτι: «πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν» (Α' Ἰω. δ' 7).

«Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν».

Μεταξὺ τῶν δύο Προκαθημένων ἀνταλλάχθηκαν ἀναμνηστικά δῶρα.

Στὴν Πρεσβεία τῆς Ἑλλάδος

Τὸ βράδυ ὁ Πρέσβης τῆς Ἑλλάδος στὸ Κάιρο κ. Γ. Ἀσημακόπουλος παρέθεσε στὴν πρεσβευτικὴ κατοικία, πὺν τὸ 1941 φιλοξένησε τὴν ἔδρα τῆς ἐξόριστης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δειπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, στὸ ὁποῖο παρακάθησαν ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς συνουσίας του, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μὲ Ἀρχιερεῖς τοῦ Π. Θρόνου κ.ἄ. κληρικούς, τὰ στελέχη τῆς Πρεσβείας, οἱ ταγοὶ τῆς ἑλληνικῆς παροικίας κ.λπ. ἐπίσημοι. Προσφωνώντας τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο ὁ Πρέσβης τῆς Ἑλλάδος εἶπε:

Μακαριώτατε Πάπα καὶ Πατριάρχα Ἀλεξανδρείας κ.κ. Πέτρε,

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν τιμὴ καὶ χαρὰ, πὺν μᾶς

δώσατε νὰ ὑποδεχθοῦμε ὅλοι μαζί, Πατριαρχεῖο, Κοινότητες καὶ Ἀρχές τὸν νέο Προκαθήμενο τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὅλοι μαζί νὰ τὸν συγχαροῦμε γιὰ τὴν ἐπάξια ἐκλογή του καὶ νὰ εὐχηθοῦμε καλὴ ἐπιτυχία στὴν νέα προοπτικὴ πὺν ἔχει σηματοδοτήσει γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἡ ἐκλογή αὐτή.

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλε,

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς ἐκλογῆς σας ἀποδείξατε ὅτι δὲν σᾶς ἐφησυχάζει τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ σύνολο σχεδὸν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἀνήκει στὸ ποιμνίό σας. Γιὰ σᾶς τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν βάση γιὰ νέες δραστηριότητες καὶ τὸ ἐφαλτήριο γιὰ νέες ἐξορμήσεις πρωτόγνωρες γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. Σὲ μία ἐποχὴ πὺν τίποτε δὲν εἶναι δεδομένο, ἐσεῖς ἀντλεῖτε δύναμη ἀπὸ τὸ ποιμνίό σας, τὴν δύναμη αὐτὴ τὴν μετατρέπετε σὲ μήνυμα καὶ τὸ μήνυμα αὐτὸ τὸ μεταδίδετε, γιὰ νὰ χρησιμοποιήσω μία κοινὴ λατινικὴ ἔκφραση, «urbi et orbi». Δὲν ἀποτελεῖ συνεπῶς ἔκπληξη ἡ κοσμοσυρροὴ πὺν παρατηρεῖται στὶς ἐμφανίσεις σας. Μὲ τὸ ἀλάνθαστο κριτήριό του ὁ λαὸς διαπιστώνει ὅτι ὁ λόγος σας δὲν εἶναι ρητορικός ἀλλὰ οὐσιαστικός, δὲν εἶναι διαγνωστικός τῶν προβλημάτων ἀλλὰ διδακτικός, δὲν ἀποβλέπει στὸ νὰ ἀρέσει ἀλλὰ στὸ νὰ προβληματίσει, ἐνῶ ἐμπνέει τὴν πίστη καὶ βεβαιότητα ὅτι δὲν περιορίζεστε στὴν ἐπισήμανση ἀλλὰ διακατέχετε ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ δώσετε λύση στὸ τρωτό, τὸ χρονίζον, τὸ προβληματικό.

Ἡ ἐπίσκεψή σας ἐδῶ, Μακαριώτατε, ὅπως καὶ ἀλλαγῶν δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐκτιμηθεῖ μέσα στὰ στενὰ πλαίσια τῆς Ἐθιμοτυπίας. Ἀποτελεῖ νομίζω ἀπτή ἀπόδειξη τῆς ἀποφασιστικότητός σας νὰ ἐξέλθετε τῶν συνόρων, νὰ ἀπαλλαγεῖτε τοῦ ἀσφυκτικοῦ ἐναγκαλισμοῦ τῆς ἐσωστρέφειας καὶ νὰ ἐνώσετε τις δυνάμεις σας μὲ τις ἀπανταχοῦ Ἀδελφές Ἐκκλησίες, Κοινότητες καὶ Παροικίες.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι στὴν ἀνὰ τὸν κόσμον ἑλληνικὴ διασπορὰ θὰ βρεῖτε θερμὴ συμπαράσταση, ὅπως ἀπέδειξε ἡ ὑποδοχή, πὺν σᾶς ἐπεφύλαξε τὸ Παλαίφατο Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένη ἡγεσία τοῦ Νέου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ Πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Πέτρου Ζ', καὶ οἱ κοινότητες τῶν ὁμογενῶν μας, τόσο στὴν Ἀλεξάνδρεια ὅσο καὶ ἐδῶ.

Άδελφικός έν Χριστώ άσπασμός τών δύο Προκαθημένων κατά τό Σύλλείτουργο στόν Ί. Ναό Εδωγγελισμού Άλεξανδρείας (Φωτ. Άρ. Πανώτη).

Μέ τίς σκέψεις αυτές σάς καλωσορίζω καθώς και τήν άκολουθία σας ενόχμενος κάθε έπιτυχία».

‘Ο Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος στην άντιφώνησή του ύπογράμμισε:

Είμαι μεγάλη ή συγκίνησή μου, διότι τό ταξίδι μου στό Πατριαρχείο Άλεξανδρείας έπιστέφεται από αυτή τήν ενγενική χειρονομία του κ. Έλληνας Πρέσβευας να μάς δεξιοθεϊ στην πρεσβευτική κατοικία, πού είναι έδαφος τής Ελλάδος, δίνοντάς μας τήν αίσθηση ότι άντλούμε από τή μητέρα πατρίδα τή δύναμη, τής οποίας έχουμε ανάγκη όλοι μας, για να επιβιώσουμε ουσιαστικά και να διαδραματίσουμε ό καθένας τόν ιστορικό του ρόλο μέσα σ' αυτό τόν κόσμο.

Η Ελλάδα, άν και μικρή χώρα, έχει διαδραματίσει σπουδαίο ρόλο ανά του αιώνες, κυρίως εκπολιτιστικό και πνευματικό. Πλούσιος πνευματικά ό Έλληνισμός κατήρδευσε όλόκληρη τήν ανθρωπότητα μέ τό ζήδωρο αυτό πνεύμα και

τούς καρπούς του και βεβαίως έμεις είμαστε όί κληρονόμοι αυτού του πνεύματος και αυτής τής πολιτιστικής κληρονομιάς. Έχω καθήκον και ύποχρέωση όχι μόνο να τή συντηρήσουμε, αλλά κυρίως να τή διαδώσουμε και να συνεχίσουμε να τή διαδίδουμε αυτή τήν κληρονομία, τόν θρησκευτικό θησαυρό πού άνήκει στο Γένος μας, στη φυλή μας, πού από τα πανάρχαια χρόνια έχει συνδεθεί μέ τόν Χριστιανισμό μέ άποτέλεσμα να μιλούμε σήμερα για ένα έλληνοχριστιανικό πολιτισμό, πού άποτελεί τή βάση του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Η παράθεση του δείπνου εκ μέρους του Πρέσβευας τής Ελλάδος είναι άπόδειξη τής ενγένειας, ή οποία τόν χαρακτηρίζει, και τής στάσεως άπέναντι στον θεσμικό εκπρόσωπο τής Έκκλησίας τής πατρίδος μας. Η Έλληνική Πολιτεία στέκεται μέ σεβασμό άπέναντι στην Έκκλησία τής Ελλάδος, διότι ή Έκκλησία δέν είναι οίοδήποτε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου στην πατρίδα μας, αλλά είναι κάτι πολν περισσότερο και επέκεινα αυτού. Είναι ένας ουσιώδης θεσμός, ό οποίος συγκροτεί όλόκληρο τόν Έλληνισμό. Δέν είναι ύπερβολή να πεί κανείς ότι ό Έλληνισμός όφείλει τήν ύπαρξή του στην Έκκλησία. Άλλωστε, όλοι γνωρίζουμε ότι πριν τήν ιστορική συνάντηση Έλληνισμού και Χριστιανισμού κατά τόν 4ο μ.Χ. αϊ., ό Έλληνισμός διήνυσε τα τελευταία χρόνια τής παρακμής του οδηγούμενος σε πλήρη άφανισμό, όμως χάρις στον Χριστιανισμό επέζησε προσεγγικών σ' αυτή τή συμμαχία ως όχημα τή γλώσσα του, τή σκέψη του, τό πνεύμα του, πού γονιμοποίησε ή χριστιανική σκέψη έν συνεχεία ώστε να άπαρτισθεϊ ή σύνθεσις αυτή.

Οί Έλληνες είμαστε φιλοπάτριδες, παρά τα ύπερ του άντιθέτου λεγόμενα, και βλέπω ότι όμιλήσατε για τό λόγο μου και τήν άπήχηση πού έχει στη νέα γενιά ιδίως τής πατρίδος μας. Θέλω να σας πώ ότι ή άπήχηση αυτή όφείλεται όχι μόνο στο ότι όμιλώ από καρδιάς, όπως λέγουν όί άνθρωποι, όχι μόνο στο ότι δίδω τήν έντύπωση ότι αυτά πού λέγω τα πιστεύω, και αυτό είναι άλήθεια, αλλά διότι μεταξύ των όραμάτων τα οποία προτείνω στη νέα γενιά, είναι και ή Ελλάδα, είναι ό Έλληνισμός. Άς μη λησμονούμε ότι τα τελευταία χρόνια είχαμε ξεχάσει ότι είμαστε Έλληνες, είχαμε ξεχάσει ότι ύπάρχει Μακεδονία,

εἴχαμε ξεχάσει ὅτι ὑπάρχουν ἐχθροὶ γύρω ἀπὸ τὴν πατρίδα μας. Δὲν θέλω νὰ εἶμαι σωβινιστής, θέλω νὰ εἶμαι πραγματιστής. Καὶ ἡ ἱστορία μας εἶναι πολὺν διδακτική. Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε τὴν ἱστορία μας. Πρέπει νὰ συγχωροῦμε αὐτοὺς ποὺ μᾶς ἀδίκησαν ἢ μᾶς ἀδικοῦν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν ἐκεῖνοι ποὺ μᾶς ἀδικοῦν.

Μόνον ἔτσι θὰ κατορθώσουμε νὰ ἀποφύγουμε στὸ μέλλον τὴν ἐπανάληψη τῶν ἱστορικῶν λαθῶν ποὺ διεπράξαμε εἴτε τὴν ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπανάληψη αὐτῶν ποὺ μᾶς ἐλύπησαν, μᾶς ἀδίκησαν καὶ μᾶς ἔθλιψαν στὸ παρελθόν.

Τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ἔχει πολὺν μεγάλη προοπτική. Μπορεῖ ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ συρρικνώνεται, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι κάτι τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ θεωρεῖται ὀριστικό. Πολλὲς φορὲς ἡ ἱστορία ἀντιστρέφει τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα, ἀλλὰ πέραν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ Πατριαρχεῖο ἔχει τὸ αὐτόχθον, τὸ γηγενές, τὸ ἰθαγενές στοιχεῖον τῆς Ἀφρικανικῆς ἠπείρου, τὸ ὁποῖον ὅσο περᾶ ὁ καιρὸς γίνεται καὶ πολυπληθέστερο χάρη στίς ἑλληνικὲς Ἱεραποστολές.

Ἀπὸ τὸν 10ο μ.Χ. αἰῶνα, αὐτὰ ποὺ διέκριναν τίς Ἱεραποστολές μας ἦταν ἰδεώδη καὶ ἰδανικὰ μακριὰ ἀπὸ κάθε συμφέρον καὶ ἰδιοτέλεια. Ἀπόδειξη ἢ ἐνέργεια τοῦ Πατριάρχου Φωτίου στὸ ἔργο του τὸ ἱεραποστολικὸ πρὸς τοὺς Σλάβους.

Σὲ ἀνάμνηση τῆς ἐπισκέψεως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πρόσφερε στὸν Πρέσβη τῆς Ἑλλάδος ἀσημένιο δίσκο καὶ ὁ Πρέσβης σ' ἐκείνον ἀσημένια εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Τὴν ἐπομένη, νωρὶς τὸ πρωί, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μὲ τὰ μέλη τῆς συνοδείας του ἀναχώρησε ἀεροπορικῶς μὲ σκάφος τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπορίας γιὰ τὴν Ἀθήνα, προπεμφθεὶς μὲ ὄλες τίς τιμές ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Πέτρο, τοὺς Ἀρχιερεῖς κ.ἄ. κληρικοὺς τοῦ Π. Θρόνου καὶ λαϊκοὺς.

Τὸ κοινὸ ἀνακοινωθὲν

Μὲ τὸ πέρας τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου στὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ἐκδόθηκε τὸ παρακάτω κοινὸ ἀνακοινωθὲν:

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ

πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ἅμα τῇ ἀναρρήσει Αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀκολουθῶν τὴν κανονικὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ παράδοσιν, ἐπραγματοποίησεν, ἀπὸ 20ῆς ἕως 24ῆς Νοεμβρίου 1998 εἰρηνικὴν ἐθιμοτυπικὴν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν Παλαίφατον, Πρεσβυγενῆ καὶ Ἀποστολικὸν Θρόνον τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας καὶ τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πάπα καὶ Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Πέτρον τὸν Ζ'.

Τὸν Σεπτὸν Προκαθήμενον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Τιμίαν Συνοδείαν Αὐτοῦ, ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σταγῶν καὶ Μετεώρων καὶ Λήμνου κ.κ. Σεραφεῖμ καὶ Ἱεροθέου, καθὼς καὶ τῶν Πανοσ. Ἀρχιμανδριτῶν καὶ Πρεσβυτέρων, Δανιὴλ Πουρτσουκλή, Ἀρχιγραμματέως, Θωμᾶ Συνοδινοῦ, Πρωτοσυγκέλλου, Θεοκλήτου Κουμαριανοῦ, Ἐκπροσώπου Τύπου, Στεφάνου Ἀβραμίδου, Ἱερολ. Ἀρχidiaκόνου Διονυσίου Κατερίνα καὶ τοῦ Ἑλλογ. κ. Ἀριστείδου Πανώτη, ὑπεδέχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Μεγάλης Πόλεως Ἀλεξανδρείας προσωπικῶς ἢ Α.Θ. Μακαριότης ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Πέτρος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν καὶ τοῦ Ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀλεξανδρείας, τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Ἀσημακοπούλου, τῶν Προξένων τῆς Ἑλλάδος καὶ Κύπρου κ.κ. Γρ. Παπαδοπούλου καὶ Γ. Κυριακίδου, τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας κ. Στεφ. Ταμβάκη καὶ τοῦ Ἐκπροσώπου τῆς Κοινότητος τῶν Ὁρθοδόξων Ἀραβοφώνων.

Μετὰ τὴν ὑποδοχὴν, ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ὠδηγήθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ΜΕΤΡΟΠΟΛ, ὅπου κατέλυσεν, μετὰ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ, τὴν δὲ 10:30 ὥραν προσῆλθεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὅπου ἐψάλλη, προεξάρχοντος Αὐτοῦ, δοξολογία, ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνῆλθον εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ὅπου ἡ Α.Θ. Μακαριότης ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Πέτρος ἐδέχθη τοὺς ἐπισήμους Αὐτοῦ μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς, εἰς τὴν Μεγάλην Αἴθουσαν τοῦ Θρόνου.

Κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καῖρῳ, παρετέθησαν ἐπίσημα γεύματα, δεξιώσεις καὶ ἐπεσκέφθησαν Ἰ. Ναούς, ιδρύματα, Ἱερὰς Μονὰς καὶ ἀξιοθέατα τῶν δύο πόλεων καὶ ἐπραγματοποιήθησαν ἐπαφαὶ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, ἐκορυφώθη δὲ ἡ ἐπίσημος ἐπίσκεψις αὐτῶν διὰ τῆς συλλειτουργίας τῶν δύο Προκαθημένων ἐν τῷ Ἱερῷ περικαλλεῖ Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὴν Κυριακὴν 22αν Νοεμβρίου 1998.

Τὸ Σάββατον, 21ην Νοεμβρίου, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ἐπεσκέφθη τὸν Διοικητὴν Ἀλεξανδρείας Dr Abd El Salam El Mahgoub.

Τὴν Δευτέραν, 23ην Νοεμβρίου, οἱ δύο Προκαθημένοι, ἐν Καῖρῳ εὐρισκόμενοι, συνηντήθησαν μετὰ τοῦ Πατριάρχου τῶν Κοπτῶν κ. Σεούντα.

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα, 22αν Νοεμβρίου, ἐγένοντο εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Ἐπιτροπεῖαν Καῖρου τὰ θυρανοίξια τοῦ ἐπισκευασθέντος κελρίου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, Μητροπολίτου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῷ ἱστορικῷ γεγονότι τῆς ἐκζητήσεως συγγνώμης ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, παρὰ τοῦ Ἁγίου, διὰ τὴν ἄδικον Αὐτοῦ ἀποπομπὴν ἐκ τοῦ κλίματος τοῦ Πατριαρχείου.

Κατὰ τὰς συναντήσεις τῶν δύο Προκαθημένων καὶ τῶν συνεργατῶν Αὐτῶν, διεξήχθησαν ἐποικοδομητικαὶ συνομιλίας ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὰς δύο Ἐκκλησίας, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἑλλάδος, ζητημάτων γενικότερου χαρακτήρος διορθοδόξου καὶ διαχριστιανικοῦ, ἀντηλλάγησαν σκέψεις ἐπὶ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἐτονίσθη ἡ παρεχομένη βοήθεια τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἱεραποστολὴν καὶ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἐσημειώθη ἡ ἀνάγκη συνεχίσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ συμπαραστάσεως τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς, προκειμένου νὰ ἐπιτελέσῃ ἐπιτυχῶς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Ἐκκλησιαστικὸν ἔργον εἰς τὸν τόπον εὐθύνης αὐτοῦ, διεδηλώθη δὲ ἐκατέρωθεν ἡ ἐπιθυμία,

ὅπως ἡ συνεργασία τῶν δύο Ἐκκλησιῶν συνεχισθῆ ἔτι περαιτέρω, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Γένους ἡμῶν καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν σχέσει δὲ μετὰ τὴν παρουσίαν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ Παγκοσμίῳ Συμβολίῳ Ἐκκλησιῶν, ἐσημειώθη ἡ ἀνάγκη συνεχίσεως τῆς συμμετοχῆς ἡμῶν ἐν αὐτῷ μετὰ προσοχῆς καὶ διακρίσεως, ἐν τῷ πλαίσῳ τῶν ληφθεισῶν κατὰ Μάιον 1998 ἐν Θεσσαλονίκῃ Πανορθόδοξων ἀποφάσεων, ἡ δὲ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας νὰ καταστῆ κατὰ τὸ δυνατόν πληρεστέρα εἰς τοὺς διαχριστιανικοὺς διαλόγους.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, μετὰ τῆς ἀκολουθίας Αὐτοῦ, περατώσας τὴν ἐπίσημον Αὐτοῦ ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Ἱστορικὸν καὶ Ἀποστολικὸν Θρόνον τοῦ Ἁγίου Μάρκου καὶ ἀποχαιρετήσας τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πάπαν καὶ Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Πέτρον τὸν Ζ', ἀνεχώρησεν ἐκ Καῖρου τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης 24 Νοεμβρίου δι' Ἀθήνας, προπεμφθεὶς ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ ὑπὸ τῆς Α.Θ.Μ. κ. Πέτρου, μετὰ πάσης τιμῆς καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης»*.

(Τέλος)

* Εὐχαριστίες ὀφείλονται στοὺς κ. κ. Ἀριστείδη Παυτῆ καὶ Ἰω. Βασιλείου γὰ τὰ στοιχεῖα ποὺ μοῦ παρέσχον κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος χρονικοῦ [I.M.X.].

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ἀνάστασις, φῶς, ζωή

Ἡ Α.Θ. Παναγιώτης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος στήν «Πατριαρχικήν Απόδειξιν ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα», ἐτόνισεν ὅτι «κοσμοσωτήρια εἶναι τὰ μηνύματα τοῦ κενοῦ μνημείου: Ἀνάστασις, φῶς, ζωή».

Ἡ Ἀνάστασις, τὴν ὁποῖαν κηρύττουν «ἀνὰ τὴν οἰκουμένην οἱ διὰ τῶν αἰώνων μάρτυρες» αὐτῆς, εἶναι φῶς, διότι «φωτίζει καὶ ἐρμηνεύει τὰ προηγηθέντα αὐτῆς μυστήρια τῆς θείας οικονομίας: τὴν Φάτνην, τὰ Πάθη, τὸν Σταυρόν, τὴν Ταφήν».

Ἐπειτα διὰ τῆς Ἀναστάσεως ἡ ζωὴ «ὡς ἄνθος ἀνοίξεως γίνεται καὶ πάλιν κυρίαρχος πραγματικότης καὶ ὠραιότης ἐν πᾶσι... Ἀνάστασις σημαίνει νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου... Ὁ σεβόμενος τὸν Ἀναστάντα σέβεται καὶ τὴν δωρεὰν τῆς ἀναστάσεως, τὴν ζωὴν. Τὴν ζωὴν τὴν ἰδίαν. Τὴν ζωὴν τοῦ συνανθρώπου. Τὴν ζωὴν τοῦ ἀντιπάλου. Τὴν ζωὴν τοῦ ἐχθροῦ. Τὴν ζωὴν τοῦ περιβάλλοντος κόσμου...».

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου σημαίνει πρόσληψιν ὑπὸ τοῦ «ὠραίου κάλλει» τῶν «πίστει χωρούντων εἰς τὸ σωτήριο φῶς τῆς Αὐτοῦ ὠραιότητος. Προσδοκία, λοιπόν, ἀσφαλῆς πάντων ἡμῶν ἡ Ἀνάστασις, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι ὅτι θὰ «καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις» καὶ θὰ ἀντικρύσωμε «τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ ἐξαστράπτοντα».

Ἡ «πρόκληση τῆς Ἀνάστασης»

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος στὸ «Πασχαλινὸ μῆνυμά» Του τονίζει ὅτι τὸ κήρυγμα περὶ Ἀναστάσεως «εἶναι ἐπαναστατικό, ὁδηγεῖ στὴν ἐξανάσταση τῶν συνειδήσεων γιὰ ἓνα καλύτερο κόσμο, ἀπὸ τούτῃ ἀκόμη τὴν ζωὴν, ἀναστημένο καὶ ἀνανεωμένο. Μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπελευθέρωσης ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῶν παθῶν, ἀπὸ τὴν δεσποτεία τοῦ σκότους. Ὅμως ἐνῶ θὰ περιμένε κανεὶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἤθελαν νὰ γευθοῦν τὴν ἀναγέννηση πού χαρίζεται ὁ Ἀναστημένος Χριστός, ἐν τούτοις ἡ πραγματικότητα εἶναι διαφορετική. Οἱ ἄνθρωποι προτιμοῦν νὰ ζοῦν συμβιβασμένοι μὲ τὴν ἁμαρτία, τὴν κακία, τὴν ἀνεσιτότητα. Παρέκαμψαν τὴν πρόκληση τῆς Ἀνάστασης. Προτίμησαν τὴν ἐξασφάλιση τῆς ἐφήμερης βιοτῆς των. Τιμοῦν ἴσως τὸν Ἀναστάντα Χριστό, ἀλλὰ μένουν στὸ ἐπίπεδο τῆς λαογραφικῆς, ἀνθρωποκεντρικῆς ἢ καὶ γαστρονομικῆς ἐκδοχῆς τῆς Ἀνάστασης. Ἔτσι ὅμως δὲν φθάνουν στὴν ὑπέρβαση τῶν κλουβιῶν τῆς σύγχρονης τεχνολογίας, στὴν δραπέτευση ἀπὸ τὸν τεχνιτὸ τρόπο ζωῆς καὶ ὑπαρξῆς».

Τὴν Ἀνάστασι, ὡς καταλήγει ὁ Μακαριώτατος, κατανοοῦμεν ὄχι νοησιαρχικῶς, ἀλλὰ ἐμπειρικῶς καὶ σωματικῶς. Τὴν γνωρίζομε μὲ τὴν «ὁδὸν τῆς πίστεως, πού μεταφράζεται σὲ συγκεκριμένες ἀποδοχῆς ποιητικῶν μεγεθῶν, τῆς χάριτος, τῆς ζωῆς, τῆς λύτρωσης, τῆς ἀναγέννησης, τῆς χαρᾶς, τῆς ἐλπίδας, τῆς δικαίωσης, τῆς κληρονομίας τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

Ἡδη δικαίωσε τις ἐλπίδες καὶ τις προσδοκίες

Μὲ συγκίνησι τὸ Χριστεπώννυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φέρει στὸ νοῦ του, ὅτι τὴν 28ῃ Ἀπριλίου 1999 συμπληρώνεται ἓνα ἔτος ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς ὡς Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ τότε θεοφιλῶς καὶ εὐδοκίμως ποιμαίνοντος τὴν Ἱ. Μητρόπολι Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἤδη κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς θητείας Αὐτοῦ δικαίωσε τις ἐλπίδες καὶ προσδοκίες τῶν Σεβασμιωτάτων ἐκλεκτόρων Του καὶ τῶν εὐσεβῶν Ἑλλήνων. Οὐδεὶς καλόπιστος παρατηρητῆς ἢ κριτῆς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρνηθῆ ὅτι ὁ Μακαριώτατος ἔχει μεταβάλλει τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, τὴν προεδρευομένην ὑπ' Αὐτοῦ Διαρκῆ Ἱερὰ Σύνοδο, τις Συνοδικῆς καὶ πολλῆς ἄλλης Ἐπιτροπῆς, πού τις ἐμφυχώνει μὲ τὴν αὐτοπρόσωπη παρουσία Του ὁ ἴδιος, ὅπως καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Προεδρία Του Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ἡ

ὅποια ἤδη συνήλθε τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριο, σὲ κυφάλες ἐντατικῆς ἀνακαινιστικῆς ἐργασίας. Ὁ Μακαριώτατος δίδει τὸ παράδειγμα τῆς ἐργασίας, γὰρ νὰ τὸν ἀκολουθοῦν οἱ συνεργάτες Του ἀσθμαίνοντες καὶ λαχανιασμένοι. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῆς ἀναδείξεώς Του στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο ἕως σήμερον κυριολεκτικῶς δὲν «ἔδωσεν ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς βλεφάροις νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαινον τοῖς κροτάφοις αὐτοῦ» (Ψαλμ. ρλά, 4) καὶ ἐκπλήσσει τοὺς πάντες μὲ τὴν ἐργατικότητά Του.

Τὰ Πεπραγμένα ἐνὸς ἔτους

Στὴ συνέχεια πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι ἤδη εἶναι ἐκδηλῆ ἢ λαμπρὰ καρποφορία τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἀρχιεπισκοπῆς θητείας τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χριστοδούλου.

Ἡ προσωπικὴ συμβολή Του στὴ λειτουργικὴ ἀνανέωση τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ στὴ δημιουργία θαλαρῆς λατρευτικῆς κινήσεως καὶ ἀγωγῆς πρὸς μὲν τὸν λαὸν τῶν πιστῶν τόσο γιὰ τὴ Λατρεία, δηλαδή γιὰ τὴν ἐνσυνείδητη συμμετοχὴ τους εἰς αὐτήν, ὅσον καὶ ἐκ τῆς Λατρείας, δηλαδή διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν μορφωτικῶν θησαυρῶν τῆς τὸ πλῆθος τῶν πρωτοβουλιῶν του γιὰ τὴν ἐξυγιάνει καὶ ἀναβάθμισι τῆς οἰκογενείας καὶ γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσι τῶν κινδύνων, πὸν τὴν ἀπειλοῦν· οἱ ἐνέργειές Του γιὰ τὸ ξαναζωντάνεμα τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς· ἢ ἐνεργὸς παρουσία Του στὶς διάφορες πνευματικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ τόπου· τὸ προσωπικὸ ἐνδιαφέρον Του γιὰ τὰ ἀπασχολοῦντα τὸ Ἔθνος ζητήματα καὶ τὴν ἀναζωπύρωσι τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ὀρθόδοξη ἐλληνικὴ πατρίδα χωρὶς ἐθνικισμούς, ἐθνοφυλετισμούς καὶ ρατσισμούς· οἱ πολυειδεῖς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης Του γιὰ τὰ νειάτα, τὰ ὅποια μαζὶ μὲ τοὺς ἐνήλικες πλημμύρισαν καὶ γέμισαν ἀσφυκτικὰ τοὺς ναοὺς κατὰ τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδα· οἱ συνεχεῖς ἐπισκέψεις Του σὲ νοσοκομεῖα καὶ πνευματικὰ ἰδρύματα· ἢ παρουσία Του σὲ ἀναρίθμητες Ἱ. Μητροπόλεις σὲ ὅλες τὶς γωνιὰς τῆς Ἑλλάδος· τὰ φλογερὰ ἀφνιτιστικὰ κηρύγματά Του μὲ τὸν ὀλοζώνταντο ἐποπτικὸ, διαφωτιστικὸ, κριτικὸ, παραμυθητικὸ καὶ λυτρωτικὸ διαλογικὸ χαρακτῆρα τους· – ὅλα αὐτά, τὰ ὅποια δειγματοληπτικῶς ἀναφέρουμε καὶ πολλὰ ἄλλα κάνουν πολὺ αἰσθητοὺς τοὺς καρποὺς τῆς ἀκούραστης καὶ ἀκατάβλητης ποιμαντικῆς φρον-

τίδος τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τοῦ μόχθου Του πρὸς πραγμάτωσι τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ὁραματισμῶν Του.

Ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος ἔχει ἀνοίξει νέους πνευματικὸς ὀρίζοντες στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἤδη ἔχουν καρποφορήσει ἢ ἔχουν δρομολογηθῆ πολλὲς ἀνακαινιστικὲς πρωτοβουλίες. Θὰ χρειάζονταν ἤδη τόμοι γιὰ νὰ παρουσιαστοῦν λεπτομερῶς τὰ Πεπραγμένα τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐλπιδοφόρου ἀρχιεπισκοπικῆς διακονίας Του, ἢ ὅποια κορυφώθηκε τὶς τελευταῖες ἡμέρες μὲ τὴν ὁργάνωσι τῶν ἔργων τῆς συμπαραστάσεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν ἀδίκως πάσχοντα σερβικὸ λαὸ καὶ πρὸς τὶς ἑκατοντάδες χιλιάδες τῶν προσφύγων τοῦ Κοσσυφοπεδίου.

Γενικὴ εἶναι ἡ εὐχὴ νὰ διατηρῆται ὁ Μακαριώτατος «ἐν εἰρήνῃ, σῶος, ἐντιμος, ὑγιής, μακροήμερῶν καὶ ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας» καὶ νὰ συνεχίσῃ πάντοτε· νὰ προχωρῆ μεθοδικῶς, μὲ ἱεράρχησι τῶν στόχων, μὲ ἐπιλογὴ τῶν ἐκάστοτε προτεραιοτήτων, μὲ συνετοὺς βραχυπροθέσμιους, μεσοπροθέσμιους καὶ μακροπροθέσμιους σχεδιασμούς καὶ μὲ συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενες διορθωτικὲς καὶ βελτιωτικὲς κινήσεις.

Ὅχι στὴ μέθοδο τῆς κλίνης τοῦ Προκρούστη

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέφρασε τὴν ὀδύνη τῆς «διὰ τὰς στρατιωτικὰς ἐπιθέσεις» ἐναντίων «ἠρωϊκοῦ καὶ ἐνδόξου χριστιανικοῦ λαοῦ, ὅπως ὁ Σερβικός, καὶ ἀνεξαρτήτου εὐρωπαϊκοῦ κράτους, ὅπως ἡ Γιουγκοσλαβία.

Ἐξ ἄλλου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μὲ πυρίνους λόγους κατεδίκασε τοὺς βομβαρδισμούς ἐναντίον τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἔτσι τὴν 5ῃ Ἀπριλίου λ.χ. κατὰ τὴν ἐπίσκεψί Του στὸν «Εὐαγγελισμό» εἶπεν: «Ἀνακύπτει σοβαρὸ πρόβλημα, ὅταν κάθε φορὰ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, ἰδίως ὅταν εἶναι μονοκράτους, ὅπως συμβαίνει τώρα μὲ τὴ μεγάλη ὑπερδύναμη, κατὰ πόσον ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνουν στὴ χωροθεσία τῶν ἐθνῶν... καὶ νὰ δημιουργοῦν Νέες Τάξεις Πραγμάτων, ὅπως αὐτὲς ἀποκαλοῦνται κατὰ ἕναν ὠραιολόγο τρόπο, πὸν ὅμως κάτω καὶ πίσω τους κρύβουν ἄνομα καὶ ὑποπτα συμφέροντα... Μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ ἐπεμβαίνῃ στὶς ὀριοθεσίες τῶν ἐθνῶν». Οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς –προσέθεσε– χρησιμοποιοῦν τὴ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τής 4ης Μαρτίου 1999

Περὶ τής καύσεως τῶν νεκρῶν

«Μὲ ἰσχυρὰ θεολογικά, ἱστορικά, κοινωνικά καὶ ἄλλα ἐπιχειρήματα ἡ Ἐκκλησία ἀπορρίπτει τὴν καύση τῶν νεκρῶν καὶ ὀριοθετεῖ τὴν πίστη τῆς καὶ τὸν σεβασμὸ τῆς στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο καὶ κατ' ἐπέκτασιν στὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου».

Ἰδιαίτερη ἐπιτυχία ἐσημείωσε ἡ διοργανωθείσα Ἡμερίδα γιὰ τὴν καύση τῶν νεκρῶν, πού ἐπραγματοποιήθη σὲ αἴθουσα τοῦ Ξενοδοχείου DIVANI CARAVEL τὴν Τετάρτη 3 Μαρτίου ἐ.ἔ., μὲ τὴν πρωτοβουλία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στὴν ἡμερίδα ἐξετάστηκε τὸ θέμα τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν ἀπὸ θεολογικῆς, νομοκανονικῆς, συντα-

γματικῆς καὶ ψυχολογικῆς ἀπόψεως, καθὼς καὶ χριστιανικῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς.

Προήδρευσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ παρέστησαν Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Δημόσιας Διοικήσεως καὶ Ἀποκέντρωσης κ. Γεώργιος Φλωρίδης, οἱ Κοσμητοροὶ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, Θεολόγοι, Ἰατροί, Νομικοί, φορεῖς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Σύλλογοι καὶ Πρωτοβουλίες Πολιτῶν γιὰ τὴν θέσπιση τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν. Τὴν διοργάνωση τῆς Ἡμερίδος εἶχε ἀναλάβει ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ συντονιστὴς ἦταν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος.

μέθοδο τῆς κλίνης τοῦ Προκρούστη. Ὅ,τι τοὺς περισσεύει τὸ κόβουν καὶ ὅ,τι εἶναι μικρότερο τὸ τραβᾶνε καὶ τὸ ἐξαρθρώνουν. Σήμερα στίς διεθνεῖς σχέσεις ἰσχύει τὸ ὠμὸ συμφέρον, στὸ ὁποῖο πρέπει ὅλοι νὰ ὑποτάσσονται...».

Πρέπει νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ στὸ ζήτημα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ὁ Μακ. Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τόνισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας θεωρεῖ ὅλους, Ἕλληνας, Σέρβους, Ἀλβανούς, Τούρκους ὡς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ.

«Ταῖς χρεῖαις (ἀλλήλων) κοινωνοῦντες»

Οἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπαραστάσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς δοκιμαζομένους στὴν γειτονικὴ Γιουγκοσλαβία ἔχουν κορυφωθῆ ὄχι μόνον μὲ τοὺς συχνοὺς λόγους τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ Ὅποῖος κατακερυνώνει τὴν ὑποκρισία καὶ βαρβαρότητα τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, πού μὲ δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά, ἀναλόγως πρὸς τὰ συμφέροντά τους, σκορπίζουν τὴν δυστυχία σὲ διάφορες περιοχὰς τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κινητοποιήσεως στὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ στίς Ἱ. Μητροπόλεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπηρεσιῶν Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης καὶ Προνοίας, πού στέλλουν στοὺς δοκι-

μαζομένους γείτονες ἀδελφούς μας, ἀνεξαρτήτως φυλῆς ἢ ἔθνους ἢ θρησκείας, μεγάλες ἐνισχύσεις εἰς χρήματα, ἰατροφαρμακευτικὰ εἶδη, ἱματισμόν, κλινοσκεπάσματα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀναγκαῖα.

Ἐπίσημος συμβολικὴ ἐκδήλωσις τῆς συμπαραστάσεως καὶ ἐνισχύσεως αὐτῆς ἔγινε μὲ τὴν μετάβασιν στὴν Σερβία Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, Βεροῖας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονος καὶ Εἰάνθης κ. Παντελεήμονος, οἱ ὅποιοι ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν σειρήνων καὶ τῶν βομβαρδισμῶν μετέφεραν στοὺς ὁμοδόξους Σέρβους τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὴν πρώτην δόσιν τῆς ὑλικῆς ἐνισχύσεως πρὸς τοὺς πάσχοντες. Πρόκειται περὶ ἀναβιώσεως τῆς παλαιοχριστιανικῆς παραδόσεως, κατὰ τὴν ὁποία ἡ μία ἐπὶ μέρος Ἐκκλησία μερμνοῦσε γιὰ τίς ὑλικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκες τῆς ἄλλης καὶ ἔτσι οἱ Χριστιανοὶ ζοῦσαν «ταῖς χρεῖαις (ἀλλήλων) κοινωνοῦντες» (Ρωμ. ιβ', 13) καὶ ἔδειχναν ἀκόμη καὶ πρὸς ἄλλοθνεῖς καὶ ἄλλοθρήσκους «σπλάγχνα οἰκτιρῶν», «ἐλεοῦντες ἐν ἰαρότητι» (Ρωμ. ιβ', 8).

Ε.Δ.Θ.

Τὴν Ἡμερίδα ἀνοίξε μὲ προσφώνησή του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Νικόδημος, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων. Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγο ἔλαβε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε τὴν πρὸς ἐλεύθερον διάλογον διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀναφέρθηκε ἐπιγραμματικὰ στὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα καλεῖται νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἡμερίδα, ὥστε νὰ καταστή σαφῆ καὶ εὐρύτερα γνωστὴ καὶ ἀποδεκτὴ ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ζωτικοῦ τούτου θέματος, τὸ ὁποῖον ἔχει πνευματικὲς διαστάσεις καὶ βαθιεῖς ρίζες μέσα στὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ παράδοση τοῦ Γένους. Λαβὼν τὸ λόγον κατόπιν ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Δημόσιας Διοίκησης καὶ Ἀποκέντρωσης κ. Γεώργιος Φλωρίδης, ἀνέπτυξε τὴν προβληματικὴ τῆς Πολιτείας καὶ τοὺς λόγους πού τὴν ὀδήγησαν στὴν προώθηση πρὸς ψήφιση ἀπὸ τὴν Βουλὴ νομοσχεδίου γιὰ τὴν δυναμικὴ καύση τῶν νεκρῶν, ἐτεροδόξων καὶ ἀλλοθρησκῶν τῶν ὁποίων οἱ θρησκευτικὲς πεποιθήσεις ἐπιτρέπουν τὴν καύση. Κατόπιν οἱ ὀρισθέντες Εἰσηγητὲς ἀνέπτυξαν τίς εἰσηγήσεις των καὶ ὑπεγράμμισαν:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἰερόθεος, τὴν θεολογικὴ ἄποψη καὶ τίς ἐκκλησιολογικὲς συνέπειες τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑπεστήριξε ὅτι ἡ καύση δὲν εἶναι θέμα ἐκτὸς τῆς ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας, μὴ δογματικὸ δηλαδὴ, ἀλλὰ ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τὸ ἀνθρωπολογικὸ, χριστολογικὸ καὶ σωτηριολογικὸ δόγμα. Δόγμα δὲ γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι μία σωτήρια ἀλήθεια. Ἡ ἀποδοχὴ δὲ τῆς καύσεως ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ὡς ἐκκλησιολογικὴ συνέπεια τὴν ἀπόκλιση ἀπὸ τὴν ὀρθὴ πίστη καὶ τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν διαφοροποίησιν τοῦ Χριστιανοῦ ἀπὸ Αὐτῆν.

2. Ὁ Ἐντιμώτατος κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὴν σχέση τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν καὶ τοῦ Συντάγματος. Ἡ ταφὴ τῶν νεκρῶν, ὑπεστήριξε, συνάπτεται μὲ θρησκευτικὲς πεποιθήσεις καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 13 τοῦ Συντάγματος, νὰ θεσπισθῇ ὑποχρωτικὴ καύση τῶν νεκρῶν. Ἡ Ἐκκλησία ὁμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὴν καύση διὰ τοὺς πιστοὺς τῆς ἐφ' ὅσον δικαιοῦται νὰ ἀντιτίθεται εἰς αὐτήν. Καὶ κατέληξε ὅτι ἐὰν θεσπισθῇ ἡ ἐθελοντικὴ καύση τῶν νεκρῶν εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ τὴν ἀποκρούσῃ, ὅπως ἀπέκρουσε καὶ τὸν πολιτικὸ γάμο.

3. Ὁ Ἐλλογμώτατος Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Παναγιώτης Χριστινάκης, τὴν καύση τῶν νεκρῶν ἀπὸ νομοκανονικῆς πλευρᾶς. Ἀνεφέρθη διεξοδικὰ στὴν ἱστορικο-

κοινωνικὴ θεώρηση τῆς ταφῆς καὶ ὑπεστήριξε ὅτι ἡ ταφὴ δὲν εἶναι συνήθεια ἀπλῶς καὶ ἔθος, ἀλλὰ μία χριστιανικὴ ἀλήθεια τὴν ὁποία ἐστήριξε ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸ παράδειγμά Του, οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὸ σύστημα τῶν Ἱερῶν Κανόνων, πού ἐθέσπισαν μὲ τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ ὁποῖοι ρυθμίζουν παρόμοια θέματα.

4. Ὁ Πανοσιολογώτατος Ἀρχιμανδριτὴς Νικόλαος Χατζηνικολάου, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Βιοθικῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἔκανε ἀναφορὰ στὸ σήμερον, τὸ χθὲς καὶ τὸ γιὰ πάντα τῆς ταφῆς καὶ τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑπεστήριξε ὅτι τὸ σῶμα ἀποτελεῖ ναὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰκόνημα τῆς ἀθανάτου ψυχῆς καὶ προβολὴ τῆς αἰωνιότητος σ' αὐτὸ τὸν κόσμον. Ἡ καύση τοῦ σώματος βεβηλῶνει τὸ ναὸ, ἀποτελεῖ εἰκονοκλαστικὴ πράξις καὶ προσβάλλει τὴν πίστη στὴν αἰωνιότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διαδικασία τῆς φθορᾶς τοῦ σώματος πρέπει νὰ εἶναι πάντα φυσικὴ καὶ ποτὲ ἐξηναγκασμένη. Ἡ φύση ἀναλαμβάνει τὴ φθορὰ τοῦ σώματος. Ἡ καύση εἶναι πράξις βίας ἐπὶ τοῦ σώματος. Ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας πού προέρχεται ἀπὸ τὴν τιμὴ τῶν ἁγίων λειψάνων πείθει ὅτι τὰ λείψανα πνευματικῶς ζοῦν. Ἡ ταφὴ ἀποτελεῖ γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν αἰώνια ἄξια. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ καύση δὲν ἀποτελεῖ ἀτομικὸ δικαίωμα. Ἡ πρότασις τῆς καύσεως τοῦ σώματος εἶναι καθαρὰ μηδενιστικὴ στὸ χαρακτηριστὴρα τῆς. Καύση σημαίνει τέλος τοῦ ἀνθρώπου. Ταφὴ σημαίνει ἐλπίδα καὶ προσδοκία Ἀναστάσεως.

5. Ὁ Αἰδεσιμολογώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Στυλιανὸς Καρπαθίου, Θεολόγος - Ψυχίατρος, τὴν καύση τῶν νεκρῶν μὲ ἀναφορὰ στὴν ψυχολογία τοῦ φαινομένου. Ἡ ταφὴ, ἀνέφερε ὁ ἐν λόγω ὀμιλητὴς, δὲν εἶναι μόνον ἔθιμο ἢ παράδοση ἀλλὰ πρωτογενὲς ἀρχετυπικὸ στοιχεῖο στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἕνα ἀκαταγώνιστο σύμβολο πίστεως στὴν Ἀνάστασις. Ἡ καύση ἀποτελεῖ κορυφαῖο σύμβολο μηδενισμοῦ, πράξις εἰκονοκλαστικῆ, πού θρυματίζει τὴν πίστη στὴν Ἀνάστασις.

6. Ὁ Ἐλλογμώτατος Καθηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Γεώργιος Μαντζαρίδης τὴν καύση τῶν νεκρῶν ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς χριστιανικῆς ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς. Ἡ ταφὴ τοῦ σώματος, ἀνέφερε μεταξὺ ἄλλων ὁ ὀμιλητὴς, ἀπορρέει ἀπὸ τὸ γενικώτερον σεβασμὸ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου πού ἐπεκτείνεται καὶ στὸ σεβασμὸ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος. Ἀπόρροια αὐτῆς τῆς θεωρήσεως εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι χρησιμοποιοῦμε τὸ ρῆμα «συγχωρῶ» καὶ τὴ λέξις «συγχωρεμένος» γιὰ τὸν θανόντα, ἐννοώντας ἐκεῖνον πού συγχωρέθηκε (συν+χωρέθηκε), πού σημαίνει ὅτι βρῖσκεται μαζὶ μὲ κάποιους ἄλλους. Αὐτὸς πού συγχωρέθηκε, ἔχει θέσιν στὴν καρδιά, στὴ ζωὴ μας καὶ τὴ μνήμη μας.

Στή συνέχεια, μετά τὸ πέρας τῶν εἰσηγήσεων, ὁ λόγος ἐδόθη σὲ ἐκπροσώπους Συλλόγων ποὺ ἐπιδιώκουν τὴν καθιέρωση τῆς καύσεως γιὰ τοὺς μὴ ὀρθόδοξους πολίτες, ἀκολούθησε ἐποικοδομητικὸς διάλογος καὶ ἀνταλλαγή ἀπόψεων καὶ οἱ εἰσηγητές, σὲ δευτερολογία τους, ἀπήντησαν σὲ πολλὲς ἐρωτήσεις τῶν ἀκροατῶν.

Κατακλείοντας τὴν Ἡμερίδα, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι συνέβαλαν στὴν διοργάνωση τῆς Ἡμερίδος καὶ τοὺς ὁμιλητές, προήλθε στὴν ἐξαγωγή τοῦ πορίσματος ὡς ἑξῆς:

Α. Ἡ ταφή τῶν νεκρῶν εἶναι πανάρχαιο ἔθιμο τῶν πολιτισμένων λαῶν. Στηρίζεται στὴν Ἁγία Γραφή, σύμφωνα μὲ τὴν πίστη ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος ἀπὸ γῆ *«καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσεται»*. Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ μάλιστα ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἀντίθετος μὲ τὴν καύση τῶν νεκρῶν καὶ τάσσεται ὑπὲρ τῆς ταφῆς σὲ συνάρτηση μὲ τὴν ἱερότητα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος κατὰ τὴν χριστιανικὴ δογματικὴ διδασκαλία. Ἡ ταφή ἀποτελεῖ *«μακροχρόνιον ἱερὸν ἔθος»* τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἐτήρησε. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὴν δική της Παράδοση, ἡ Παράδοση δὲ αὐτὴ ἀναβιβάζεται σὲ περὶ τὴν δόγματος.

Β. Ἀπὸ πλευρᾶς συνταγματικῆς καὶ νομικῆς κατοχυρώσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς διαθέσεως τοῦ σώματος ἐκάστου, σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρο 13 τοῦ Συντάγματος, οἱ ὑποστηρικτὲς ἐπικαλοῦνται τὴν συνταγματικὰ κατοχυρωμένη ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης καὶ ἀξιώνουν ἀντὶ τῆς ταφῆς τὴν καύση. Ἐξ ἀπόψεως συνταγματικῆς δύναται νὰ ὑπάρχει δυνατότητα ἐπιλογῆς ἀπὸ τοὺς πολίτες, τῆς δυνητικῆς, ὄχι τῆς ὑποχρεωτικῆς, καύσεως, ἰδιαίτερα μάλιστα εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀθέους, αἰρετικούς, ἑτεροδόξους ἢ ἀλλοθρήσκους, τοὺς ἀδιάφορους καὶ ἀποκεκομμένους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Ἡ ἐπιλογή αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ἰσχύσει γιὰ τὰ πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας διότι δὲν νοεῖται ἕνας πιστὸς Χριστιανὸς καὶ μέλος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ διακηρύττει ὅτι ἀποδέχεται τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ φανεῖ στὸ θέμα αὐτὸ ἀνυπάκουος στοὺς πνευματικούς του ποιμένας. Τὴν θέση τῆς ἀπέναντι σὲ ἐκείνους ποὺ θὰ ἐπέλεγαν τὴν καύση ἀντὶ τῆς ταφῆς, θὰ λάβει ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς μόνον ἀρμόδιο ὄργανο, ὅταν οἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτήσουν.

Γ. Εἶναι ἐπιτακτικὴ σήμερα ὅσο ποτὲ ἄλλοτε ἡ ἀνάγκη τῆς διασώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Ὁ σεβασμὸς στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο ἐπιβάλλει τὸ σεβασμὸ καὶ στὸ ἀνθρώπινο σῶμα. Ἐπομένως ὀφείλεται σεβασμὸς στὸ σῶμα καὶ μετὰ τὸ σωματικὸ θάνατο, ὁ δὲ σεβασμὸς πρὸς τὸ νεκρὸ σῶμα ἀποδίδεται μὲ τὴν ταφή καὶ ὄχι μὲ τὴν καύση. Ἡ καύση εἶναι βίαια ἐπέμβαση στὴ φυσιολογικὴ φθορὰ μὲ οἰκολογικὲς συνέπειες. Ἡ

ἐποχὴ σήμερα εἶναι τέτοια ποὺ νὰ μὴν ἀποδέχεται τὴν πολυτέλεια τῆς ἀποκαθλώσεως τῶν ἀξιών καὶ τῆς παραδόσεως, μέσα στὸ στεγνὸ αὐτὸ κόσμο, ὅπου *«ἐψύγη ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν»*.

Δ. Οἱ ὑποστηρικτὲς τῆς καύσεως ἐπικαλοῦνται λόγους χωροταξικούς, περιβαλλοντικούς καὶ οἰκονομικούς ἀκόμη, προκειμένου νὰ ὑποστηρίξουν τὶς θέσεις τους. Τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ δὲν εἶναι ἰσχυρὰ. Δὲ μπορούμε νὰ εἰσαγάγουμε χρηστικὲς μεθόδους ποὺ ἀλλοιώνουν τὴν παράδοσή μας γιὰ νὰ ἐπιλύσωμε τὰ ὅποια-δήποτε προβλήματα. Πατὶ ἀπωθοῦμε ἄλλες ἐφικτὲς λύσεις; Ἄς προσπαθήσουμε ὅλοι μαζί σὲ συνεργασία νὰ βροῦμε λύσεις στὰ προβλήματα ποὺ ἀνακύπτουν, ὄχι ὅμως ἀλλάζοντας τὸν παραδοσιακὸ τρόπο ταφῆς καὶ τὴν φυσιολογικὴ διαδικασία διαλύσεως τῶν σωμάτων.

Ἡ καύση τῶν νεκρῶν, ὅποιαδήποτε ἐπιχειρήματα καὶ ἂν ἔχει πρὸς ὑποστήριξή της, βρῖσκεται ἔξω ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία καὶ Παράδοση. Ἄς μείνουμε πιστοὶ σ' αὐτὴν καὶ τὸ ἀποστολικὸ λόγο: *«Τὸ σῶμα θάβεται ἄδοξο, θὰ ἀναστηθεῖ ὅμως ἔνδοξο· ἐνταφιάζεται ἀνίσχυρο, θὰ ἀναστηθεῖ ὅμως δυνατὸ. Ἐνταφιάζεται σῶμα ποὺ ἦταν ἐμψυχωμένο ἀπὸ ζωικὴ φυσικὴ δύναμη, θὰ ἀναστηθεῖ ὅμως ζωοποιημένο ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ»* (Α' Κορινθίους 15, 42-45).

Ἡ ἑταιρεία Interamerican ἦταν χορηγὸς τῆς Ἡμερίδας.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 9ης Μαρτίου 1999

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτημάτων, τὰ ὁποῖα τῆς ἐτέθησαν, μετὰ τὴν ἀπόφασή της νὰ μελετήσει τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῶν οἰκογενειῶν ποὺ θὰ ἀποκτήσουν τρίτο παιδί, διευκρινίζει ὅτι: 1) Ἡ ἀπόφαση ἀφορᾶ στὶς οἰκογένειες, οἱ ὁποῖες θὰ τὸ ἀποκτήσουν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου. 2) Ἡ συγκεκριμένη οἰκονομικὴ ἐνίσχυση θὰ εἶναι ἀνεξάρτητη τοῦ οἰκογενειακοῦ εἰσοδήματος καὶ στὴν ἀρχὴ θὰ χορηγηθεῖ μόνον στὶς οἰκογένειες τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Θράκης, ὅπου καὶ τὸ δημογραφικὸ πρόβλημα εἶναι μεῖζον. 3) Ὅσον ἀφορᾶ στὸ ὕψος τοῦ ποσοῦ τῆς ἐνίσχυσης αὐτὸ δὲν ἔχει ἀκόμη προσδιορισθεῖ. Ὅλα τὰ πρακτικὰ σχετικὰ θέματα μελετῶνται, οἱ προτάσεις τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου προωθοῦνται στὸν κ. Πρωθυπουργὸ καὶ πιστεῦται ὅτι σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα θὰ ἐκδοθεῖ ἀνακοίνωση μὲ περιγραφή τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖο ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐλαφρύνει τὰ βάρη ποὺ ἐκουσίως βαστάζουν οἱ χριστιανικὲς οἰκογένειες. 4) Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποδεικνύουσα τὸ ἔμπρακτο ἐνδιαφέρον της καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ συμβάλει οἰκονομικὰ στὸ Πρόγραμμα, ἀπεφάσισε νὰ προτείνει στὴν Ἱεραρχία νὰ συνεισφέρουν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες στὸ Εἰδικὸ Ταμεῖο ποὺ θὰ συσταθεῖ καταβάλλοντας κατὰ

μῆνα το 10% ἐκ τοῦ μισθοῦ τους.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 11ης Μαρτίου 1999

Με ἀφορμὴ χθεσινὴ δῆλωση τοῦ Βουλευτοῦ Ροδόπης Μουσταφᾶ Μουσταφᾶ, σχετικὰ μετὰ τὴν ἐνίσχυση στὸ τρίτο παιδί χριστιανικῶν οἰκογενειῶν, ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνακοινῶνται τὰ κάτωθι:

1. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐκφράζει τὴν λύπη της γιὰ τοὺς ὑβριστικοὺς χαρακτηρισμοὺς καὶ τὸ μῖσος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ ὁποῖο προβάλλει ὁ κ. Μουσταφᾶ στὴν δῆλωσή του.

2. Ὅπως καὶ χθές, Τετάρτη, 10 τοῦ μηνός, ἀνακοίνωσε ὁ Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων, ἡ ἐνίσχυση τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ τρίτο παιδί εἶναι ἀνεξάρτητη τοῦ κοινωνικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ Τῆς ἔργου, τὸ ὁποῖο ἐπιτελεῖται χωρὶς διάκριση θρησκευήματος.

3. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει ἐπιλέξει οἱ πράξεις Τῆς νὰ γίνονται μετὰ πλήρη διαφάνεια καὶ δημοσιότητα καὶ ὄχι ἐν κρυπτῷ. Δὲν ἀντιλαμβάνομεθα λοιπὸν τὸν ἐκνευρισμὸ καὶ τὴν βιαιότητα τοῦ ὕφους τοῦ κ. Βουλευτοῦ, ὅπως ἐπίσης καὶ τοὺς ἀπαράδεκτους χαρακτηρισμοὺς του, περὶ «ὑποπτης καὶ μακιαβελλικῆς ὑπόθεσης».

4. Ὁ κ. Μουσταφᾶ, μαθήματα «κοινωνικῆς συνοχῆς» καὶ «ἐθνικῆς συνέχειας», νὰ δώσει ὄχι στὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας τὸ ἔργο κρίνεται ἐπὶ 20 αἰῶνες, ἀλλὰ σ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὠμὰ παραβιάζουν τὰ βασικά ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὅπως αὐτὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀνεξίθρησκείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου.

5. Ἡ Ἐκκλησία σέβεται καὶ ἀγαπᾷ τὸν κ. Μουσταφᾶ, ὅπως καὶ κάθε ἄνθρωπο, ἀλλὰ ὁ κ. Βουλευτὴς πρέπει νὰ γνωρίζει ὅτι τὸ ἔργο της τὸ ποιμαντικὸ προὔπηρχε καὶ εἶναι ἀνεξάρτητο τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Στὸ δημοκρατικὸ καθεστῶς πὺν ζοῦμε ὅλοι οἱ Ἕλληνες Πολῖτες, οὐδεὶς μπορεῖ νὰ ἐμποδίσει τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἐπιτελεῖ, στὸ πλαίσιο τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ Νόμου, τὸ ἔργο της, μετὰ τὸν ἄριστο τρόπο πὺν Αὐτὴ ἐπιλέγει.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 11ης Μαρτίου 1999

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιεῖ Ἡμερίδα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, μετὰ σκοπὸν νὰ ἐξετάσει τις διαπιστώσεις καὶ τις προοπτικὲς γιὰ μᾶ καλῦτερη ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας στὰ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα. Ἡ Ἡμερίδα διοργανῶνεται ἀπὸ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ

Ἔργου καὶ θὰ πραγματοποιηθεῖ τὴν Τρίτῃ 16 Μαρτίου 1999 στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου (Ἰασίου 1). Θὰ τὴν παρακολουθήσουν στελέχη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων. Στὴν πρωινὴ Συνεδρία (7.30 π.μ. - 1 μ.μ.), μετὰ τὴν τέλεση Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, θὰ κηρύξει τὴν τέλεση τῶν ἐργασιῶν ὁ Μακαριώτατος καὶ θὰ προσφωνήσει ὁ Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήτης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκόπιος. Εἰσηγήσεις θὰ κάνουν οἱ Αἰδεσιμολογιώτατοι Πρωτοπρεσβύτεροι κ. Σταῦρος Κοφινᾶς, κ. Ἀντώνιος Καλλιγέρης, κ. Δημήτριος Τζέρπος, κ. Ἀδαμάντιος Αὐγουσιδῆς καὶ κ. Στέφανος Νταλιάνης γιὰ τὴν ὑπάρχουσα κατάσταση στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση καὶ στὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ γιὰ τὰ προβλήματα τῶν εἰδικῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀλέξανδρος Σταυρόπουλος (Θεολογικὴ θεμελίωση τῆς ποιμαντικῆς τῶν ἀσθενῶν) καὶ ἡ κ. Εὐτυχία Γιαννουλάκη (Ἰδρύματα Ὀγκολογίας). Οἱ ἐργασίες τῆς πρωινῆς Συνεδρίας θὰ κλείσουν μετὰ συζήτηση.

Ἡ ἀπογευματικὴ Συνεδρία (4 - 7 μ.μ.) περιλαμβάνει ἐργασίες τριῶν ὁμάδων μετὰ θέματα: α) Προβλήματα συνεργασίας ἐντεταλμένων Ποιμαντικῆς Διακονίας μετὰ τὸ προσωπικὸ τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων (συντονιστὴς ὁ π. Κωνσταντῖνος Μαλτέζος), β) Αἰρετικὲς ὁμάδες, δράση καὶ ἀντιμετώπισή τους στὰ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα (συντονιστὴς ὁ π. Κυριακὸς Τσουρός) καὶ γ) Πρότυπα δράσεως Νοσηλευτικῆς Διακονίας καὶ Ἐφαρμογὲς Ποιμαντικῆς τῶν Νοσοκομείων (συντονιστὴς ὁ π. Σταῦρος Κοφινᾶς).

Ἡ Ἡμερίδα θὰ ὁλοκληρωθεῖ μετὰ συζήτηση σὲ ὁλομέλεια καὶ ἀνακοινώσεις συμπερασμάτων ἀπὸ τις ὁμάδες ἐργασίας.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 16ης Μαρτίου 1999

Συνήλθε ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου ἀπὸ 1ης ἕως 11ης Μαρτίου ἔ.ἔ. στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδριάσή της ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος.

Κατὰ τις Συνεδρίες Αὐτῆς:

Α. Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.:

α) Πᾶ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου πρώην Ἐλασσῶνος κυροῦ Σεβαστιανοῦ στὴν ἐξόδιο ἀκουλουθία τοῦ ὁποίου προέστη ὡς ἐλάχιστο δείγμα τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν προαπελθόντα Ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἐπὶ μακρὰ σειρὰ ἐτῶν ἐκδαπανήθηκε ἀόκνως στὴν διακονία τοῦ ἀγίου θελήματος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πιστοῦ Λαοῦ.

β) Πά την ματαίωση, υπό τὸ βάρος τῶν τελευταίων γεγονότων πού ἀφοροῦν στὴν ἐμπλοκὴ τῆς χώρας μας στὴν ὑπόθεση Ὅτσαλάν, τῆς ἐπισκέψεως τῆς τριμελοῦς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς στὴν ἔδρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως στὶς Βρυξέλλες, ἡ ὁποία εἶχε σκοπὸ τὴν προετοιμασίαν τῆς ἐπίσημου ἐπισκέψεως τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριο καθὼς καὶ τὴν ἐπίδοση διαβημάτων πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Κουρδικοῦ ζητήματος.

γ) Πά τὴν συνάντησίν του μετὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, στὸν ὁποῖο ἔθεσε τὸ θέμα τῆς ἀναβαθμίσεως τῆς Ὀρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῆς λήψεως συγκεκριμένων πομπαντικῶν μέτρων πρακτικοῦ χαρακτῆρα ὥστε νὰ ὑποβοηθηθεῖ τὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖται στὶς Ἐνοπλες Δυνάμεις ἀπὸ τοὺς ἐντεταλμένους Ἱερεῖς.

δ) Πά τὴν ἐπικοινωνία του μετὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων σχετικὰ μετὴν μελετωμένη ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Νομοκανονικῶν σύνταξιν νέου Νόμου «Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων».

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ. συνέστησε τίς κάτωθι Ἐπιτροπές:

1. Γιά τὴν σύνταξιν Σχεδίου Κανονισμοῦ Ἱεροψαλτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς:

α) Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Ἡλείας κ. Γερμανό, ὡς Πρόεδρος.

β) Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Θωμᾶ Συνοδινό, Πρωτοσύγγελου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

γ) Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Δωρόθεο Πολυκανδριώτη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς, ὡς Γραμματέα.

δ) Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Κωνσταντῖνο Ἀνδρουλάκη, Διευθυντὴ Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ε) Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Δημήτριον Νίκου, Ἐφημέριον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν.

στ) κ. Ἡλία Γιουρῶκο, Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Συλλόγων Ἱεροψαλτῶν.

ζ) κ. Χρῆστο Χατζηνικολάου, Πρόεδρος Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Ἀθηνῶν.

η) κ. Κωνσταντῖνο Ζόππα, Ἱεροψάλτη.

θ) κ. Ἐμμανουὴ Χατζημάρκου, Πρωτοψάλτη καὶ Καθηγητὴ Μουσικῆς.

2. Πά τὴν παρακολούθησιν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων πρὸς ἀποφυγὴν ἀναβιώσεως ἀρχαίων εἰδωλολατρικῶν τελετῶν καὶ ἐπιθέσεως ὑπὸ τῶν ἀρχαιολατρῶν κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς:

α) Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου καὶ

Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱερόθεο, ὡς Πρόεδρος.

β) Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Γεώργιο Μεταλληνό, καθηγητὴ Πανεπιστημίου.

γ) Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ἀντώνιο Καλλιγέρη, συνεργάτη τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐπὶ θεμάτων Ἀθλητισμοῦ.

δ) κ. Σταῦρο Μακαρίου, ἀντιπρόεδρος Παγκρατίου Ἀθλήματος καὶ παραγωγὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

ε) κ. Ἀντώνιο Ἀντωνιάδη, Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου ἀμειβομένων Ποδοσφαιριστῶν.

στ) κ. Παναγιώτη Κουτρούμπα, Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ὁμοσπονδίας Παγκρατίου Ἀθλήματος.

ζ) κ. Σπυρίδωνα Ψαράκη, Δημοσιογράφου ANT - 1, ὡς καὶ ἀπὸ δύο ἄλλα πρόσωπα πού θὰ προταθοῦν ἀπὸ τὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων.

3. Πά τὴν μελέτη τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος καὶ ὑποβολὴ προτάσεων ἀντιμετώπισεως αὐτοῦ. Ἡ Ὑποεπιτροπὴ αὐτὴ θὰ ἀνήκει ὀργανικὰ στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος καὶ θὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. δῶρισε τὴν 7μελὴ Ἐπιτροπὴ Διοικήσεως τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς:

α) Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Καλλίνικο.

β) Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριον, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα.

γ) Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Θεόκλητο Κουμαριανό, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Θεολόγο Ἀποστολίδη.

δ) Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Κωνσταντῖνο Παπανικολάου, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Γεώργιο Μεταλληνό.

ε) κ. Ἡλία Παπανικολάου, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν κ. Ἀθανάσιο Λιούμα.

στ) κ. Γεώργιο Σαρεϊδάκι, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν κ. Εὐάγγελον Λέκκο.

ζ) κ. Σωτήριον Τζούμα, ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν κ. Δημήτριον Φερούση.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε νὰ ἀπευθύνει Ἐγκυκλίους μετὸ σκοπὸ:

α) Νὰ ἐνημερώσει τὸν πιστὸ λαὸ γιὰ προβλήματα ψυχικῆς ὑγείας καὶ νὰ ἐπισημάνει τὴν ἀνάγκη ἐμπρακτικῆς συμπαράστασεως ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας

μας τόσο στα πρόσωπα με προβλήματα ψυχικής υγείας, όσο και στις οικογένειές τους.

β) Νά έπιστήσει τήν προσοχή τών Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών στην άκριβή τήρηση τών διατάξεων του Μοναχικού Δικαίου πρὸς άποφυγή διασαλεύσεως τής έπί του θέματος τούτου τάξεως τής Έκκλησίας μας.

γ) Νά έπικοινωνήσει με τόν Έρὸ Κλήρο τών κατά τόπους Έρῶν Μητροπόλεων με τήν ευκαιρία τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής και του Πάσχα.

Ε. Η Δ.Ι.Σ. άποφάσισε έπίσης νά άπευθύνει πρὸς τήν Έρᾶ Άρχιεπισκοπή και τις Έρες Μητροπόλεις Έγκύκλια Σημειώματα, με τὰ όποια:

α) Ζητεί νά ένημερωθεί για τήν δυνατότητα παροχής φιλοξενίας κατά τὸ προσεχές θέρος ύπ' αὐτῶν, πρὸς νέους από τις Βαλκανικές χώρες, στα πλαίσια τής προσπάθειας τής Έκκλησίας μας για τήν ανακούφιση τών έμπεριστάτων αὐτῶν χωρῶν και τήν καλλιέργεια σχέσεων άδελφικής κοινωνίας με τις όμόδοξες Βαλκανικές χώρες.

β) Έπισημαίνει τὸ άτοπο φαινόμενο τής άνευ άδείας του έπιχωρίου Άρχιερέως πραγματοποιήσεως όμιλῶν ύπὸ κληρικῶν άλλης έκκλησιαστικής Έπαρχίας, τὸ όποιο και πρέπει νά εκλείψει και όρίζει ότι πρὸ τής άποδοχής προσκλήσεως κοσμικῶν φορέων από οίονδήποτε κληρικόν για νά πραγματοποιήσει διάλεξη σέ άλλη Έρᾶ Μητρόπολη από εκείνη στην όποία άνήκει, πρέπει νά ζητείται ή εύλογία και ή άδεια του έπιχωρίου Έεράρχου.

γ) Συνιστᾶ τή μεγαλύτερη ένεργοποίηση τών στελεχῶν κοινωνικής προνοίας τής Έκκλησίας με μέριμνα τών κατά τόπους Μητροπολιτών για άκόμη μεγαλύτερη προώθηση του κοινωνικού και φιλανθρωπικού έργου τής Έκκλησίας.

δ) Διερευνᾶ τήν πρόθεση τών Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών νά παραχωρήσουν τμήμα τής εκκλησιαστικής έπαρχίας τους για τήν σύσταση προσωπικών Μητροπόλεων ώστε νά τοποθετηθοῦν οί έξ Άλβανίας δύο έμπεριστατοι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται πρ. Κορυτσᾶς κ. Χριστόδουλος και πρ. Άργυροκάστρου κ. Άλέξανδρος.

ε) Ένημερώνει τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τής Έλλαδικής Έκκλησίας περι του προγράμματος και τών εισηγήσεων του Φροντιστηρίου Κατηχητῶν τής Άποστολικής Διακονίας, για τήν υποβοήθηση του ποιμαντικού έργου τους στον ευαίσθητο τομέα τής Νεότητος.

στ) Ένημερώνει περι του ιδιοκτησιακού καθεστώτος τών σχολικῶν κτιρίων τὰ όποια άνήκουν στον Όργανισμό Σχολικῶν Κτιρίων και προτρέπει νά μεριμνήσουν για τή διερεύνηση τής δυνατότητας χρησιμοποίησεως αὐτῶν έφ' όσον έχουν εγκαταλειφθεί και δέν

χρησιμοποιοῦνται σέ χωρία ως σχολεία, ως κατοικιῶν ιερέων όπου δέ υπάρχουν, ή και δια τήν στέγαση Πνευματικῶν Κέντρων.

ζ) Γνωρίζει τήν κατάρτιση ειδικού Άρχείου, παρά τή Συνοδική Έπιτροπή Μοναχικού Βίου, τὸ όποιο περιλαμβάνει κατάλογο και μικρὸ Ιστορικό τών έν ενεργεία και τών διαλελυμένων Έρῶν Μονῶν και Έρῶν Ήσυχαστηρίων τής Έλλάδος ως και τόν αριθμὸ τών εκεί έγγεγραμμένων και εγκαταβιούντων Μοναχῶν και ζητεί τήν παροχή κάθε σχετικής πληροφορίας.

η) Ένημερώνει για τήν άπόφαση νά έπιδοτηθοῦν οί χριστιανικές οικογένειες τής Θράκης, για τήν άπόκτηση τρίτου τέκνου.

ΣΤ. Η Δ.Ι.Σ. ώσαύτως άποφάσισε:

α) Τήν άποστολή έγγραφου στον Ύπουργὸ Έθνικής Άμύνης περι του άκανθόδουθς θέματος τών αντιρωσιῶν συνειδήσεως, στο όποιο και θά περιλαμβάνονται οί θέσεις τής Έκκλησίας περι του θέματος.

β) Τήν άνάθεση τής εκπονήσεως από τήν Ε.Κ.Υ.Ο. ένός έπιτελικού σχεδίου πενταετοῦς οικονομικής ανάπτυξεως τής Έκκλησίας με σκοπὸ νά εξασφαλισθεή ή άποδοτικότερη γι' αὐτήν έπένδυση τών πόρων της.

γ) Τήν παραπομπή για μελέτη του θέματος τής έν Άθήναις αναγέρσεως μουσουλμανικού τεμένους στις Συνοδικές Έπιτροπές α) Δογματικῶν και Νομοκανονικῶν Ζητημάτων και β) Διορθοδόξων και Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

δ) Τήν άποστολή έγγραφου πρὸς τήν κ. Ύπουργὸ Πολιτισμοῦ για τήν παραχώρηση νεοκλασικού κτιρίου στην Πλάκα, για τήν εύπρεπή στέγαση τής Βιβλιοθήκης τής Έκκλησίας.

ε) Τήν άποστολή έγγραφου στον κ. Ύπουργὸ Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, με τὸ όποιο θά ζητείται ή μη υιοθέτηση τής προτάσεως του Παιδαγωγικού Ίνστιτούτου περι απαλείψεως από τὰ σχολικά έγχειρίδια τών Θρησκευμάτων τής Α' Λυκείου τών κεφαλαίων περι Μασονίας, Χιλιασμοῦ και Σατανισμοῦ.

στ) Τή συνέχιση τών ήδη άρξαμένων από τήν Εϊδική Συνοδική Έπιτροπή συνομιλιῶν μετὰ τών Έραποστολικῶν Άδελφοτήτων «ΖΩΗ» και «ΣΩΤΗΡ» για εξέυρεση πιθανής λύσεως πρὸς ένταξη αὐτῶν στο έραποστολικὸ έργο τής ποιμαίνουσας Έκκλησίας. Έπίσης για τὸ ίδιο θέμα άπεφασίσθη ή άποστολή έγγραφου πρὸς τήν Συνοδική Ύποεπιτροπή Συντάξεως τών «Διπτύχων» για τήν αναγραφή στα Διπτύχα του 2000 όλων τών υπαρχουσῶν Έραποστολικῶν Άδελφοτήτων.

ζ) Τήν άνάθεση στη Σ.Ε. Κοινωνικής Προνοίας και Εύποιίας τής κατάρτισης προγράμματος λειτουργίας Σεμιναρίου για τήν επιμόρφωση στελεχῶν κοινωνικής προνοίας, τὸ πρώτο στο Άττικό Λεκανοπέδιο και κατόπιν σέ όλη τήν Έλλάδα, για τὸ όποιο και θά έρευνη-

θεϊ ἡ δυνατότητα χρηματοδοτήσεώς του ἀπὸ τὰ διάφορα προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

η) Τὴν ἀποστολὴ ἐπιστολῆς στὸν κ. Πρωθυπουργό, ἡ ὁποία θὰ ἀναφέρεται στὸ δημογραφικὸ πρόβλημα καὶ στὴ ζητούμενη συνδρομὴ τῆς Πολιτείας γιὰ τὴν δημιουργία πόρων τοῦ συσταθισμένου πρὸς τὸν σκοπὸ τοῦτο Εἰδικοῦ Ταμείου.

θ) Τὴν παραπομπὴ γιὰ μελέτη στὴ Νομικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ θέματος πού ἀφορᾷ στὸ καθεστῶς τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῶν Κομητηρίων.

ι) Τὴν ἔκδοση, μερίμνη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Νομοκανονικῶν καὶ Δογματικῶν Ζητημάτων, τῶν πρακτικῶν τῆς Ἡμερίδος περὶ τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν καὶ τὴν ἀποστολὴ τους στοὺς Βουλευτὲς γιὰ ἐνημέρωσίν των περὶ τῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος.

ια) Τὴν τέλεση ἐνιαυσίου ἐπισήμου μνημοσύνου τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Σεραφεῖμ, τὴν Κυριακὴ 2 Μαΐου, στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν.

ιβ) Τὴν διοργάνωση κατὰ τὴν 8^{ην} καὶ 9^{ην} Μαΐου ἐ.ἔ. Συνεδρίου Στελεχῶν Νεανικοῦ Ἔργου μὲ θέμα «Ἐκκλησιαστικὴ θεώρησις τῆς Γ' χιλιετίας καὶ νεανικοὶ προβληματισμοί».

ιγ) Τὴν κατάρτιση νέων βοηθημάτων γιὰ τὴν κατήχηση τῶν νέων.

ιδ) Τὴν ἀναστολὴ τῆς κυκλοφορίας τοῦ περιοδικοῦ «Νεανικοὶ Προβληματισμοί» ἕως τὴν ὑποβολὴ νέας ἐμπεριστατωμένης μελέτης γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος.

ιε) Τὴν ἔγκριση τοῦ Προγράμματος τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 20 Μαΐου ἕως καὶ 5 Ἰουνίου στὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

ιστ) Τὴν διοργάνωση Πανελληνίου Συνεδρίου Βυζαντινῆς Μουσικῆς μὲ σκοπὸ τὴν ἀποκάθαρση τῆς πατροπαράδοτης Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἐκ τῶν «ὀθνεῖων στοιχείων» καὶ τὴν προβολὴ ἐκείνων πού συνθέτουν τὴν ἰδιαιτερότητα τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

ιζ) Τὴν ἀποστολὴ ἐγγράφου πρὸς τὴν Ὑπουργὸ Ἑσωτερικῶν κ. Βασιλικὴ Παπανδρέου καὶ πρὸς κάθε ἀρμόδιο φορέα τῆς Πολιτείας γιὰ τὴν ἐπίσημη καὶ ὑπεύθυνη ἀπὸ αὐτοὺς ἐνημέρωση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ θέμα τῆς ἐκδόσεως νέων ταυτοτήτων καὶ τῶν συναφῶν θεμάτων.

ιθ) Τὴν ἀποστολὴ εὐχαριστηρίου ἐπιστολῆς στὸν Βουλευτὴ Μεσσηνίας κ. Ἐλευθέριο Παπανικολάου, γιὰ τὴν ἐπερώτηση τὴν ὁποία ὑπέβαλε στὸν ἀρμόδιο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸ γιὰ τὸ θέμα τῆς μὴ εἰσέτι χορηγήσεως στοὺς κληρικούς τοῦ ἐπιδόματος παραγωγικότητος.

κ) Τὴν ἀποστολὴ ἐγγράφου στὸν κ. Ὑπουργὸ ἐπὶ

τοῦ Τύπου καὶ τὸν Πρόεδρο τῆς Ε.Ρ.Τ. μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ζητεῖται ἡ ἐπαναφορὰ τῆς πρωινῆς προσευχῆς καὶ ἡ συχνότερη μετάδοση τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἀπὸ τὰ κρατικὰ ραδιοτηλεοπτικὰ μέσα. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη, πρὸς περιστολὴ τοῦ θλιβεροῦ φαινομένου τῆς διακομωδῆσεως τῶν Ἱερῶν Συμβόλων τῆς Πίστεώς μας μέσα ἀπὸ ὀρισμένες τηλεοπτικὲς κυρίως ἐμπομπές, ἡ ἀποστολὴ ἐγγραφῆς διαμαρτυρίας στὸ Ραδιοτηλεοπτικὸ Συμβούλιο Δεοντολογίας μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ζητεῖται ἡ παρέμβασή του, δοθέντος ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἡ θλιβερὴ αὐτὴ πρακτικὴ ἐνέχει καὶ σοβαροὺς ἐθνικοὺς κινδύνους.

κα) Τὸ ὄρισμὸ τοῦ κ. Γ. Μαρτζέλου, Καθηγητῆ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. ὡς Παρατηρητῆ στὴν κατὰ μῆνα Ὀκτώβριο Διαθρησκειακὴ Συνάντηση τῆς Ρώμης. Στὸν κ. Καθηγητὴ ἐδόθησαν ἐπίσης ἀπὸ τὴν Διαρκὴ Ἱερὰ Σύνοδο σαφεῖς ὁδηγίες περὶ τῆς μὴ συμμετοχῆς του σὲ σὺδερμία κοινὴ συμπροσευχῆ, δοθέντος ὅτι ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας μας στὴ Συνάντηση αὐτὴ ὑπαγορεύθηκε μόνον γιὰ νὰ μὴ θεωρεῖται ἡ στάση τῆς μονίμως ἀντιδραστικῆ καὶ περιθωριακῆ καὶ ἐμφορουμένη δῆθεν ἀπὸ ἀκραῖες καὶ φανατικὲς ἰδέες, γεγονός τὸ ὁποῖο καὶ ἀδικεῖ ἀλλὰ καὶ βλάπτει τὴν Ἐκκλησία μας.

κβ) Τὴν διοργάνωση ἐκστρατείας συλλογῆς ἱερατικῶν εἰδῶν καὶ σκευῶν ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τοῦ Λεκανοπεδίου Ἀττικῆς γιὰ νὰ ἀποσταλοῦν γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Μολδαβίας.

Ζ. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν κ' Συνεδρία Αὐτῆς, τὴν Τρίτη 2 Μαρτίου, ἐδέχθη σὲ ἀκρόαση τὸν Ἱερομόναχο Σεραπίωνα Σιμωνοπετρίτη καὶ τὸν κ. Γεώργιον Ἀλέγρα, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐνημέρωσαν Αὐτὴν γιὰ τὰ προτεινόμενα ἔργα πρὸς ἐπιλογή καὶ ἔνταξη στὸ Γ Κοινοτικὸ Πλαίσιο Στηριξέως (Σαντέρ 1). Ἡ τελικὴ πρόταση τῆς Ἐκκλησίας μας ὑποβλήθηκε ἤδη στὸν Πρωθυπουργό, τοὺς ἀρμόδιους Ὑπουργοὺς καὶ ἄλλους φορεῖς καὶ ἀναμένεται ἡ ἔγκρισή της.

Η. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, τέλος, ἐξέτασε διάφορα ἄλλα ὑπηρεσιακὰ θέματα, ὅπως ἀποσπάσεις σὲ Ἱερᾶς Μητροπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐγκρίσεις ἐκποιήσεων μοναστηριακῶν ἀκινήτων, διορισμοὺς μελῶν Ἐπισκοπικῶν Δικαστηρίων σὲ διάφορες Ἱερᾶς Μητροπόλεις, ἄδειες ἀπουσίας Ἱεραρχῶν κ.ἄ.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 16ης Μαρτίου 1999

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιοῦσε Ἡμερίδα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ὅπου διαπιστώθηκε ἡ ποιμαντικὴ κατὰ

σταση στα Νοσηλευτικά Ίδρύματα της Χώρας και αναλύθηκαν οι προοπτικές της διακονίας της Εκκλησίας στους εν λόγω χώρους. Η Ημερίδα διοργανώθηκε από την Συνοδική Έπιτροπή Θείας Λατρείας και Ποιμαντικού Έργου και πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 16 Μαρτίου 1999 στην αίθουσα τελετών του Συνοδικού Μεγάρου (Ίασιου 1). Την παρακολούθησαν στελέχη της Ίερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων. Στὴν πρωινὴ Συνεδρία (7.30 - 1), μετὰ τὴν τέλεση Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸ Καθολικὸ τῆς Ίερᾶς Μονῆς Πετράκη, ἐκήρυξε τὴν ἑναρξὴ τῶν ἐργασιῶν ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος ἐτόνισε ὅτι: «Ἡ ποιμαντικὴ πράξις δὲν πρέπει νὰ κατακερματίζεται. Εἶναι μὲν ἀναγκαῖες οἱ εἰδικὲς γνώσεις γιὰ καλύτερη ἀπόδοση στὸ ἔργο τοῦ ποιμένα, ὁ ὁποῖος ὅμως πρωτίστες πρέπει νὰ διασῶζει τὴν αὐτοσυνειδησία του ὡς κληρικὸς τῆς Ὁρθοδόξου Εκκλησίας, κύριο ἔργο τοῦ ὁποῖου εἶναι ἡ μετάδοσις τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ στους πάσχοντες ἀδελφούς». Καταλλήλως προσεφώνησε ὁ Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκόπιος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸ ἱστορικὸ τῆς διοργανώσεως τῆς ἡμερίδος.

Ὁ κύριος εἰσηγητὴς τῆς ἡμερίδος, Καθηγητὴς τῆς Ποιμαντικῆς στὸ Τμῆμα Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἀλέξανδρος Σιαυρόπουλος, ἀνέπτυξε τὴ θεολογικὴ θεμελίωση τῆς ποιμαντικῆς διακονίας τῶν ἀσθενῶν καὶ ὑπογράμμισε ὅτι αὐτὴ πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ στερεῶν ὀρθοδόξων θεολογικῶν κριτηρίων καὶ σωτηριολογικῶν στόχων, χωρὶς νὰ παραγνωρίζει τὴ σημασία τῆς ἀνακουφίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου ἐκ μέρους τοῦ ποιμένου, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἐνεργεῖ μὲ χριστοκεντρικὸ ἦθος.

Στὴ συνέχεια ἀναπτύχθηκε τοῦ Α' θέμα τῆς Συνεδρίας «Ἡ ὑπάρχουσα κατάσταση τῆς Νοσηλευτικῆς Ποιμαντικῆς Διακονίας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ένωσις καὶ στὴν Ἑλλάδα», ἐπιμέρους πτυχῆς τοῦ ὁποῖου παρουσίασαν οἱ π. Σταῦρος Κοφινᾶς, π. Ἀντώνιος Καλλιγέρης καὶ π. Δημήτριος Τζέρπος.

Β' θέμα τῆς Συνεδρίας ἀπετέλεσε ἡ προσέγγισις τῶν «Προβλημάτων τῶν Εἰδικῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων (Ψυχιατρικά - Ὀγκολογικά καὶ Λοιμωδῶν Νόσων)». Εἰσηγητὲς ἦταν οἱ π. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίδης, π. Στέφανος Νταλιάνης καὶ ἡ κ. Εὐτυχία Παννουλάκη.

Τὰ ὄσα ἀναπτύχθηκαν στὴ πρωινὴ Συνεδρία, ἀποτέλεσαν ὑλικὸ τὸ ὁποῖο ἐπεξεργάστηκαν κατὰ τὴν ἀπογευματινὴ Συνεδρία τρεῖς ὁμάδες ἐργασίας, ὡς ἑξῆς:

α) Προβλήματα συνεργασίας ἐντεταλμένων ποιμαντικῆς Διακονίας μὲ τὸ προσωπικὸ τῶν Νοσηλευτικῶν

Ἰδρυμάτων (συντονιστὴς π. Κωνσταντῖνος Μαλτέζος).

β) Αἰρετικὲς ὁμάδες, δράση καὶ ἀντιμετώπισή τους στὰ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα (συντονιστὴς ὁ π. Κυριακὸς Τσουρὸς).

γ) Πρότυπα δράσεως Νοσηλευτικῆς Διακονίας καὶ Ἐφαρμογὲς Ποιμαντικῆς τῶν Νοσοκομείων (συντονιστὴς ὁ π. Σταῦρος Κοφινᾶς).

Ἡ ὑπεύθυνη ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε νὰ ἐπεξεργαστεῖ τὸ ὑλικὸ ποὺ προέκυψε ἀπὸ τὶς ἐργασίες τῆς ἡμερίδος καὶ νὰ ὑποβάλει στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικῶν Ἐργῶν τὰ σχετικὰ πορίσματα.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ίερᾶς Συνόδου)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ τῆς 29ης Μαρτίου 1999

Πρὸς τὴν Ίεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Ίεράς Μητροπόλεις τῆς Εκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκ Συνοδικῆς ἀποφάσεως, ληφθεῖσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ίερᾶς Συνόδου τῆς 29ης φθίνοντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐξαπολυθείσης ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Σερβίας ἐκ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ τῶν συμβαινόντων γενικώτερον εἰς τὴν Βαλκανικὴν, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ίερά Σύνοδος ἔλαβεν τὰς ἐν συνεχείᾳ ἀποφάσεις, ἐκδηλώνουσα τὴν συμπαραστάσιν Αὐτῆς εἰς τὰ θύματα τῆς πολεμικῆς ταύτης δραστηριότητος:

1. Νὰ ἀναπεμφθῇ εἰδικὴ δέησις μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων 4ης προσεχοῦς μηνὸς Ἀπριλίου ἐ.ἔ. «ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν περιστάσει καὶ ἀνάγκῃ εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτοῖς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴεων ἐπὶ πάσιν».

2. Νὰ περιαχθῇ δίσκος καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν τῆς δικαιοδοσίας τῆς Εκκλησίας ἡμῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Τὸ προῖον τούτου νὰ κατατεθῇ εἰς τὸν ὑπ' ἀριθμ. 139/296029-05 Τραπεζικὸν Λογαριασμὸν τῆς Ίερᾶς Συνόδου παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἐν τῷ Ὑποκαταστήματι Κολωνακίου (139) ὑπὸ τὴν ἑνδειξιν «Ὑπὲρ Εκκλησίας Σερβίας».

3. Νὰ διοργανωθῇ ἡ συλλογὴ ἀνθρωπιστικῆς βοηθείας. Συγκεκριμένως αἱ Ίεραὶ Μητροπόλεις παρακαλοῦνται νὰ συγκεντρώσουν τροφίμα (γάλα, ὄσπρια, ζυμαρικά, ζάχαρι, ἀλεύρι, κονσέρβες κ.λπ.). Τὰ συλλεγόμενα εἶδη πρέπει νὰ εἶναι εἰς συσκευασίας μικρῶν ποσοτήτων διὰ νὰ διευκολύνεται ἡ δημιουργία μικρῶν ἀτομικῶν ἢ οἰκογενειακῶν δεμάτων. Πρὸς προώθησιν τῆς βοηθείας αὐτῆς εἰς τὸν τελικὸν προορισμὸν αὐτῆς ἔχει συγκροτηθῆ Συntonιστικὸν Ὅργανον παρὰ τῇ Ίερᾷ Συνόδῳ, διὸ καὶ ὅταν αἱ Ίεραὶ Μητροπόλεις ὀλοκληρώσουν τὴν συγκέντρωσιν τῆς βοηθείας αὐτῆς θὰ πρέπει νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Ίεράν Σύνοδον διὰ νὰ

λαμβάνουν οδηγίας προς περαιτέρω διεκπεραίωση αυτής.

Έντολή της Ίερας Συνόδου
Ο Αρχιεπίσκοπος
Αρχμ. Δανιήλ Πουρτσουκλής

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ της 29ης Μαρτίου 1999

Η Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος συνελθούσα σήμερα, την 29ην του μηνός Μαρτίου, και αφού ήκουσε τον Πρόεδρον Αύτης Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλον, ο οποίος διεξετραγώδησε την κατάσταση εις την οποίαν εύρισκεται ο όρθόδοξος και άμαχος λαός της γειτονικής Γιουγκοσλαβίας μετά τας άεροπορικές επιθέσεις των δυνάμεων του Ν.Α.Τ.Ο., επιθέσεις, αι όποιαι δυστυχώς συνεχίζονται και αφού έλαβε γνώσιν της ανακοινώσεως της Ίερας Συνόδου της αδελφής Αγιοτάτης Έκκλησίας της Σερβίας άπεφάσισε:

1. Νά εκφράση την όδύνην αυτής δια τας στρατιωτικές επιθέσεις κατά ήρωικου και ένδόξου χριστιανικού λαού, όπως ο Σερβικός, και ανεξαρτήτου ευρωπαϊκού κράτους, όπως ή Γιουγκοσλαβία. Η όδύνη γίνεται μεγαλυτέρα, διότι κατά τας δημοσιογραφικάς πληροφορίας αι επιθέσεις θα ένταθούν την ίεράν περίοδον αυτήν, κατά την οποίαν οι χριστιανοί εύρισκονται εις περισυλλογήν, νηστείαν και προσευχήν, ένωπιον του Πάθους και της Αναστάσεως του Κυρίου ήμών Ίησου Χριστού.

2. Νά άποδοκιμάση έντόνως τας συνεπείας του βομβαρδισμού εις άνθρωπινάς ζωάς και εις καταστροφάς πολυτίμων θησαυρών της ίστορικής και χριστιανικής παραδόσεως των Σέρβων του Κοσσυφοπεδίου, τελούντων μάλιστα υπό την προστασίαν του Ο.Η.Ε. και της UNESCO.

3. Έν όψει του Πάσχα, έορτής κατ' έξοχήν της ειρήνης και της άγάπης, νά άπευθύνη έκκλησιν προς τον Ο.Η.Ε., το Ν.Α.Τ.Ο. και την Ευρωπαϊκήν Ένωσιν και νά ζητήση την άμεσον κατάπαυσιν του πυρός εις βάρος της Γιουγκοσλαβίας, αλλά και προς την Κυβέρνησιν της Γιουγκοσλαβίας και τους ένόπλους Άλβανούς του Κοσσυφοπεδίου, ώστε νά παύση πᾶσα επιθετική μεταξύ αυτών ένέργεια. Η Έκκλησία είναι σαφώς τοποθετημένη υπέρ της ειρήνης και κατά του πολέμου, και δέν ύποτάσσεται εις οίασδήποτε καιρικᾶς σκοπιμότητας μᾶς μονομερούς διεθνούς διπλωματίας.

4. Νά εκφράση την άπορίαν αυτής, διότι δέν έχει γίνει ακόμη άντιληπτόν, ίδια μετά τας τόσας όδυνηράς έμπειρίας του αιώνος τούτου, από τους μεγάλους και ισχυρούς της Γης, ότι το δίκαιον δέν επιβάλλεται δια της βίας και έπιλεκτικᾶς. Τά όποια λάθη έχουν γίνει εις

το Κοσσυφοπέδιον δέν διορθώνονται με τους βομβαρδισμούς, ή δέ άδικία, από όπουδήποτε και άν κατευθύνεται, δέν εύλογείται. Η Ίστορία έχει τους δικούς της Νόμους και όσοι τολμούν νά τους παραβιάσουν τιμωρούνται υπό του ίδιου του Θεού.

5. Νά υπενθυμίση εις τους επιτιθεμένους, οι όποιοι επικαλούνται δια τας επιθέσεις αυτών τας ήθικᾶς αρχάς του Χριστιανισμού, ότι αι περισσότεραι κατηγορίαί του Κυρίου ήσαν έναντίον των ύποκριτών και των Φαρισαίων. Έπενθυμίζομεν τους λόγους Αυτού: «Υποκριτά, εκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του όφθαλμού σου και τότε διαβλέψεις εκβαλείν το κάρφος εκ του όφθαλμού του άδελφού σου» (Μαθ. 7, 5).

6. Νά ένισχύση την Κυβέρνησιν της χώρας ήμών εις την στερεράν άπόφασιν αυτής νά άποφύγη κάθε άμεσον ή έμμεσον έμπλοκήν της χώρας μέσω του Ν.Α.Τ.Ο. εις τας έχθροπραξίας επί του έδάφους του Κοσσυφοπεδίου.

7. Νά καλέση τους Αγιοτάτους Προκαθημένους των άγιών όρθόδοξων Έκκλησιών και όλους τους Χριστιανούς ήγέτας της Ευρώπης νά ένώσουν την φωνήν αυτών μετ' αυτής της Έκκλησίας της Ελλάδος δια την επικράτησιν της ειρήνης εις την περιοχήν των Βαλκανίων και προς άποτροπήν κλιμακώσεως της συρράξεως και επεκτάσεως αυτής και εις άλλας περιοχάς της Βαλκανικής.

8. Με κατεπίγον μήνυμα προς όλας τας Μητροπόλεις της Αγιοτάτης Έκκλησίας της Ελλάδος νά ζητήση την προσεχή Κυριακήν των Βαΐων νά τελεσθῆ ειδική Δέησις υπέρ της ειρήνης εις την περιοχήν των Βαλκανίων και υπέρ της παρά του Κυρίου παραμυθίας όλων των έμπεριστάτων άδελφών μας της γειτονικής Γιουγκοσλαβίας.

9. Νά περιαχθῆ επίσης την προσεχή Κυριακήν των Βαΐων δίσκος και νά άγορασθούν φάρμακα κυρίως δια τους πληγέντας άδελφούς ήμών, της έμπεριστάτου γειτονικής χώρας, ανεξαρτήτως φυλής και θρησκείματος.

10. Τέλος νά επιδοθῆ το παρόν προς τον έξοχώτατον Πρόεδρον της Έλληνικής Κυβερνήσεως, τας Πρεσβείας των Η.Π.Α., Άγγλίας, Γερμανίας και Ίταλίας, το Παγκόσμιον Συμβούλιον Έκκλησιών (Π.Σ.Ε.), τους διεθνείς έκκλησιαστικούς οργανισμούς και τας εις την Ελλάδα Αντιπροσωπείας του Ο.Η.Ε. και της Ευρωπαϊκής Ένώσεως.

(Εκ της Αρχιεπισκοπείας της Ίερας Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 30ης Μαρτίου 1999

Τόν ελληνικής καταγωγής Υπουργό Παιδείας του Παναμά κ. Θαλασσινό, δέχθηκε σήμερα σε έθιμοτυπική έπίσκεψη ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, επί παρουσίας

μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὸν Ὑπουργὸ τοῦ Παναμᾶ συνώδευαν ἡ ἑλληνικῆς ἐπίσης καταγωγῆς σύζυγός του, καθὼς καὶ οἱ Πρόεδροι τοῦ Παναμᾶ εἰς Ἀθήνας καὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς Παναμᾶ.

Κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ἐπισκέψεως, ἡ ὁποία ἐγένετο μέσα σὲ κλίμα ἐγκαρδιότητος, ὁ κ. Θαλασσινὸς ἀπένευμεν εἰς τὸν Μακαριώτατον, ἔξ ὀνόματος τοῦ Προέδρου τῆς χώρας του, τὸ παράσημον José Daniel Crespo γιὰ τὴν συμβολή του στὴ διαπαιδαγώγηση τῆς Νεολαίας τῆς Ἑλλάδος ποῦ ἔχει οἰκουμενικὴ ἀκτινοβολία.

Ὁ Μακαριώτατος ἀπαντώντας εὐχαρίστησε γιὰ τὴν τιμητικὴ αὐτὴ διάκριση, τόνισας ὅτι σκοπὸς τῆς Παιδείας εἶναι ἡ «μόρφωση» τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ ἡ διαμόρφωση χρηστοῦ καὶ ὀλοκληρωμένου χαρακτήρα, παραλλήλως πρὸς τὴν γραμματικὴν ἐκπαίδευση.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραμματαίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 31ης Μαρτίου 1999

Χθὲς βράδυ, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, παρέθεσε δεῖπνον στὴν οἰκίαν του πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς ἐριτίμου συζύγου του. Παρέστη δὲ καὶ τὸ ζεῦγος Κ. Λαλιώτη.

Ἡ κοινωνικὴ αὐτὴ συνάντησις ἐγένετο σὲ κλίμα θερμῆς ἐγκαρδιότητος, κατ' αὐτὴν δὲ ἐγένετο ἐκτὸς πρωτοκόλλου συζητήσις γιὰ πολλὰ ἐπίκαιρα θέματα, ὡς λ.χ. γιὰ τὸν πόλεμο στὸ Κοσσυφοπέδιο, γιὰ τὴν ἀναπτυξιακὴ πρότασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς συμμετοχὴν τῆς στὸ πακέτο Santer, γιὰ τὸ ἐπίδομα παραγωγικότητος τῶν Ἱερέων, γιὰ τὸν ἐνωτικὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ ἐσωτερικὸ διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς, γιὰ τὴν δυνατότητα παρουσίας τῆς στὰ Βαλκάνια, γιὰ τὸν εὐρωπαϊκὸ προσανατολισμὸ τῆς Ἐκκλησίας μας κ.λπ.

Εἰδικότερα γιὰ τὸ θέμα τοῦ Κοσσυφοπέδιου, ὁ Μακαριώτατος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι πρόθυμη νὰ ἀναλάβει τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση καὶ τὸν ἐφοδιασμὸ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου στὸ Κοσσυφοπέδιο μὲ εἶδη διατροφῆς, πράγμα τὸ ὁποῖο ἔχει ἤδη ἀρχίσει νὰ γίνεται. Ἦδη ἀνεχώρησε σήμερα γιὰ τὸ Βελιγράδι ἡ τριμελὴς ἔξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτες Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβο, Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονα καὶ Ξάνθης κ. Παντελεήμονα. Τοὺς τρεῖς Μητροπολίτες συνοδεύουν 31 δημοσιογράφοι Ἕλληνες. Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς εἶναι νὰ ἐνισχύσει μὲ τὴν παρουσίαν τῆς τὸ φρόνημα τοῦ Σερβικοῦ Λαοῦ καὶ νὰ προσφέρει οἰκονομικὴ βοήθεια ὑπὲρ τῶν προσφύγων τοῦ Κοσσυφοπέδιου.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πρόσφυγες τοῦ Κοσσυφοπέδιου ποῦ ἔχουν καταφύγει στὴ Βόρειο Ἀλβανία διευκρινίζεται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, διαψεύδοντας σχε-

τικὴ εἰδησεογραφία ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος, ὅτι ὑπῆρξεν ἀποκλειστικὰ δικὴ τῆς ἡ σκέψις νὰ ἐπιδιωχθῆ ἢ μὴ προώθησις τῶν προσφύγων πρὸς νότον, καθὼς καὶ ἡ διατύπωση προτροπῆς πρὸς τοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα καταφυγόντας Βορειοηπειρώτες, νὰ ἐπιστρέψουν στὶς περιουσίας των διὰ νὰ μὴ καταληφθοῦν αὐτὲς ἐνδεχομένως ἀπὸ τοὺς Κοσσοβάρους πρόσφυγες.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, συνεχάρη τὸν κ. Πρωθυπουργὸν γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ διαπραγμάτευση στὴν Σύνοδο Κορυφῆς τοῦ Βερολίνου τῆς συμμετοχῆς τῆς χώρας στὸ πακέτο Santer ὡς καὶ γιὰ τὴν ἀταλάντευτη ἐμμονὴ του στὴν ἐπίτευξη διαχρονικῶν στόχων ἀναπτυξιακοῦ χαρακτήρα.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραμματαίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 2ας Ἀπριλίου 1999

Μὲ μεγάλη ἐγκαρδιότητα ὑπεδέχθησαν τὴν τριμελῆ Σύνοδική Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς καὶ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ. Παῦλος χθὲς, 1η Ἀπριλίου 1999, στὸ Βελιγράδι.

Τὴν ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας Μυτιλήνης Ἰάκωβο, Βεροίας Παντελεήμονα καὶ Ξάνθης Παντελεήμονα, συνώδευσε τιμητικὰ ἀπὸ τὰ βουλγαροσερβικὰ σύνορα ἕως τὸ Πατριαρχεῖο ὁ Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Βράνιε Παχώμιος. Στὸ Πατριαρχεῖο ὁ Προκαθήμενος τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἐδέχθη μὲ συγκίνηση τὴν ἀντιπροσωπεία τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ.κ. Χριστόδουλο, τὴν Σεπτὴ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ὁμόδοξο ἑλληνικὸ λαὸ γιὰ τὴν συμπαράστασις τὴν ὁποία προσφέρει στὸν σερβικὸ λαὸ ποῦ τόσο δοκιμάζεται τὸν καιρὸ αὐτό. Ἐπίσης ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς Σερβίας καὶ μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔκανε νέα ἔκκλησις γιὰ κατάπαυσις τοῦ πυρός: "Παρακαλοῦμε", εἶπε ὁ Μακαριώτατος, "νὰ σταματήσουν τὰ δεινὰ τῶν Σέρβων καὶ νὰ μὴν βροῦν κανένα ἄλλο λαὸ" καὶ εὐχαρίστησε τοὺς τρεῖς Μητροπολίτες γιὰ τὴν παρουσίαν τους στὸ Βελιγράδι προσφέροντες βάλσαμο στὶς ψυχὰς τῶν Σέρβων καὶ ὑπηρετοῦν ἔτσι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὴ συνάντησις, διερμηνεὺς ἦσαν ὁ ἑλληνομαθὴς Σεβ. Μητροπολίτης Μπάτσκας κ. Εἰρηναῖος, τοῦ ὁποίου ἡ περιοχὴ, τὸ Νόβισαντ, πλήττεται ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμούς. Ἡ συνάντησις τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχην Σερβίας κ. Παῦλο κράτησε περισσότερον ἀπὸ μία ὥρα καὶ κατ' αὐτὸν ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς Ἀντιπροσωπείας Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος, ἐνεχείρισε

στὸν Μακ. Πατριάρχη τὸ ποσὸ τῶν 30.000 δολλαρίων, ὡς πρώτη δόση τῆς συμπαράστασης τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν δοκιμαζόμενο σερβικό λαὸ καὶ εἶπε: “Τόσο ἡ Ἐκκλησία ὅσο καὶ ὁ λαὸς μας σὰς σκέπτονται πολὺ, σὰς ἀγαποῦν πολὺ καὶ προσεύχονται ἀκόμη περισσότερο, ὥστε νὰ σταματήσουν τὰ δεινὰ πού βρῆκαν τὴ Σερβία, ἀπὸ τὴν ἀπάνθρωπη συμπεριφορὰ τῆς Δύσης καὶ μάλιστα ἐν ὄψει τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα”. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης ἀνέγνωσε στὸν Πατριάρχη μῆνυμα τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, στὸ ὁποῖο, μεταξὺ ἄλλων, ἀναφέρεται ὅτι ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὁ ἴδιος προσωπικὰ δέονται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης στὴ Γιουγκοσλαβία.

Στὴ συνέχεια ἡ Ἑλληνικὴ Συνοδικὴ ἀντιπροσωπεία συνοδευόμενη ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Μπάτσικας κ. Εἰρηναῖο ἐγίνε δεκτὴ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς, ὁ ὁποῖος προσφωνώντας τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας, ἐξέφρασε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ καὶ σημείωσε ὅτι “ὅταν μὲ τὸ καλὸ τελειώσουν ὅλα θὰ ἔλθω στὴν Ἑλλάδα”. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Γιουγκοσλαβίας ἀνέφερε στοὺς Σεβ. Μητροπολίτας ὅτι οὐδεὶς Σέρβος θὰ δεχθεῖ νὰ ὑπογράψει παραχώρηση πατρίου ἐδάφους καὶ δὲν εἶναι ὁ Μιλόσεβιτς πού ἀμύνεται ἀλλὰ ὁμοθυμῶς ὅλος ὁ λαός.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 5ης Ἀπριλίου 1999

Συνῆλθε ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἀπὸ 29ης ἕως 31ης Μαρτίου ἐ.ε., στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Συνεδρίασὴ τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος.

Α. Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.:

α) Πὰ τὴν συνάντησίν του, τὴν Δευτέρα 29 Μαρτίου ἐ.ε. μὲ τὸν ἐξοχώτατο Ὑπουργὸ Ἑξωτερικῶν κ. Γεώργιο Παπανδρέου, μὲ τὸν ὁποῖο συζήτησε ἐκτενῶς τὸ θέμα τῆς κρίσεως στὴν γειτονικὴ Σερβία καὶ τῶν προβλημάτων πού προκύπτουν ἀπὸ αὐτήν, ὅπως εἶναι ἡ ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου καὶ τῶν προσφύγων.

β) Πὰ τίς δηλώσεις του, μὲ τίς ὁποῖες καταδίκασε τόσο στὴν Ἀθήνα ὅσο καὶ στὴν Νεάπολη Θεσσαλονίκης τοὺς Νατοϊκοὺς βομβαρδισμοὺς στὴ Σερβία πού παραβιάζουν κάθε ἔννοια δικαίου, διότι ἀποτελοῦν ἐπέμβαση στὰ ἐσωτερικὰ θέματα μᾶς ἀνεξάρτητης χώρας, ἀλλὰ καὶ ἠθικῆς καθὼς ἡ ἐπίκληση ἀνθρωπιστικῶν λόγων γιὰ τὴν διενέργεια τῶν βομβαρδισμῶν εἶναι μονομερῆς καὶ ὑποκριτικὴ.

γ) Πὰ τὴν συνάντησίν του, τὴν Τρίτη 30 παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου, μὲ τὸν ἐξοχώτατο Πρωθυπουργὸ

κ. Κωνσταντῖνο Σημίτη, στὸν ὁποῖο παρέθεσε δεῖπνο στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ μὲ τὸν ὁποῖο συζήτησε i) τὴν κατάστασι στὸ Κοσσυφοπέδιο καὶ τὴν Γιουγκοσλαβία, ii) τὴν ἀναπτυξιακὴ πρότασι τῆς Ἐκκλησίας στὸ πακέτο Santer, iii) τὴν χορήγησι τοῦ ἐπιδόματος παραγωγικότητος στοὺς κληρικοὺς κ.ἀ. Στὴν ἴδια συζήτησι ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ἐπίσης τὸν ἐνοποιητικὸ χαρακτήρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ ἔθνος μας.

δ) Πὰ τὴν συνάντησίν του μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑβραϊκοῦ Συμβουλίου κ. Bruce Ramez καὶ πολυμελῆ ἀντιπροσωπεία τοῦ ἰδίου Συμβουλίου, μὲ τὸ ὁποῖο συζήτησε θέματα κοινῆς ἐνδιαφέροντος καὶ ἐκεῖνο τοῦ ἀντισημιτισμοῦ. Ὁ Μακαριώτατος ὑπενθύμισε στὰ μέλη τοῦ προαναφερθέντος Συμβουλίου ὅτι i) ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία γιὰ λόγους ἀρχῆς ἀντιτίθεται σὲ κάθε μορφὴ ρατσισμοῦ, καταδικάζοντάς τὴν ἀπερίφραστα καὶ ii) θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀναγραφὴ τοῦ στοιχείου τοῦ θρησκευύματος στὰ δελτία ταυτότητος ἐκφράζει τὴν καθολικὴ ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ μας, ὁ ὁποῖος σὲ ποσοστὸ 98% εἶναι ὀρθόδοξος.

ε) Πὰ τὴν συνάντησίν του μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Παπικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν, Καρδινάλιο Edward Cassidy καὶ μὲ τὸν ὡς τότε Γραμματέα τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπίσκοπο Pierre Duprey, μὲ τοὺς ὁποῖους συζήτησε θέματα πού ἀφοροῦν στὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν, ἡ ὁποία ὁμως συχνὰ τορπιλλίζεται ἀπὸ ἐνέργειες τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἡ δράσι τῶν Οὐνιτῶν οἱ ὁποῖες ἐχουν προκαλέσει θύελλα ἀντιδράσεων στὶς χώρες κυρίως τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ὅπου οἱ ἐνέργειές τους ἐναντίον τῶν Ὁρθόδοξων παρουσιάζουν ἰδιαίτερη ἔξαρσι.

στ) Πὰ τὴν συνάντησίν του τὴν Δευτέρα 29 Μαρτίου μὲ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Ἀντιμετώπισης Δημογραφικοῦ Προβλήματος (Ι.Α.Δ.Η.Π.), μὲ τὰ ὁποῖα, ὡς Πρόεδρος αὐτοῦ, συζήτησε θέματα πού ἀφοροῦν στὴν ἐξέυρεσι τρόπων γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ δξύτατου δημογραφικοῦ προβλήματος.

ζ) Πὰ τὴν συμμετοχή του, κατὰ τὸ διήμερο 27 - 28 Μαρτίου, στὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὰ 25 χρόνια ποιμαντορίας τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονυσίου, ὅπου διαπιστώθηκε τὸ φαινόμενο τῆς διαρκῶς αὐξανόμενης στροφῆς περισσοτέρων ἀνθρώπων στὴν Ἐκκλησία μας, πού ὑποστασιάζει γι' αὐτοὺς τὸ ὄραμα τῆς ἐλπίδας.

Β. Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος συνέστησε τίς ἐξῆς Ἐπιτροπές:

α) Πὰ τὴν μελέτη καὶ τὸν ἐμπλουτισμὸ τοῦ Σχεδίου Ἀναμορφώσεως τοῦ 58 Κανονισμοῦ “Περὶ ἀρμοδιοτήτων τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων”, ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς:

i. Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλε-

ως καὶ Θάσου κ. Προκόπιο.

ii. Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμο.

iii. Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο.

iv. Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Θωμᾶ Συνοδινό, Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

v. Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Κύριλλο Μισακούλη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Νομοκανονικῶν καὶ Δογματικῶν Ζητημάτων.

vi. κ. Ἀναστάσιο Μαρίνο, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

β) Πὰ τὴν ἐξέγερση πρακτικῶν τρόπων προωθήσεως τοῦ ἐπιδόματος γιὰ τὴν ἀπόκτηση τρίτου παιδιοῦ. Πὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ συγκεκριμένα συστήθηκε Ὑποεπιτροπὴ παρὰ τῆ Συνοδικῆ Ἐπιτροπῇ Νεότητος, ἡ ὁποία ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς:

i. Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα.

ii. κ. Δημήτριο Τίκα.

iii. κ. Ἰωάννη Ναυπλιώτη.

iv. Ἐναν ἐμπρόσωπο ἀπὸ τὶς τέσσερις Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Θράκης, κατὰ προτίμηση πολύτεκνο, ὁ ὁποῖος θὰ ὀριοθετῆ ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Ἀρχιερέα.

Χρέη Γραμματέως θὰ ἐκτελεῖ ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Νεότητος, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Ἰωάννου.

Γ. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ ἀπευθύνει Ἐγκυκλίους καὶ Ἐγκύκλια Σημειώματα μὲ σκοπὸ:

α. Τὴν διενέργεια ἐράνου ἀνὰ τὴν Ἐπικρατεία γιὰ τὴ συλλογὴ χρηματικοῦ ποσοῦ καὶ εἰδῶν ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν χεμιζομένων Σέρβων καὶ τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου εἰς τὸ Κοσσυφοπέδιον.

β. Τὴν ἐνημέρωση τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ τὴ δυνατότητα λειτουργίας σὲ αὐτὲς Κέντρων Ἐπαγγελματικῆς Κατάρτισης (Κ.Ε.Κ.) μὲ τὴν ὑπενθύμιση καὶ τῶν ἀπαραιτῶν προϋποθέσεων, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ συντρέχουν.

γ. Τὴν πληροφόρηση τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅτι ὡς καταληκτικῆς ἡμέρας τῶν ἐφετινῶν Κατηχητικῶν ὀρίσθηκε ἡ 16ῃ Μαΐου.

Δ. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε:

– Τὴν ἀποστολὴ ἀνακοινωθέντος πρὸς κάθε ἀρμόδιο Διεθνή Ὄργανισμὸ γιὰ τὰ γεγονότα τῆς Σερβίας, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ καταδικάζονται οἱ βομβαρδισμοὶ καὶ θὰ ἐκφράζεται ἡ συμπαράσταση στὸν ὀρθόδοξο ἀδελφὸ Σερβικὸ λαό.

– Τὴν ἀποστολὴ Τριμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτες α) Μυ-

τυλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου κ. Ἰάκωβο, β) Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονα καὶ γ) Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα, οἱ ὁποῖοι ἐξουσιοδοτήθηκαν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐπιδώσουν στὸν Πατριάρχη Σερβίας τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα ἑκατομμυρίων (12.000.000) δραχμῶν, ὡς πρώτη δὸση βοήθειας.

– Τὴ σύσταση Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς α) Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Κωνσταντῖνο Ἀνδρουλάκη, β) Αἰδεσιμολογιώτατο κ. Ματθαῖο Χάλαρη καὶ γ) κ. Ἀντώνιο Παπαντωνίου γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν πρακτικῶν ζητημάτων ποὺ προκύπτουν κατὰ τὴν προώθηση τῆς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας στὴν Σερβία ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ φθάσει στὸ προορισμὸ τῆς τὸ ταχύτερο δυνατόν.

– Τὴν ἀναζήτηση, μερίμνη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καταλλήλου προσώπου γιὰ τὴν προσεκτικὴ παρακολούθηση τῶν Νομοσχεδίων ποὺ κατατίθενται στὴν Βουλὴ, ὥστε νὰ προλαμβάνεται ἡ ψήφιση νομοσχεδίων ποὺ παραβιάζουν τὴν Ἐκκλησία.

– Τὴν ἀποστολὴ ἐγγράφου πρὸς τὸν Ο.Α.Ε.Δ. γιὰ τὴν ἄδικη ἐξαίρεση τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων ἀπὸ τὴν χορήγηση ἐπιδομάτων σὲ ἀνεργους ἐπιστήμονες.

– Τὴν χορήγηση ὡς καταληκτικῆς ἐνθυμίου στὰ παιδιά α) τοῦ Κατωτέρου καὶ Μέσου Κατηχητικοῦ ἐνὸς διπτύχου, β) τοῦ Ἀνωτέρου ἐνὸς τευχιδίου μὲ θέμα τὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὶς προγραμματιζόμενες σχέσεις, τὸ ὁποῖο θὰ γραφεῖ ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Μεταλληνό.

– Τὴν συγγραφὴ τῶν νέων κατηχητικῶν βοηθημάτων μὲ τὴν συνεργασία τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος καὶ τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

– Τὴν ἀποστολὴ ἐγγράφου στὸν Ὑπουργὸ Παιδείας, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ζητεῖται νὰ προωθηθῆ ὅσο τὸ δυνατόν συντομότερα τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὶς Ἐκκλησιαστικὲς Ἀκαδημίες.

– Τὴν ἀποστολὴ ἐγγράφου στὸν Ὑφυπουργὸ Παιδείας κ. Ἰωάννη Ἀνθόπουλο καὶ στὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ζητεῖται νὰ συμπεριληφθοῦν στὰ νέα βιβλία τῶν Θερησκευτικῶν τῆς Α' Λυκείου τὰ κεφάλαια περὶ Μασονίας, Χιλιασμοῦ, Σατανισμοῦ.

– Τὴν συνέχιση ὑπαγωγῆς τῶν Φροντιστηρίων Κατηχητῶν ὑπὸ τὴν εὐθύνη τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

– Τὴν περαιτέρω ἀναβάθμιση τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Παγκόσμια Ἀδελφότητα Νέων “Ὁ Σύνδεσμος”, καθὼς καὶ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Σεβασμωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου στὴν Γ' Συνέλευση τῆς ὀργάνωσης αὐτῆς στὸ Βάλαμο τῆς Φινλανδίας, στὸ διάστημα ἀπὸ 15 - 25 Ἰουλίου 1999.

- Τη μελέτη από την Συνοδική 'Επιτροπή Νομοκανονικών και Δογματικών Ζητημάτων του καθεστώτος του Ι.Σ.Κ.Ε.

- Την αποστολή έγγραφου α) στο Παγκόσμιο 'Εβραϊκό Συμβούλιο και, β) στον έξοχότατο Πρωθυπουργό κ. Κωνσταντίνο Σημίτη, με τὰ όποια θά διατυπώνονται οί θέσεις τής 'Εκκλησίας μας για τόν κάθε λογής ρατσισμό και την άναγραφή του στοιχείου του θρησκευματος στις ταυτότητες, γεγονός που άποτελεί καθολική άπαιτηση του πιστού λαού, ό όποιος σε ποσοστό 98% άνήκει στην 'Ορθόδοξη 'Εκκλησία.

- Τόν διορισμό του κ. 'Αλ. Καρυώτογλου ως Συνεργάτου στην "Αντιπροσωπεία τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος παρά τή Εύρωπαϊκή 'Ενώσει" στις Βρυξέλλες.

- Τόν διορισμό του Αϊδεομολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Παν. Μοσχονά ως Γραμματέως στην "Αντιπροσωπεία τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος παρά τή Εύρωπαϊκή 'Ενώσει" στις Βρυξέλλες.

- Την άποστολή έγγραφου στον 'Υπουργό Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. κ. Κωνσταντίνο Λαλιώτη και στον Πρόεδρο τής 'Ολυμπιακής 'Επιτροπής, με τό όποιο θά ζητείται νά προβλεφθεί χώρος α) στο νέο 'Ολυμπιακό χωριό και β) στο νέο οίκισμό που θά δημιουργηθεί στην θέση του σημερινού άεροδρομίου του 'Ελληνικού, μετά τή μεταφορά του στα Σπάτα, για την άνέγερση 'Ιερών Ναών, που θά έξυπηρετούν τις θρησκευτικές άνάγκες τών κατοίκων τών περιοχών αυτών.

Ε. 'Η Διαρκής 'Ιερά Σύνοδος, τέλος, έξέτασε διάφορα άλλα ύπηρεσιακά θέματα, όπως άποσπάσεις Κληρικών σε 'Ιερές Μητροπόλεις του έξωτερικού, έγκρίσεις εκποιήσεων μοναστηριακών άκινήτων, διορισμούς μελών 'Επισκοπικών Δικαστηρίων σε διάφορες 'Ιερές Μητροπόλεις, άδειες άπουσίας 'Ιεραρχών κ.ά.

('Εκ τής 'Αρχιεραμματαίας τής 'Ιεράς Συνόδου)

Ιερά 'Αρχιεπισκοπή 'Αθηνών

Τήν Κυριακή 14 Μαρτίου, ό Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστόδουλος και νέοι τών ένοριών μας έπισκέφθηκαν την 'Ηλιούπολη και έλαβαν μέρος στην προσπάθεια αναδάσωσης του 'Υμηττού.

Σημειώνεται ότι ή νέα αυτή πρωτοβουλία τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής έντάσσεται στο πλαίσιο τής γενικότερης οικολογικής ευαισθησίας τής 'Εκκλησίας για τό περιβάλλον και την κτίση, που άποτελεί την δημιουργία του Θεού και τόν χώρο έξαγιασμού του ανθρώπου.

- Τήν 17η Μαρτίου ό Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστόδουλος απέστειλε προς την πρωταθλήτριά μας Κατερίνα Θάνου θερμή συγχαρητήρια έπιστολή «για τή μεγάλη της προσπάθεια και τόν υπέροχο άθλο της».

- Τήν Πέμπτη 18 Μαρτίου, ώρα 5.30 μ.μ., τό Γραφείο Νεότητας τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών, διοργάνωσε στο 'Αμφιθέατρο AULA τής Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών συμπόσιο με θέμα: "Ανεργία: άναζητώντας διέξοδο".

'Η έκδήλωση άρχισε με χαιρετισμό του Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστόδουλου. 'Ακολούθησαν εισηγήσεις τών τέως 'Υπουργών κ.κ. 'Ανδρέα 'Ανδριανόπουλου και Μίμη 'Ανδρουλάκη και έγιναν και άλλες όμιλίες.

- Τήν εύγνωμοσύνη του λαού τής 'Ονδούρας εκφράζει με έπιστολή του προς τόν Μακαριώτατο 'Αρχιεπίσκοπο 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστόδουλο ό πρέσβυς τής άμερικανικής αυτής χώρας κ. 'Εντουάρντο Φεντερίκο Ροσάλες Ραμίρες, για την άμεριστη συμπαράσταση και βοήθεια που προσέφερε ή 'Εκκλησία μας στον δοκιμασθέντα από μεγάλη καταστροφή λαό της.

"Όπως αναφέρει στην έπιστολή του ό πρέσβυς τής 'Ονδούρας, "στην σημερινή δύσκολη πραγματικότητα που βιώνει ή παγκόσμια κοινότητα τών ανθρώπων, ή άλληλεγγύη άποτελεί τό μέγιστο άγαθό για την ανακούφιση του πόνου και τής δυστυχίας, άναζωπυρώνοντας και πάλι την έλπίδα στις ψυχές τών ανθρώπων. Δέν μπορώ παρά νά αναφέρω την βαθιά συγκίνηση που νιώσαμε από την πολλαπλή άρωγή όλων τών συνεργατών σας και τών κατά τόπους Μητροπολιτών".

'Η άνθρωπιστική βοήθεια τής 'Ελλαδικής 'Εκκλησίας προς τόν λαό τής 'Ονδούρας έφτασε εκεί στις 14 Φεβρουαρίου 1999 και τή διαχειρίσθηκε τό ίδρυμα "Φουνταθιών Μαρία" του όποιου πρόεδρος είναι ή πρώτη κυρία Μαίρη ντε Φλόρες. 'Από την πρεσβεία τής 'Ονδούρας υπήρξε ή διαβεβαίωση ότι ή διαχείριση τής διεθνούς βοήθειας έγινε με τή μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια και έφτασε σ' αυτούς που την έχουν άνάγκη, όπως διαπίστωσαν και οί διεθνείς όργανισμοί.

- Τήν Κυριακή 28 Μαρτίου, στον 'Ιερό Καθεδρικό Ναό τής 'Ιεράς 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών, έτελέσθη Δοξολογία έπ' ευκαιρία τής έναρξης του υπέρ τής έλευθερίας άγώνος του Κυπριακού 'Ελληνισμού, την 1η 'Απριλίου 1955.

- Τήν 29η Μαρτίου 1999 ό Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, είχε συνάντηση με τόν 'Υπουργό 'Εξωτερικών κ. Γεώργιο Παπανδρέου στην 'Ιερά 'Αρχιεπισκοπή 'Αθηνών.

Κατά την συνάντηση ό κ. 'Υπουργός ένημέρωσε τόν Μακαριώτατο για τις έξελίξεις στην Σερβία και τό Κοσσυφοπέδιο, καθώς και για τό κΰμα τών προσφύγων που θά δημιουργηθεί στις γειτονικές χώρες, ως αποτέλεσμα του πολέμου και ζήτησε την συνδρομή τής 'Ελληνικής 'Εκκλησίας στην άποστολή άνθρωπιστικής

βοήθειας πρὸς ὅσους τὴν ἔχουν ἀνάγκη.

Ὁ Μακαριώτατος ἀνταποκρινόμενος εἰς τὸ αἶτημα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δήλωσε ὅτι ἡδὴ ἡ Ἐκκλησία ἔχει ξεκινήσει ἐκστρατεία συλλογῆς εἰδῶν καὶ χρημάτων, πού θὰ ἀποσταλοῦν στοὺς ἔχοντας ἀνάγκη, ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκείας.

– Τὴν 5ῃ Ἀπριλίου 1999 ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὸ Νοσοκομεῖο “ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ” καὶ μίλησε ἐκτὸς ἄλλων γιὰ τὴν πίστη στὸ Θεὸ ὡς θεραπευτικοῦ παράγοντος καὶ γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς συνεργασίας ἰατρῶν καὶ ἱερέων - πνευματικῶν γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότερη καὶ ταχύτερη θεραπεία τῶν ἀσθενῶν.

Στοὺς ἰατροὺς ὁ Μακαριώτατος συνέστησε νὰ σέβονται τὴν ἀνθρώπινη προσωπικότητα, πού ἔχει ἀνεκτίμητη ἀξία, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, θρησκείας, γλώσσας, προέλευσης, ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι προερχόμαστε «ἐξ ἑνὸς αἵματος» κατὰ τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο καὶ εἴμαστε «τέκνα τοῦ Θεοῦ», ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο ἔχει πλάσει τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ἔχει ὀρίσει καὶ «τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτοῦ».

– Τὴν 5ῃ Ἀπριλίου 1999 μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς “παγκόσμιας ἡμέρας προσφύγων” ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος προέβη στὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ἡ σημερινὴ ἡμέρα συμπίπτει μὲ τὴν τραγικὴ πραγματικότητα τῆς ὑπαρξῆς χιλιάδων προσφύγων, θυμάτων τοῦ πολέμου τῆς Πουγκοσλαβίας. Ὅμως δὲν εἶναι τὰ μόνα θύματα, ἀφοῦ οἱ τέσσερις στίς πέντε ἡπείρους ἔχουν ἑκατομμύρια προσφύγων, πού εἶναι θύματα τῆς βίας καὶ τοῦ πολέμου. Ἡ ἴδια ἡ πατριδα μας καὶ ἑκατομμύρια Ἕλληνες ὑποστήκαμε τὴν τραγωδία αὐτὴ καὶ γνωρίζουμε ἀπὸ πρῶτο χέρι τί σημαίνει νὰ ἀπομακρύνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἐστία του καὶ τὴν γῆ τῶν προγόνων του.

Ἡ προσευχή μας σήμερα Μεγάλῃ Δευτέρῃ καὶ ἐν ὄψει τοῦ Πάσχα, ἐορτῆς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, εἶναι νὰ σταματήσει ὁ πόλεμος στὴ Πουγκοσλαβία καὶ νὰ σταματήσει ἡ αἰμορραγία τῆς προσφυγιάς. Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἀνεκτὸ στὴν Χριστιανικὴ Εὐρώπη καὶ στὴ Δύση».

– Τὴν 5ῃ Ἀπριλίου 1999 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἔκαμε ἔκκληση πρὸς τὸν Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Δρυῦ, νὰ καταργήσει τὴ φορολόγηση τῶν εὐαγῶν Ἰδρυμάτων. Ἡ ἔκκληση ἔγινε κατὰ τὴν ὁμιλία του εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ., τὸ προσωπικὸ καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων. Ὁ Μακαριώτατος τόνισε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν Ἰδρύματα, τὰ ὁποῖα χωρὶς καμία κρατικὴ ἐπιχορήγηση προσφέρουν ἀνεκτίμητο κοινωνικὸ καὶ ἀνθρωπιστικὸ ἔργο ὅπως τὸ Ἀσυλο Ἀνιάτων, νὰ φορολογουῦνται ἀπὸ τὴν Πολιτεία. Ἐξ ἄλλου ἀπευθυνόμενος στοὺς ἀσθενεῖς ὁ Μακαριώτατος εἶπε ὅτι πῆγε νὰ τοὺς ἐπισκεφθεῖ γιὰ νὰ διδαχθεῖ

ἀπὸ τὴν καρτερία, τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν πίστη τους. Σημειώνεται ὅτι στὸ Ἀσυλο Ἀνιάτων φιλοξενοῦνται ἀσθενεῖς ἀκόμη καὶ ἐπὶ 60 χρόνια!

Νωρίτερα ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὸ Δημοτικὸ νοσοκομεῖο «ἡ Ἑλπίς» στὸ ὁποῖο τὸν ὑποδέχθηκε ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. κ. Ἀγγ. Μοσχονᾶς, τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ τὸ ἱατρικὸ, νοσηλευτικὸ καὶ διοικητικὸ προσωπικὸ.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε καὶ μοίρασε ἀναμνηστικὰ δῶρα στοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας

Ἀπὸ 4 ἕως 18 Μαρτίου ἐ.ἔ. ἐπισκέφθη τὴν Αὐστραλία ὁμιλος Ἁγιορειτῶν Πατέρων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἰβήρων Ἀρχιμανδρίτη Βασίλειο, οἱ ὁποῖοι ὡς ἔκπακτοι προσκεκλημένοι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς προσέφεραν ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἐφεινὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ.

Στὰ μεγαλύτερα ἀστικά κέντρα Σύδνεϋ, Μελβούρνη καὶ Ἀδελαΐδα, διοργανώθηκαν Ἁγιορειτικὲς ἀγρυπνίες μὲ τὴν συμμετοχὴ πλήθους πιστῶν, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, συναυλίες βυζαντινῆς ὕμνωδίας, ὁμιλίες σὲ Ναοὺς καὶ Πανεπιστήμια (ἑλληνιστὶ καὶ ἀγγλιστὶ) καθὼς καὶ προσκυνήματα σὲ μοναστικά κέντρα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Οἱ ὁμιλοῦντες τὴν ἀγγλικὴν ἐκ τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο κατάγονται ἐξ Αὐστραλίας, ἐξομολόγησαν καὶ πλήθος νέων εἰς Πανεπιστήμια καὶ εἰς τὰ δίγλωσσα ἡμερήσια Κολλέγια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, καθὼς καὶ εἰς τὴν Ὁρθόδοξη Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου.

Κατὰ τὸ δεκαπενθήμερο αὐτὸ διάστημα οἱ ἐν λόγῳ Πατέρες ἐξομολόγησαν καὶ πλήθος πιστῶν εἰς τὰς διαφόρους Ἐνορίας, συμπληροῦντες διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὸ ἱερὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπὶ δέμηνον ἐπιτελεῖ κατ' ἔτος μετακαλούμενος ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος ὁ Ἀρχιμ. π. Δαμασκηνός, πρῶην Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Κοινότητος, ὁ ὁποῖος ἐφέτος εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Φεβρουαρίου καὶ παρέμεινε διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν μέχρι τὴν διακαινήσιμο ἑβδομάδα.

Τοὺς ἐν λόγῳ Πατέρας ὑπεδέχθησαν ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ τοῦ Σύδνεϋ καὶ προέπεμψαν ὡσαύτως τὸσον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Στυλιανός μετὰ τοῦ Βοηθοῦ Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ, πολλοὶ ἄλλοι Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ, εὐγνωμονοῦντες διὰ τὴν προσγενομένη συγκινητικὴ αὐτῆ προσφορά τοῦ Ἀγωνιύμου τόπου εἰς τὸν Ὁρθόδοξο λαὸ τῆς Αὐστραλίας.

(Ἐκ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας)

SECRETARIAT
POUR LA PRÉPARATION
DU SAINT ET GRAND CONCILE
DE L' EGLISE ORTHODOXE

Άνακoinωθέν

Η Διορθόδοξος Προπαρασκευαστική Έπιτροπή συνεκλήθη εἰς τὸ ἐν Σαμπεζὺ Γενεύης Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑπολειπομένων θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Κατὰ τὰς συζητήσεις τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ τόπους Ἁγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διεπιστώθη, μετὰ πρότασιν ὠρισμένων ἐξ αὐτῶν, ὅτι λόγω καὶ τοῦ διανυομένου ἐορτίου κύκλου δὲν ἐπῆρκει ὁ χρόνος διὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐν τῇ παρουσίᾳ συνελεύσει τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς, διὸ ἐκρίθη λυσιτελέστερον νὰ συγκληθῇ αὕτη εἰς εὐθετώτερον χρόνον ἐν τῷ ἐγγυὺς μέλλοντι.

Κατὰ τὰς συζητήσεις ταύτας διεπιστώθη ἐπίσης ἡ κοινὴ ἐπιθυμία πάντων τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ τόπους Ἁγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐξεφράσθη ἡ κοινὴ βούλησις πάντων διὰ τὴν ὡς οἶόν τε τάχιον ὁλοκλήρωσιν τοῦ προπαρασκευαστικοῦ ἔργου ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως καταστῇ δυνατὸν ἵνα συγκληθῇ αὕτη κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν τρίτην χιλιετίαν καὶ ἀναδείξῃ πληρέστερον τὴν ὀρθόδοξον μαρτυρίαν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Ἡ σύγκλησις τῆς ἐπομένης συνελεύσεως τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς θέλει ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Α.Θ. Παναγιώτητος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ἁγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἐν Γενεύῃ τῇ 2α Μαρτίου 1999

† ὁ Ἑλβετίας Δαμασκηνὸς
Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς προπαρασκευεῦς
τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τὴν 23η Δεκεμβρίου 1998 ἐπραγματοποιήθη στὴ Μόσχα, διάσκεψις Ὁρθοδόξων, Μουσουλμάνων, Ἰουδαίων καὶ Βουδδιστῶν, στὴν ὁποία ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις «Διαθρησκευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ρωσίας», τὸ ὁποῖο θὰ ἔχει ὡς σκοπὸν τὸν «συστηματικὸν διάλογο καὶ τὴν συνεργασίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὰ τρία μεῖζονα θρησκευόμενα τῆς χώρας, τὸν Ἰουδαϊσμό, τὸ Ἰσλάμ καὶ τὸν Βουδδισμό». Ἡ διάσκεψις ἔγινε μετὰ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σμολένσκ καὶ Καλίνινγκραδ κ. Κυρίλλου, Προέδρου

τοῦ τμήματος Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας.

Ὅταν Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ Προτεστάντες ἐξέφρασαν τὴν πικρία τους, ἐπειδὴ ἀγνοήθηκαν καὶ ἀποκλείσθηκαν ἀπὸ τὸ «Διαθρησκειακὸ Συμβούλιο» ὡς μειονότητες, τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας ἀπήντησεν, ὅτι «τὸ Συμβούλιο θὰ εἶναι ἀνοικτὸ καὶ γιὰ ἄλλους ἐκκλησιαστικοὺς ὁργανισμοὺς κατὰ παράδοσιν παρόντες στὴ Ρωσία».

Ε.Δ.Θ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ὁ διεθνὴς ρωμαιοκαθολικὸς Τύπος ἐξαιρεῖ τὸ γεγονός, ὅτι τὴν 4η Φεβρουαρίου 1999 ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἐξουσιοδότησε τὸν Μακ. Πατριάρχη Ρουμανίας κ. Θεόκτιστο νὰ προσκαλέσῃ τὸν Πάπα Ἰωάννη - Παῦλο Β' νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ρουμανία, γὰρ νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν προσέγγισιν ΡΚαθολικῶν καὶ Ὁρθοδόξων στὸ τέλος τῆς χιλιετίας, πού ἄρχισε μετὰ τὴν διάσπασίν τους. Ἡ εἶδησις, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀνακοινωθῆ ἐπίσημως, ἐδημιούργησε σκεπτικισμόν καὶ ἀντιδράσεις τόσοσιν στὸν ὀρθόδοξο κόσμον, ὅσον καὶ σὲ ρωμαιοκαθολικοὺς κύκλους. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ρουμανίας Emil Constantinescu ἤδη πρὸ μηνῶν ἔχει προσκαλέσει τὸν Πάπαν εἰς τὸ Βουκουρέστι.

Ε.Δ.Θ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Στις 18 Φεβρ. πραγματοποιήθηκε σεμνὴ τελετὴ στὸ Μέγαρο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, στὴ Λευκωσία, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος παρέλαβε μέρος ἀπὸ τὴ μεγάλη τοιχογραφία τῆς «Δευτέρας Παρουσίας» τῆς τουρκοκρατούμενης Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἀντιφωνητῆ τῆς Ἱ. Μ. Κυρηνείας. Τὸ τεμάχιο τῆς τοιχογραφίας παρέδωσε στὸν Μακαριώτατο ἢ Πρόξενος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας στὴ Χάγη Κα Τασούλα Χατζητοφῆ. Ἡ τοιχογραφία εἰκονίζει τὸ πρόσωπο Ἀρχαγγέλου. Ἀφαιρέθηκε ἀπὸ τούρκους ἀρχαιοκάπηλους καὶ πωλήθηκε σὲ ἐμπόρους ἀρχαιοτήτων στὸ Παρίσι. Ἀπὸ κεῖ ἀγοράστηκε ἀπὸ τὴν Κα Μ. Λάτση, ἡ ὁποία μόλις πληροφορήθηκε τὴν προέλευσιν τῆς τοιχογραφίας ἤρθε σὲ συνεννόησιν μετὰ τὴν Πρόξενον στὴ Χάγη καὶ εἰδικῆ πλέον στὸν ἐπαναπατρισμό ἱερῶν ἀντικειμένων. Ἡ Κα Λάτση ὄχι μόνον δώρισε τὴν τοιχογραφία γιὰ νὰ τοποθετηθῇ στὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο τοῦ Ἰδρύματος «Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος» στὴ Λευκωσία, ἀλλὰ λυπήθηκε πού δὲ βρῆκε καὶ ἄλλα ἀντικείμενα γιὰ νὰ τὰ ἀγοράσει καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Κύπρον.

Ὁ χωρεπίσκοπος Τριμυθοῦντος κ. Βασίλειος ἐπεσήμανε ὅτι κάποια τεμάχια τῆς ὑπόλοιπης τοιχογραφίας τῆς «Δευτέρας Παρουσίας» καθὼς καὶ τῆς «Ρίζας τοῦ Ἰεσσαί», ἀπὸ τὴν ἴδια Ἱ. Μονὴ βρῖσκονται στὴν κατοχὴ τῆς Γερμανικῆς Ἀστυνομίας στὸ Μόναχο, ἀφοῦ ἐκκρε-

μοῦν δικαστικὲς ὑποθέσεις στὰ Δικαστήρια. Σὲ παρόμοια ἐκκρεμότητα βρίσκονται καὶ τέσσερις φορητὲς εἰκόνες ἀπὸ τὸ τέμπλο τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἀντιφωνητῆ. Τὸ ὄλο ζήτημα τὸ παρακολουθεῖ ἡ Πρόξενος Κα Χατζητοφῆ, σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. Σύμφωνα μὲ τὸν Τύπο τῆς κατεχόμενης Κύπρου (ἐφημ. "Γενί Ντουζέν") προκλήθηκαν σοβαρὲς ζημιὲς καὶ καταστροφὲς σὲ τάφους στὸ Κοιμητήριο τοῦ χωριοῦ Λάπαθος τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου, ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία ὑδροδότησης τῆς περιοχῆς. Λόγω τῶν ὑπογειῶν ἐργασιῶν ὄχι μόνον καταστράφηκαν τάφοι, ἀλλὰ καὶ ὁστὰ νεκρῶν βρέθηκαν στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους.

– Στὶς 7 Μαρτίου ἐνθρονίστηκε ὁ νέος καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μαχαρᾶ Ἀρχιμ. Ἀρσένιος. Κατὰ τὴ θ. λειτουργία ποὺ προηγήθηκε, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου. Συμμετέσχε καὶ ὁ πρῶν Καθηγούμενος νῦν Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος. Ὁ Καθηγούμενος Ἀρσένιος εἶναι πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. καὶ μὲ εὐρύτερες σπουδὲς στὴν Μ. Βρεταννία.

Μὲ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσόστομου πραγματοποιήθηκαν, στὴν Λευκωσία, δύο Συνέδρια:

I. Στὶς 7 Μαρτίου, τὸ ΙΗ' Παγκύπριο Συνέδριο τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Κυπρίων Ἐπιστημόνων (Χ.Ε.Κ.Ε.). Τὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου ἦταν: «Γονιδιακὴ Ἔρευνα - Κλωνοποίηση - Ὁρθόδοξη μαρτυρία». Εἰσηγήθηκαν οἱ καθηγητὲς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Βασ. Πούλτης (Θεολογικὴ Σχολή), ὁ κ. Γεώργ. Νάκος (Νομικὴ Σχολή) καὶ ὁ κ. Γεώργ. Ἀνωγειαννάκης (Ἱατρικὴ Σχολή).

II. Στὶς 8 Μαρτίου, συγκλήθηκε τὸ Θ' Συνέδριο τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Νεολαίας καὶ Φοιτητῶν (Χ.Ε.ΝΕ.Φ), μὲ κεντρικὸ θέμα: «Εὐθανασία». Μίλησαν ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ στὴ συνέχεια συζήτησαν μὲ τοὺς νέους ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Θεσσαλονίκης κ. Βασ. Πούλτης καὶ ὁ Καθηγητὴς τῆς ψυχιατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς New York, τῶν U.S.A., κ. Παῦλος Κυμίσης.

Ὁ Μακαριώτατος χαιρετίζοντας τὸ Συνέδριο τῆς Χ.Ε.Κ.Ε. ἐξέφρασε τὴν πατρικὴ του ἱκανοποίηση γιὰ τὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελεῖ, γιὰ εἴκοσι ἔτη, ἡ Ἐνωσις. Μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρθηκε στὶς σχέσεις χριστιανισμοῦ καὶ ἐπιστήμης. «Γιὰ τὸν Χριστιανισμό», ἐπισήμανε ὁ Μακαριώτατος «ἐπιστήμη καὶ θρησκεία, ἂν καὶ ἀκολουθοῦν διαφορετικὸς τρόπον μελέτης ἀλλὰ καὶ δρόμους καὶ διαδικασίες, ἐντούτοις πρέπει νὰ ἔχουν τοὺς ἴδιους στόχους: Νὰ συναντήσουν, νὰ γνωρίσουν, νὰ βιώσουν καὶ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν ἀλήθεια, ποὺ συνυπάρχει τόσο στὸ χῶρο τῶν αἰσθητῶν, ὅσο καὶ στὸ χῶρο τοῦ πνεύματος. Τὴν ἀλήθεια βέβαια ποὺ καταξιώνει, ἐλευθερώνει καὶ πνευ-

ματοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο, ὅπως τὸν ἔπλασε ὁ Θεός. Τότε καὶ μόνον ἡ ἐπιστήμη γίνεται βοηθητικὴ στὸν ἄνθρωπο».

Γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ θέματος τοῦ Συνεδρίου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἔθεσε κάποια ἐρωτήματα: «Τί εἶναι ἄνθρωπος καὶ τί εἶναι ἀνθρώπινη ζωὴ; Εἶναι ὁ ἄνθρωπος τὸ ἀποτέλεσμα τυχαίων χημικῶν διεργασιῶν καὶ ἐνώσεων, ἢ εἶναι ψυχοσωματικὸ δημιούργημα τῆς ἀγάπης ποὺ δημιούργησε καὶ συνέχει τὰ σύμπαντα καὶ ποὺ καλεῖται Θεός; Ἀνάλογη ἀσφαλῶς μὲ τὴν ἀπάντηση, ποὺ θὰ δοθεῖ, θὰ εἶναι καὶ ἡ θέση ποὺ θὰ πάρει κανεὶς πάνω στὶς πτυχὲς τοῦ θέματος».

I.Γ.Χ'.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰράν Mohammed Khatami σὲ συνάντησή τους στὸ Βατικανὸ μίλησαν γιὰ τὸν περαιτέρω διάλογο τῶν θρησκειῶν. Ὁ Πάπας χαρακτήρισε τὴν ἡμέρα τῆς συναντήσεως ὡς «σπουδαίαν καὶ πολλὰ ὑποσχόμενην ἡμέραν».

– Τὸ Παπικὸ Συμβούλιο γιὰ τὸν πολιτισμὸ ὁργάνωσε στὸ Québec μαζὶ μὲ Καναδοὺς ἐπισκόπους καὶ τὴν καναδικὴ κυβέρνησι συνέδριο ἐπὶ τοῦ θέματος «Πολιτιστικὲς μεταβολὲς καὶ Ὑπερβατικὸ στὸν ἐρχομὸ τοῦ 21ου αἰῶνος».

– Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸ Μέγα Ἰωβηλαῖο τοῦ ἔτους 2000 Καρδινάλιος Roger Etchegaray παρουσίασε στὴν Αἴθουσα Τύπου τῆς «Ἁγίας Ἐδρας» τὸ CD «Abba Pater» μὲ φωνὴν τοῦ Πάπα.

– Ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' διώρισε τὸν ἐπίσκοπον τῆς πόλεως Rottenburg Walter Kaspar ὡς Γραμματέα τοῦ Παπικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν προώθησι τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν. Ὁ 64 ἐτῶν ἐπίσκοπος Kaspar εἶναι διαπρεπὴς δογματικὸς θεολόγος, τοῦ ὁποῦ ἔργα ἔχουν μεταφρασθῆ σὲ πολλὰς γλώσσες.

– Ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' ὁμιλῶν τὴν 6η Μαρτίου 1999 ἐνώπιον τῆς Παπικῆς Ἀκαδημίας γιὰ τίς Κοινωνικὲς Ἐπιστῆμες ἐξήρε τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐργασίας καὶ συνέστησε ν' ἀναληφθῆ προσπάθεια γιὰ ἴδρυσι θέσεων ἐργασίας μέσα σὲ ἀνθρωπιστικὰ πλαίσια.

– Ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β', ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἰωβηλαίου ἔτους 2000, μὲ τὴ «βούλλα» Incarnationis mysterium (Τὸ Μυστήριον τῆς Ἐνσαρκώσεως) ἀνανέωσε μὲ σημερινὴ μορφή τὸν θεσμὸ τῶν γνωστῶν ἀφῆσεων καὶ «συγχωροχαρτίων», τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι ἢ ὀλοκλήρωσι τοῦ γεγονότος τῆς συμφιλίωσης μὲ τὸν Θεὸ διὰ τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως.

– Ὁ Πάπας Ἰωάννης - Παῦλος Β' δὲν ἀνεκοίνωσεν ἀκόμη τὸν χρόνον τῆς τυχόν μεταβάσεως αὐτοῦ εἰς Ρουμανίαν, ὅπου ἔχει προκληθῆ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας.

– Ὁ Πρόεδρος τῆς Γερμανικῆς Συνόδου τῶν (ΡΚαθολικῶν) Ἐπισκόπων ἐπίσκοπος στὴν πόλι Mainz Dr.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 120/1999

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' αριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ «Περὶ συστάσεως καὶ ὀργανώσεως Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 17 καὶ 18 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ (Φ.Ε.Κ. 21/τ.Α./10.2.1999).

3. Τὶς ἀπὸ 29.3.1999 καὶ 31.3.1999 ἀποφάσεις Αὐτῆς:

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 120/1999 Κανονισμὸν ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 120/1999

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ «Περὶ συστάσεως καὶ ὀργανώσεως Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἄρθρο 1

1. Τὸ ἄρθρο 18 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ διαιρεῖται σὲ παραγράφους καὶ στὴν παράγραφο 1 προστίθεται περίπτωσις γ' ἔχουσα οὕτω:

«γ). Ὁ Κανονισμὸς 79/1996 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Στὸ αὐτὸ ἄρθρο 18 προστίθεται παράγραφος 2

ἔχουσα οὕτω:

«2. Μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νέου Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων πάσης φύσεως τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἰσχύουν καὶ ἐφαρμόζονται μεταβατικῶς τὰ ἕως τώρα ἰσχύοντα τόσο γιὰ τὴν ἔκδοση τῶν Περιοδικῶν ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ, ΘΕΟΛΟΓΙΑ καὶ τὴν Ἐφημερίδα ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ, ὅσο καὶ γιὰ τὸ προσωπικὸ αὐτῶν καὶ τὶς ὑφισταμένες ὁποιοσδήποτε σχέσεις ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνεργατῶν».

Ἄρθρο 2

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρο 3

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθῆναι 31 Μαρτίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Karl Lehmann διὰ τοῦ Γραφείου Τύπου κατέκρινε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ἔκτρωσιν ὡς ἔγκλημα καὶ διεκήρυξε τὴν ἀνάγκη τῆς προστασίας τῆς ἀγεννήτου ζωῆς.

– Ὁ διαπρεπὴς ρωμαιοκαθολικὸς ἱερεὺς π. Johannes A. Düsing, ἐτῶν 84, πού ὑπηρετεῖ ἐπὶ δεκαετίες στὰ Ἱεροσόλυμα ὡς πνευματικὸς καθοδηγητὴς τῶν Γερμανῶν καὶ εἶναι ἐξαίρετος γνώστης καὶ φίλος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ πάπα ὡς ἐπίτιμος Prälat.

Ε.Δ.Θ.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ἡ Μεθοδιστικὴ Ἐκκλησία στὴν Μεγάλῃ Βρετανία ἐκυκλοφόρησε τὸ ἐξ 600 σελίδων νέον «Βιβλίον Προσευχῶν», πού ἀντικατέστησε τὸ παλαιότερον ἐκ τοῦ ἔτους 1975. Τὸ νέον προσευχητᾶριον εἶναι πολὺ ἐπηρε-

ασμένο ἀπὸ τὶς φεμινίστριες καὶ τὴν “φεμινιστικὴ” θεολογία καὶ χρησιμοποιεῖ γλῶσσαν φεμινιστικὴ, προβάλλοντας τὸν Θεὸ ὡς πατέρα καὶ ὡς μητέρα καὶ λέγοντας “Θεὸς μας, Πατέρα μας καὶ Μητέρα μας».

Κατὰ τὴν πρώτη παρουσίᾳ τοῦ προσευχηταρίου αὐτοῦ ὁ μεθοδιστὴς Neil Dixon εἶπεν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι οὔτε ἄρρεν οὔτε θήλυ, «ἀλλ' ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐδημιουργήθησαν ὡς εἰκόνες τοῦ Θεοῦ, τότε πρέπει νὰ κατοπτρίζουν τόσο τὰ ἀνδρικά ὅσον καὶ τὰ θηλυκὰ γνωρίσματα τοῦ Θεοῦ». Καὶ ἡ Βίβλος –λέγει– πρῶττει αὐτὸ, ἐφ' ὅσον λ.χ. τὸ μὲν χωρίο Ἦσ. 66, 13 τονίζει ὅτι ὁ Θεὸς παρηγορεῖ τοὺς ἀνθρώπους ὅπως ἡ Μητέρα τὸν υἱὸ τῆς, ὁ δὲ 131ος ψαλμὸς παρουσιάζει τὴν σχέσιν τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ ὡς τὴν σχέσιν τοῦ παιδιοῦ πρὸς τὴν μητέρα του.

Ε.Δ.Θ.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ «ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ»

Έν Ρεθύμνω, τῆ 10ῆ Δεκεμβρίου 1998

Άριθμὸς Πρακτικοῦ 1/1998

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Κέντρου Νεότητος «Άγιος Παντελεήμων»

Συγκείμενον

Έκ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ.κ. Ανθίμου, ὡς προέδρου, καὶ τῶν μελῶν αἰδεσ. Δημοσθένη Καργιανάκη, αἰδεσ. Νικολάου Νικηφόρου, κ. Αντωνίου Μαρκαντώνη καὶ κ. Γεωργίου Σηφάκη,

Συνελθόν

σήμερον Πέμπτην 10ῆν Δεκεμβρίου 1998 καὶ ὦραν 9ῆν π.μ. ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Μεγάρῳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ προέδρου Σεβ. Μητροπολίτου κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ καὶ ἐν ὀλομελείᾳ εὐρεθέν, ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέπτυξε τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ σκεφθέντες σύμφωνα μετὰ τὶς ἰσχύουσες νομικὲς διατάξεις προῆλθεν εἰς τὴν λῆψιν τῶν κάτωθι ἀποφάσεων:

Άριθμ. ἀποφ. 3/1998: Ἐγκρίνει τὸν ἀπὸ 10.7.97 ὑποβληθέντα Κανονισμόν Ἑπιτελεῖας Ἑνοριακοῦ Κέντρου Νεότητος τῆς ἐνορίας Περιβολίων Ρεθύμνης καὶ ἀποφασίζει τὴν ἀποστολὴν του πρὸς δημοσίευσιν στοὺς περιοδικὸ «Ἐκκλησία» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν νομιμοποίησίν του καὶ τὴν ἐπίσημη ἀρχὴ τῆς λειτουργίας του.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ «ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΑΣ»

Σκοποὶ

Ἡ Ἑνορία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Περιβολίων, στὴν προσπάθειά της νὰ σταθεῖ κοντὰ στὰ σημερινὰ νέα παιδιὰ καὶ τὰ προβλήματά τους, λειτουργεῖ Ἑνοριακὸ ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΑΣ οἱ στόχοι τοῦ ὁποίου εἶναι:

1. Ἡ συμπάρσταση τῆς Ἐκκλησίας στὶς βαθύτερες ἀνάγκες τῆς πνευματικῆς ἀναζήτησης καὶ καλλιέργειας τῶν νέων.

2. Ἡ παρακολούθηση, μελέτη καὶ ἐξήγηση τῶν φαινομένων τῆς ἐποχῆς μας μετὰ σωστὸ καὶ ἐλεύθερο διάλογο.

3. Ὁ προβληματισμὸς τῶν νέων πάνω σὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὴ ζωὴ σὲ κάθε ἐκδήλωσή της. Νὰ δοθεῖ ἡ δυνατότητα στοὺς νέους νὰ καταλάβουν πῶς ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι θετικὴ γιὰ τὴ ζωὴ τους ἢ Ὁρθόδοξη πίστη δὲν ἀρνεῖται τὴ ζωὴ, ἀλλὰ καθορίζει τὴ ζωὴ καὶ ἐνισχύει τὴν πνευματικὴ ἀνάταση στοὺς ἅλους τὸν μεταφυσικό.

4. Ἡ συμμετοχὴ στὴν μυστηριακὴ καὶ ἠθικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μετὰ βάση τὴν Ἑνορία καὶ κέντρο ζωῆς τὸ Ναὸ.

5. Ἡ σωστὴ ἀξιοποίηση τοῦ ἐλεύθερου χρόνου τῶν νέων τῆς ἐνορίας σ' ἓνα χῶρο ποὺ νὰ τὸν αἰσθάνονται ὀλότελα δικό τους.

6. Ἡ παροχὴ στοὺς νέους ψυχαγωγίας ποιότητας σὲ πολιτισμένο περιβάλλον ποὺ θὰ σέβεται τὴν προσωπικότητά τους.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Οἱ παραπάνω στόχοι εἶναι δυνατὸ νὰ ἐκπληρωθοῦν μετὰ τὶς ἐξῆς εὐκαιρίες - δραστηριότητες:

Α'. Μετὰ τὴν ὀργάνωση:

1. Καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων, φιλολογικῶν ἀπογευματινῶν, μουσικῶν ἐκδηλώσεων.

2. Αἴθουσας ἐπιτραπέζιων παιχνιδιῶν.

3. Δωματίου μουσικῆς, δανειστικῆς βιβλιοθήκης, ἐργαστηρίου γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καλλιτεχνικῶν ταλέντων καὶ τῆς δεξιοτεχνίας τῶν νέων.

4. Περιπάτων, ἐκδρομῶν, ξεναγήσεων - ἐπισκέψεων.

Β'. Μετὰ τὴ δημιουργία ὁμάδων γιὰ συζήτηση θεμάτων ποὺ θὰ προτείνουν οἱ νέοι.

Γ'. Μετὰ ὁμιλίες ἀπὸ εἰδικούς ἐπιστήμονες σὲ θέματα ποὺ θὰ ἀπασχολοῦν τοὺς νέους.

Δ'. Μετὰ τὴ συζήτηση καὶ τὸν προβληματισμὸ πάνω σὲ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν πόλη καὶ τὴν Ἑνορία.

Ε'. Μετὰ τὴν προβολὴ στὴν κατάλληλη αἴθουσα ἀναγνωρισμένης πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ποιότητος κινηματογραφικῶν ταινιῶν, διαφανειῶν καὶ εἰκόνων.

ΣΤ'. Μετὰ τὴν ὀργάνωση ἀθλητικῶν χώρων (γηπέδου - γυμναστηρίου) καὶ γιὰ συστηματικὴ καλλιέργεια τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Ζ'. Μετὰ τὴ διδασκαλία καὶ προβολὴ τῶν τοπικῶν καὶ ἐθνικῶν χορῶν.

Η'. Μετὰ τὴν ὀργάνωση εἰδικῶν λατρευτικῶν εὐκαιριῶν καὶ δραστηριοτήτων ἐμπρακτικῆς ἀγάπης.

Θ'. Μετὰ τὴν ἔκδοση περιοδικοῦ μετὰ συνεργασία ἀναγνωρισμένων συνεργατῶν καὶ μελῶν τοῦ Κέντρου.

Τὸ ΚΕΝΤΡΟ μπορεῖ ἀκόμα νὰ προσφέρει ὅποιαδήποτε ἄλλη εὐκαιρία ποὺ θὰ βοηθήσει τοὺς νέους μας νὰ κατανοήσουν καλύτερα τὸ πνεῦμα καὶ τὴν πράξη τῶν παραδόσεων τοῦ λαοῦ μας, σύμφωνα πάντα μετὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Κέντρου.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

- Τὸ Ἑνοριακὸ ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΑΣ εἶναι μιὰ μορφὴ ἐργασίας τῆς ποιμαντικῆς δραστηριότητος τῆς ἐνορίας.

Στεγάζεται σε ιδιόκτητο κατάλληλο χώρο.

- Το ΚΕΝΤΡΟ οργανώνεται και διευθύνεται από έπταμελή Έφορευτική Έπιτροπή. Η Έφορευτική Έπιτροπή αποτελείται από ειδικούς έπιστήμονες και από άλλα μέλη της Ένορίας που έχουν σχέση με τη ζωή και τα προβλήματα των νέων και που είναι μέλη της Έκκλησίας. Της Έφορευτικής Έπιτροπής προεδρεύει ο Προϊστάμενος του Ναού ή ο υπεύθυνος για τους νέους Έφημέριος της Ένορίας. Η θητεία των μελών της Έφορευτικής Έπιτροπής είναι για δύο έτη.

- Για επί μέρους δραστηριότητες του Κέντρου είναι δυνατό να συγκροτούνται ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ, στις όποιες υποχρεωτικά θα μετέχουν και μέλη της Έφορευτικής Έπιτροπής, για τόν συντονισμό του όλου έργου. Η θητεία των μελών των Έπιτροπών αυτών είναι για δύο έτη.

- Την ευθύνη για την ύλοποίηση των αποφάσεων της Έφορευτικής Έπιτροπής και τη διεύθυνση του ΚΕΝΤΡΟΥ αναλαμβάνει έπιστήμονας με παιδαγωγική πείρα. Τόν υπεύθυνο του Κέντρου επιλέγει ή Έφορευτική Έπιτροπή με πρόταση του υπεύθυνου του Κέντρου.

- Ο Υπεύθυνος του Κέντρου βοηθείται στο έργο του από πρόσωπα, που προσφέρονται να συμβάλουν στην εκπλήρωση των σκοπών του. Τα πρόσωπα επιλέγει ή Έφορευτική Έπιτροπή με πρόταση του υπεύθυνου του Κέντρου.

- Τα μέλη της Έφορευτικής Έπιτροπής και τόν υπεύθυνο του Κέντρου διορίζει ο Σεβ. Μητροπολίτης ύστερα από πρόταση του Προϊσταμένου του Ναού σε συνεργασία με τó Έκκλησιαστικό Συμβούλιο.

- Τό ίδιο ισχύει και για τά μέλη των Ειδικών Έπιτροπών. Η έπιλογή τους όμως θα γίνεται από την Έφορευτική Έπιτροπή.

- Τή οικονομική διαχείριση του ΚΕΝΤΡΟΥ έχει κατά τó νόμο τó Έκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ναού, τó οποίο προγραμματίζει σε χωριστά κεφάλαια και άρθρα του προϋπολογισμού του Ναού τά έσοδα και έξοδα για τήν καλή οργάνωση και απρόσκοπτη λειτουργία του ΚΕΝΤΡΟΥ.

- Μέσα στο ΚΕΝΤΡΟ και για τics ανάγκες των νέων θα λειτουργεί βιβλιοπωλείο και κυλικείο, τήν οικονομική διαχείριση των οποίων θα έχει τριμελής Ειδική Έπιτροπή που θα αποτελείται από τόν Υπεύθυνο του

Κέντρου, ένα μέλος της Έφορευτικής Έπιτροπής και από ένα ειδικό ή κατάλληλο πρόσωπο. Τα τυχόν κέρδη θα διατίθενται για τήν αντιμετώπιση των μικροεξόδων του Κέντρου με απόδοση λογαριασμού στο Έκκλησιαστικό Συμβούλιο.

ΘΕΜΑΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

- Τό Κέντρο λειτουργεί:

α. Για παιδιά Ε' και ΣΤ' Τάξεως Δημοτικού.

β. Για παιδιά Γυμνασίου.

γ. Για νέους και νέες Λυκείου.

δ. Για νέους που αποφοίτησαν από τά Σχολεία Μέσης Έκπαίδευσης και έπιθυμούν να είναι μέλη του Κέντρου.

- Τό Κέντρο άπευθύνεται βασικά στους νέους της Ένορίας. Είναι όμως δεκτοί και άλλοι νέοι που θα έπιθυμούσαν να συχνάζουν σ' αυτό.

- Οί ώρες λειτουργίας του Κέντρου θα καθορίζονται από τήν Έφορευτική Έπιτροπή. Για τά παιδιά του Δημοτικού οί ώρες λειτουργίας του Κέντρου θα καθορίζονται από τήν Έφορευτική Έπιτροπή. Για τά παιδιά του Δημοτικού οί ώρες παραμονής τους στο Κέντρο θα είναι όρισμένες.

- Η συμπεριφορά των νέων στο Κέντρο πρέπει να είναι ανάλογη με τούς σκοπούς και τήν ποιότητα των δραστηριοτήτων του.

- Οί νέοι πρέπει να είναι ικανοί να διακρίνουν μόνοι τους τούς άξονες γύρω από τούς όποιους κινείται τó Κέντρο για να κρατείται ποιότητα στην ψυχαγωγία και όρθόδοξη πνευματικότητα στο διάλογο.

- Μέσα σ' αυτό τó πνεύμα λειτουργίας του Κέντρου δέν έχουν θέση διαπληκτισμοί στο παιχνίδι, άπρεπεις συζητήσεις, ύπονοούμενα, χειροδικίες, άσέβεια στο χώρο, έλλειψη προσοχής στα έπιπλα και στα άντικείμενα του Κέντρου.

- Είναι δυνατό από τούς νέους που συχνάζουν στο Κέντρο και είναι μέλη του να δημιουργηθεί Έπιτροπή που θα εισηγείται τήν οργάνωση εύκαιριών - δραστηριοτήτων στα πλαίσια των σκοπών του Κέντρου.

Έν Ρεθύμνφ 1.1.99

Τό Έκκλησιαστικόν Συμβούλιον

Ό Ίερεύς

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΖΑΓΚΑΡΑΚΙΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΝΕΑΣ ΛΑΜΨΑΚΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Άρθρο 1

Συμφώνως προς τó άρθρο 17 παρ. 5 του ύπ' αριθμόν 8/1979 κανονισμού της Ίερας Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος «Περί Ίερών Ναών και Ένοριών» συνιστώμεν διά τήν ένορίαν ήμών Ειδικήν Ένοριακήν Έπι-

τροπήν, ήτις σκοπούσα είς τήν ψυχοπνευματικήν και ύλικήν προαγωγήν της Ένορίας αναλαμβάνει τήν ίδρυσιν και λειτουργίαν Πνευματικού Κέντρου έν τή Ένορία.

Άρθρο 2

Σκοποί της ειδικής έπιτροπής και του ύπ' αυτήν Πνευματικού Κέντρου:

α. Η μεταξύ των ένοριτών, και μάλιστα των νέων, καλλιέργεια Όρθοδόξου Χριστιανικού φρονήματος και ανάπτυξη έκκλησιαστικής συνείδησης και άγωγής.

β. Ἡ κατὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως συνειδητοποίηση τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου πάνω στὴ γῆ καὶ μέσα στὴν κοινωνία.

γ. Ἡ ἐξύψωση τοῦ ἠθικοῦ, θρησκευτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ φρονήματος, ἡ δημιουργία ζήλου πρὸς μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατόν πληρεστέρα γνώσις τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως καὶ Διδασκαλίας διὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν συνεχῶς αὐξανόμενων ἐπιδράσεων ἐτεροδόξων ἀπόψεων, ἀλλὰ καὶ τοῦ καταλυτικοῦ πνεύματος ποῦ διέπει τὸν σημερινὸν τρόπο ζωῆς.

δ. Ἡ καλλιέργεια τῆς ἀγάπης πρὸς τὰς Ἐπιστήμας, τὰς Τέχνες, τὴν Μουσικὴν καὶ καλλιτεχνικὰς ἐνασχολήσεις καθὼς καὶ ἡ ἐνίσχυσις τούτων ὡς λειτουργημάτων εἰς τὴν κοινωνίαν.

ε. Ἡ διὰ παντὸς μέσου ὑποβοήθησις τῆς οἰκογένειας εἰς τὴν σωστὴν καὶ «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου» ἀνατροφὴν τῶν νέων.

Ἄρθρο 3

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν εἶναι:

α. Τὸ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Πνευματικὸν Κέντρο.

β. Ἡ δημιουργία τμημάτων ψυχαγωγίας, μουσικῆς καὶ λοιπῶν ἐκδηλώσεων, καλλιτεχνικοῦ, ψυχαγωγικοῦ καὶ μορφωτικοῦ περιεχομένου καθὼς καὶ ἡ ἴδρυσις βιβλιοθήκης.

γ. Ἡ καθιέρωσις ἀπονομῆς ἐπάθλων εἰς ἀριστεύσαντας μαθητὰς Δημοτικοῦ, Γυμνασίου, Λυκείου καὶ φοιτητὰς Ἀνωτάτων Σχολῶν.

δ. Αἱ πάσης φύσεως ἐκδηλώσεις μετὰ διαλέξεις καὶ ὁμιλίες θρησκευτικοῦ, ἐπιστημονικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ περιεχομένου.

ε. Ἡ ἐν γένει δημιουργία κλίματος ἠθικῆς, κοινωνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀνατάσεως τῶν ἐνοριτῶν.

στ. Ἡ δημιουργία τμημάτων Ἐκκλησιαστικῆς Κατηχίσεως τῶν ἐνοριτῶν, κυρίως δὲ τῶν νέων, στοχεύουσα εἰς τὴν ἐνταξιν αὐτῶν εἰς τὸν τρόπον ζωῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἄρθρο 4

Ἐποπτεία - Ἐλεγχος

Ἡ Εἰδικὴ Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν:

α. Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν του.

β. Ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεία καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, στὸν ὁποῖο καὶ λογοδοτεῖ.

Ἄρθρο 5

Διοικητικὸν Συμβούλιον - Θητεία

Ἡ Εἰδικὴ Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνορίας ἀποτελεῖται ἐκ πέντε (5) μελῶν τακτικῶν μετὰ ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ ἱερέως τῆς Ἐνορίας, διοριζομένων κατόπιν προτάσεως τοῦ

Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ὡς ἄνω συγκροτούμενη Ἐπιτροπὴ, συνεργουμένη εἰς συνεδρίαν τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα, τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Κοσμήτορα - Διευθυντὴν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Χαλκίδος, ὅστις διὰ σχετικοῦ μητροπολιτικοῦ γράμματος ἀπονέμει τὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν Αὐτοῦ πρὸς εὐδόξωσιν τῆς ἱεράς ἀποστολῆς τῆς Ἐπιτροπῆς Διοικήσεως καὶ ἐγκρίνει ταύτην. Τὰ μέλη τῆς Εἰδικῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀμισθί. Ἐὰν δὲ ἐν ἐξ αὐτῶν ἀπουσιάξει ἀδικαιολογητῶς ἀπὸ τρεῖς (3) συνεχεῖς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντικαθίσταται, διὰ διορισμοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τακτικοῦ καὶ ἀναπληρωματικοῦ μέλους.

Ὡσαύτως, ἐὰν τι ἐκ τῶν τῆς Εἰδικῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς μελῶν δὲν ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καλῶς ἢ ἐὰν αἱ ἐνέργειαι αὐτοῦ ἀντιστρατεύονται τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντες σκοπούς, ἀντικαθίσταται κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῇ προτάσει τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Ἡ θητεία τῆς Ἐπιτροπῆς ἀκολουθοῦσα τὴν θητεία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν ὀρίζεται τριετής.

Ἄρθρο 6

Καθήκοντα Διοικήσεως

α. Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Πρόεδρος καλεῖ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιο ὡς ἀρμόδιο κατὰ τὸν Νόμο, νὰ ἐκπροσωπήσει καὶ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὸ Πνευματικὸν Κέντρον δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως, ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ὅπως συγκληθεῖ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ διὰ λογαριασμόν τῆς. Ὡσαύτως ὁ πρόεδρος ὑπογράφει μετὰ τοῦ γραμματέως τὴν ἀλληλογραφία καὶ ἐπικυρώνει τὰ ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα τῶν πρακτικῶν συνεδριῶν αὐτῆς.

β. Τὸν Πρόεδρο τῆς Εἰδικῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς ἀπόντα ἢ κωλυόμενο, ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ μέλος αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, τῇ γραπτῇ ἐξουσιοδοτήσει τοῦ Προέδρου.

γ. Ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖο, τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν, τὸ Πρωτόκολλο Ἀλληλογραφίας, συνυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὴν ἀλληλογραφία καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα.

δ. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ὑπογράφονται παρὰ πάντων τῶν παρόντων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

ε. Ὁ Ταμίης ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς ταμειακῆς κινήσεως, τηρεῖ τὸ βιβλίον ταμείου, τὸ φάκελο ἐνταλμάτων καὶ ἀποδείξεων πληρωμῆς, ὑποχρεούμενος πάντα νὰ λογοδοτεῖ εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἢ τὸν Πρόεδρον αὐτῶν, ὅταν τοῦτο ζητηθεῖ ἀπ' αὐτούς.

στ. Ὁ Ταμίης δύναται νὰ κρατεῖ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ποσὸν ἕως πενήτηκοντα χιλιάδων δραχμῶν. Τὸ πλεόν τούτων καταθέτει ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τινα τράπεζα, τῆς ἀναλήψεως αὐτῶν γενομένης ὡς ἂν δεῖσῃ διὰ πράξεως τῆς ἐπιτροπῆς.

ζ. Ὁ Κοσμήτωρ - Διευθυντὴς ἐπιμελεῖται ὅλων τῶν

ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος τὰς ὁποίας ἀποφασίζει ἡ ἐπιτροπή, προγραμματίζει καὶ ὀργανώνει αὐτάς. Ἐν γένει φροντίζει διὰ τὰς δημοσίας ἐμφάνσεις καὶ σχέσεις, συνεργαζόμενος μὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς. Δι' ἐκάστην ἐκδήλωσιν δύνανται νὰ ὀρίζεται εἰδικὸς βοηθὸς τοῦ ὑπευθύνου κοσμήτορα.

Ἄρθρο 7

α. Ἐπιλαμβάνεται παντὸς αἰτήματος τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, τὴν σύστασιν καὶ ἐποπτεῖαν τῶν περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τῇ παραγράφῳ β' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ τμημάτων.

β. Συντάσσει τὸν ἐτήσιο προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό.

γ. Διορίζει καὶ παύει τὸ ἀναγκαῖον ἔμμισθον προσωπικόν.

δ. Ὅρίζει τὰ ποσὰ ἀντιμισθίας τοῦ προσωπικοῦ, δι' εἰδικῶν συμβάσεων, ἐν τῷ πλαισίῳ πάντοτε τῆς κειμένης νομοθεσίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς δυνατοτήτων. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρο 8

Συνεδρία Ἐπιτροπῆς - Ἀπαρτία

Ἡ Ἐπιτροπή συνεδριάζει κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο ἐγγράφως τρία (3) μέλη αὐτῆς. Τὰ θέματα συζητῶνται κατὰ σειράν, ὡς ταῦτα ἀναγράφονται εἰς τὴν πρόσκλησιν. Δύνανται ὅμως πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως, νὰ συζητηθῶσι καὶ ἄλλα θέματα ἐπείγοντα. Ἡ ἐπιτροπή συνεδριάζουσα εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον παρίστανται δύο μέλη καὶ ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἢ ὁ ἀντιπρόεδρος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἔχει ἐξουσιοδοτηθεὶ ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρο 9

Σφραγὶς τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ Ἐπιτροπή καὶ τὸ ὑπ' αὐτὴν λειτουργοῦν Πνευματικὸν Κέντρον ἔχῃσι σφραγίδα κυκλικήν, παρὰ τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἀναγράφεται ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΤΡΥΦΩΝΟΣ Ν. ΛΑΜΨΑΚΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ. Εἰς δεῦτερον ὁμόκεντρον κύκλον ἀναγράφεται Πνευματικὸν Κέντρον, εἰς δὲ τὸ κέντρον αὐτῆς εἰκονίζεται ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος.

Ἄρθρο 10

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Οἱ πόροι τῆς Ἐπιτροπῆς οἵτινες συμφώνως πρὸς τὴν γ' παράγραφο τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 8/79 κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀφορολόγητοι, ἐπιβάλλεται νὰ ἀναγράφονται στὰ ἀνάλογα οἰκονομικά βιβλία καὶ νὰ δικαιο-

ολογούνται κατάλληλα. Οὗτοι δὲ εἶναι:

α. Μηνιαῖαι συνδρομαὶ ἐνοριτῶν.

β. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τυχὸν τοιαῦτα ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν παρεκκλησιῶν αὐτοῦ.

γ. Δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι ὑπὸ ὄρους μὲ πρᾶξιν ἀποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

δ. Εἰσφοραὶ τοῦ Δημοσίου ἢ παντὸς ἑτέρου Ὄργανισμοῦ ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

ε. Ἔσοδα ἐκ λαχειοφόρων ἀγορῶν καὶ ἑτέρων προσφορῶν ἐν προκειμένῳ ἐκδηλώσεων.

στ. Τὸ ὑπὲρ τῶν κατηχητικῶν σχολείων κονδύλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καθ' ὅσον ἡ Ἐπιτροπή ἀναλαμβάνει ὅλα τὰ ἐξοδα λειτουργίας τῶν κατηχητικῶν σχολείων. Τὸ κονδύλιον τοῦτο δὲν δύνανται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ τοιοῦτου τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἀξανατόμενον κατὰ τὴν δυνατότητα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἄρθρο 11

Διάθεσις τῶν Πόρων

α. Διὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου, κατηχητικῶν σχολείων, κ.λπ.

β. Διὰ τὴν ἐπίπλωση καὶ τὸν ἐν γένει ἐξοπλισμὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

γ. Διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀμοιβὴν καθηγητῶν διὰ φροντιστηριακὰ μαθήματα ἢ καὶ διὰ τὴν εἰς μαθητὰς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς κ.λπ.

δ. Διὰ τὴν προμήθειαν βιβλίων πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

ε. Διὰ τὴν ἀγορὰν ὀργάνων μουσικῆς κ.λπ.

στ. Διὰ τὴν βράβεισιν τῶν ἀριστοῦχων μαθητῶν - φοιτητῶν.

Ἄρθρο 12

Ἡ Ἐπιτροπή τηρεῖ βιβλία πρακτικῶν, ταμείου, κτηματολογίου εἰς τὸ ὁποῖο ἀναγράφεται ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία, ἢ διαχειριζομένη ὑπ' αὐτῆς καὶ δίδει ἀπόδειξιν εἰσπράξεως καὶ ἐνταλμα πληρωμῆς.

Ἄρθρο 13

Ἡ Ἐπιτροπή δὲν δύνανται νὰ διαλυθεῖ ἄλλως ἢ μὴ δι' ὁμοφώνου καὶ αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὁπότε ἡ τυχὸν κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου περιέρχεται εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγ. Τρύφωνος Ν. Λαμψάκου.

Ἄρθρο 14

Ἐπὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν ἀποφασίζει, τῇ εἰσηγήσει τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἢ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρο 15

Ὁ παρῶν κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφά-

σεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρο 16

Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς νομίμου ἐγκρίσεώς του ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὸ παρὸν πρακτικὸν μετὰ τοῦ ἀνωτέρω κανονισμοῦ, διαβιβάζεται, διὰ τὴν ἐγκριση καὶ ἐφόσον τύχει αὐτῆς, πρὸς δημοσίευσίν του εἰς τὸ περιοδικό «Ἐκκλησία» εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν

Χαλκίδος. Μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ παρούσα συνεδρίαση καὶ ὑπογράφεται τὸ παρὸν πρακτικὸν ὡς ἔπεται:

Ὁ Πρόεδρος
Ἱερεὺς Κων. Εὐριπίδης
Τὰ Μέλη
Δημ. Πριστούρης
Χαρ. Γκουράνης
Κων. Σπανὸς
Δημ. Παπαλάμπρος

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Στέγη Γερόντων Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν».

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸ ἄρθρον 20, παράγρ. 2, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Φ.Ε.Κ.185/τ. Α/1970).

2. Τὴν εὐθύνην ἡμῶν διὰ τὴν προστασίαν καὶ περίθαλψιν ἀτόμων τῆς τρίτης ἡλικίας, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

3. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 6/21.9.98 Πρακτικὸν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2235/11.1.1999 Πρότασιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

5. Τὴν ἀπὸ 29-1-1999 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

6. Τὴν ἀπὸ 5-2-1999 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζομεν

Συνιστῶμεν ἐν τῇ Ἑνορίᾳ Ἁγίου Δημητρίου - Ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, φέρον τὴν ἐπωνυμίαν: «Στέγη Γερόντων, Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς Ἡ ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», μὲ σκοπὸν τὴν προστασίαν καὶ παροχὴν παντοειδοῦς περιθάλψεως εἰς ἄτομα τῆς τρίτης ἡλικίας.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος τούτου ρυθμίζονται βάσει εἰδικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἡ παρούσα Ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1999

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

**ΕΥΑΓΓΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
«Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ»
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ**

Ἄρθρον 1

Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, συνιστᾶται παρὰ τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Δημητρίου - Δήμου Ἁγίου Δημητρίου Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, λειτουργοῦν ὡς Ν.Π.Ι.Δ., μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος μὲ τὴν ἐπωνυμίαν: «Στέγη Γερόντων Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, Ἡ ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ ἐν λόγῳ Ἰδρύματος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου - ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς περίθαλψις ἀπόρων γερόντων, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, κυρίως τῶν ἐκ τῆς ἐνορίας καταγομένων ἢ διαμενόντων, καὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ καὶ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἡ ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ», χωρὶς νὰ ἀποκλείονται καὶ οἱ διαμένοντες εἰς τὰς γύρω περιοχάς.

Ἄρθρον 3

Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ὁ Δήμος Ἁγίου Δημητρίου. Τὸ Ἰδρυμα στεγάζεται εἰς ἰδιόκτητον κτίριον, προῖον δωρεᾶς τοῦ Ο.Χ.Φ.Σ. «Ἡ ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ» πρὸς τὸν Ἱερόν Ναὸν Ἁγίου Δημητρίου ὁμωνύμου Δήμου, κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λεμεσοῦ 17 εἰς Ἅγιον Δημήτριον Ἀττικῆς.

Ἄρθρον 4

Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καὶ γενικοτέραν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ ἐκάστοτε προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου - ὁμωνύμου Δήμου, ὡς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ ἐκ τριῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ καὶ

Φιλανθρωπικού Συλλόγου "ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ", προτεινομένων υπό του Προέδρου έκαστου Συμβουλίου.

Άρθρον 5

Τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου προτείνονται πρὸς διορισμὸν ὑπὸ του Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου του Ἱεροῦ Ναου καὶ διορίζονται ὑπὸ της Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν - Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, ἡ θητεία των εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθεί καὶ τὸ ἀξίωμά των εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Άρθρον 6

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν ἐκλέγεται μεταξὺ τῶν μελῶν διὰ ψηφοφορίας, ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ Ταμίας.

Άρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συντάσσει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν του Ἰδρύματος, τὸν ὁποῖον καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον της Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Λογίζεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων του Προέδρου καὶ τεσσάρων τουλάχιστον μελῶν καὶ αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος του Προέδρου.

Άρθρον 8

Ὁ πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς. Τούτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἐκπροσωπεῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἢ ἕτερον μέλος ὀριζόμενον ὑπὸ του Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Άρθρον 9

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἴδιαν διαχείρισιν, τηρεῖ δὲ τὰ διαχειριστικά αὐτοῦ βιβλία, συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων, θεωρημένων ὑπὸ της Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἥτοι: Βιβλίον Πράξεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Βιβλίον Πρωτοκόλλου, Βιβλίον Ταμείου, Βιβλίον Κτηματολογίου, Βιβλίον καταγραφῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν. Τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν εἶναι ἐκτελεστέα, ἐφ' ὅσον φέρουν ἀπαραιτήτως τὴν ὑπογραφήν του Προέδρου καὶ του Ταμίου του Ἰδρύματος. Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει καὶ ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν του Ἰδρύματος.

Άρθρον 10

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν του Ἰδρύματος. Τὰ χρήματα κατατίθενται εἰς Τράπεζαν ἢ Ταχυδρομικὸν Ταμειυτήριον. Τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ὁ Ταμίας, καθορίζεται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Ἀναλήψεις χρημάτων γίνονται μὲ ἀπόφασιν του Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινόμενῃν ὑπὸ του Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου της Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Άρθρον 11

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικά του Συμβουλίου, καθὼς καὶ ὅλα τὰ βιβλία του Ἰδρύματος.

Άρθρον 12

Πόροι του Ἰδρύματος εἶναι:

1. Πρόσοδοι ἐξ ἐράνων νομίμως διενεργουμένων, λαχειοφόρων ἀγορῶν, δισκοφοριῶν κ.λπ.
2. Εἰσφοραὶ Ἱεροῦ Ναου καὶ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.
3. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι, δωρεαὶ παντὸς νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου.
4. Εἰσφοραὶ εἰς εἶδος ἢ χρήμα παντὸς φιλανθρώπου.
5. Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους του Κράτους ἢ της Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αυτόδιοικήσεως ἢ ἑτέρου Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ ἢ Δημοσίου Δικαίου.

6. Προῖδον ἐκ δίσκων ποὺ περιφέρονται εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς της Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κατ' ἐντολήν του Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου αὐτῆς.

7. Προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ. Προαιρετικὰς εἰσφορὰς δύναται νὰ προσφέρουν εἰς τὸ Ἰδρυμα καὶ ὅσοι ἐκ τῶν τροφίμων ἔχουν οἰκονομικὴν εὐχέριαν - σύνταξιν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων του Ἰδρύματος.

8. Τόκοι ἐκ καταθέσεων του Ἰδρύματος, ὡς καὶ πᾶσα ἕτερα πρόσοδος, μὴ κατονομαζομένη ρητῶς ἐν τῷ παρόντι.

Οἱ πόροι του Ἰδρύματος διατίθενται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ὅλην λειτουργίαν αὐτοῦ.

Άρθρον 13

1. Τὸ προσωπικὸν του Ἰδρύματος εἶναι ἐθελοντικὸν καὶ ἀποτελεῖται ἐκ φιλανθρώπων εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἱ ὅποιοι ἀναλαμβάνουν:

- Τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν αὐτοῦ, κατόπιν ἐντολῆς του Διοικητικοῦ Συμβουλίου,

- Τὴν ἐτοιμασίαν καὶ διανομὴν της καθημερινῆς σιτίσεως,

- Τὴν καθαριότητα τῶν χώρων του Ἰδρύματος

2. Εἰς τὸ Ἰδρυμα εἶναι δυνατόν νὰ ὑπηρετῆ καὶ ἐπιστημονικὸν ἐθελοντικὸν προσωπικόν, π.χ. ἰατροί, νοσηκόμοι, κοινωνικοὶ λειτουργοὶ κ.λπ., τὸ ὅποιον παρέχει δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τοὺς τροφίμους.

3. Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐπιμελοῦνται τῶν καθηκόντων των ἐν συνεννοήσει μεταξὺ των καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν του Ἱερέως - Προέδρου του Ἰδρύματος. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει ἀναφαίρετον τὸ δικαίωμα ἐπιπλήξεως ἢ καὶ ἀπομακρύνσεως μέλους του ἐθελοντικοῦ προσωπικοῦ, εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν κρίνην τοῦτο ἀπαραίτητον.

4. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει ἀκόμη τὸ δικαίωμα προσλήψεως μισθωτοῦ προσωπικοῦ διὰ τὰς ἀνωτέρω θέσεις, εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν διατίθεται πλέον ἐθελοντικὸν προσωπικόν.

Άρθρον 14

1. Εἰς τὸ Ἰδρυμα γίνονται δεκτοὶ ἄποροι γέροντες, ἀμφοτέρων τῶν φύλων, προερχόμενοι κυρίως ἐκ της ἐνορίας του Ἁγίου Δημητρίου - ὁμωνύμου Δήμου καὶ ἐκ τῶν μελῶν του Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ καὶ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου "Ἡ ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ", εἰς τὸν ὁποῖον Σύλλογον, τιμῆς ἕνεκεν, θὰ παραχωρηθῆ τὸ ἕνα τέταρτο (1/4) τῶν ὑπαρχουσῶν κλινῶν, ἀλλὰ καὶ

ἐκ τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς, ἐφ' ὅσον αὐτοεξυπηρετοῦνται καὶ δὲν πάσχουν ἐξ ἀνιάτου ἢ μεταδοτικοῦ νοσήματος ἢ ἐκ ψυχικῶν ἀσθενειῶν.

2. Ἡ περίθαλψις προσφέρεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, συνοδευομένης ὑπὸ πιστοποιητικοῦ ὑγείας ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τοῦ Ἰδρύματος καὶ εἰδικῆς βεβαιώσεως τῆς Κοινωνικῆς Λειτουργοῦ τοῦ Ἰδρύματος περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτοῦ. Τὰ τρία αὐτὰ ἔγγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συνεκτιμᾷ καὶ ὅσα ἄλλα στοιχεῖα περὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου, προκειμένου νὰ ἐγκρίνη τὴν συμπερίληψιν αὐτοῦ εἰς τοὺς τροφίμους τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐφ' ὅσον συντρέξουν εἰδικοί λόγοι, ἔχει τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα τροποποιήσεως τῆς ἀποφάσεώς του περὶ ἐνὸς τροφίμου, τὸσο ἀπὸ θετικῆν εἰς ἀρνητικῆν, ὅσον καὶ τὸ ἀντίστροφον.

Ἄρθρον 15

Τὸ Ἰδρυμα ἐορτάζει τὴν 28ην Ὀκτωβρίου, ἡμέραν ἐορτασμοῦ τῆς «Ἁγίας Σκέπης» τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐπὶ ὀνόματι τῆς ὁποίας τιμᾶται τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἰδρύματος. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν τελεῖται Μνημόσυνον διὰ τοὺς δωρητὰς καὶ εὐεργέτας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, φέρουσαν κύκλω

τὸν τίτλον τοῦ Ἰδρύματος «Στέγη Γερόντων Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς Ἡ ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ», μέσῳ δὲ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἄρθρον 17

Ἡ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος εἰς περίπτωσιν διαλύσεώς του, περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου, Δήμου Ἁγίου Δημητρίου.

Ἄρθρον 18

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 19

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1999

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ

ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθμ. 19

«Περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ, ΣΤΕΓΗ ΑΓΑΠΗΣ «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ».

Ὁ Μητροπολίτης

Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους ἀπορροῦσας ὑποχρεώσεις ἡμῶν πρὸς τὸν λαὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως.

2. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων: 1 παράγρ. 4, 29 παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Νόμου 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 κανονισμοῦ (Φ.Ε.Κ. 185 τ.Α/11.9.1970).

3. Τὴν ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1982 Διαθήκην τοῦ Ἀποστόλου Παπαβασιλείου τοῦ Ἀγγέλου, κηρυχθεῖσης κυρίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 883/1.3.91 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 121/27.2.1992 Πρᾶξιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης περὶ ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 11744/9.4.1992 συμβολαιογραφικὴν δῆλωσιν ἀποδοχῆς κληρονομίας.

6. Τὴν ἀνάγκην περιθάλψεως καὶ προστασίας τῶν συνανθρώπων ἡμῶν τῆς τρίτης ἡλικίας, τῶν ἐχόντων ἀνάγκην καὶ ζητούντων τὴν προστασίαν τῆς Ἐκκλησίας.

7. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 845/456/12.10.98 πρότασιν ἡμῶν

πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον.

8. Τὴν ἀπὸ 13.1.1999 ἐγκριτικὴν ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου.

Ἀποφασίζομεν

Τὴν σύστασιν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκκλησιαστικὸν Παπαβασιλεῖον Ἰδρυμα, Στέγη ἀγάπης, Οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι» εἰς τὸ ὁποῖον θὰ εὐρίσκουν καταφυγὴν, σίτισιν καὶ στοργὴν δωρεὰν ἄπορα ἡλικιωμένα ἄτομα ἐκ τῆς περιοχῆς Ἑρμιονίδος. Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο διοικεῖται βάσει εἰδικοῦ Κανονισμοῦ. Ἡ παρούσα Πράξις θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐγένετο ἐν τῷ Ἐπισκοπεῖῳ Ἰδρας

τῇ 29ῃ Ἰανουαρίου 1999

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΣΤΕΓΗ ΑΓΑΠΗΣ «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ» ΕΡΜΙΟΝΗΣ

Ἄρθρον 1

Τὸ Ἰδρυμα λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ ἐξάρτησιν τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ἰδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ἐν τῇ πόλει τῆς Ἑρμιόνης καὶ εἰς ἰδιόκτητον αὐτοῦ κτίριον ὡς αὐτοτελὲς Ἐκκλησιαστικὸν Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Δ.Σ.) ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, ὅστις καὶ διορίζει ὡς Πρόεδρον τὸν πλέον προσοντούχον Κληρικὸν ἐκ τῆς Ἑρμιόνης ἢ τῆς περιοχῆς Ἑρμιονίδος καὶ ἕτερα τέσσαρα μέλη, ἢτοι ἓνα Κληρικὸν Ἑφημέριον τῆς πόλεως Ἑρμιόνης καὶ 3 μέλη ἐξ εὐσεβῶν λαϊκῶν. Ἀπαρτία ἐπιτυγχάνεται παρόντων τριῶν τοῦλάχιστον μελῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς θὰ εἶναι ὁ Πρόεδρος. Ὅσακις παρίσταται ὁ Μητροπολίτης προεδρεύει τοῦ Δ.Σ., ὡς ἐπόπτης τοῦ Ἰδρύματος. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τὸ Δ.Σ. ὀρίζει τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 3

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, ἐποπτεύει ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ διορίζει αὐτό, ἐλέγχει τὴν διαχείρισιν καὶ ἐγκρίνει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4

Τὸ Ἴδρυμα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὅστις ὑπογράφει τὰ πάσης φύσεως ἔγγραφα καὶ συμβάσεις ἢ ὑφ' ἐνὸς τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. νομίμως ἐξουσιοδοτουμένου.

Ἄρθρον 5

Ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος στηρίζεται εἰς τὴν ἐθελοντικὴν προσφορὰν καὶ ἐργασίαν φιλανθρωπῶν δυναμένων νὰ λειτουργοῦν καὶ ὡς «Σύλλογος φίλων τοῦ Ἰδρύματος» ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρον 6

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συντάσσει ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν λειτουργίας τούτου, ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 7

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ καθημερινῆς σιτίσεως, ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ πάσης ἐτέρας περιθάλψεως καὶ προστασίας εἰς ἡλικιωμένα άτομα, ἀποδεδειγμένως ἄπορα, ἢ ἀποστολὴ φαγητοῦ κατ' οἶκον, εἰς τὰ μὴ δυνάμενα ἐξ αὐτῶν νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ Ἴδρυμα, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ προσφορὰ πνευματικῆς τροφῆς, ἀγάπης, συμπαραστάσεως καὶ ψυχαγωγίας, διὰ τῆς λειτουργίας ἐν τῷ Ἰδρύματι σχετικοῦ ἐντευκτηρίου καὶ βιβλιοθήκης.

Ἄρθρον 8

Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ τὰ κάτωθι βιβλία:
Βιβλίον Πρακτικῶν Δ.Σ.

Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

Βιβλίον Ταμείου.

Διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν.

Βιβλίον παραλαβῆς τροφίμων καὶ ἀποθήκης.

Βιβλίον ἀκινήτων καὶ κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

Ἄρθρον 9

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

Δωρεαί, κληροδοσίαι, κληρονομίαι καὶ λοιπαί πάσης φύσεως προσφοραί.

Κρατικαὶ ἐπιχορηγήσεις.

Προσφοραὶ τῶν φιλανθρωπικῶν Συλλόγων τῆς Ἑρμιόνης καὶ τῆς ὅλης Ἑρμιονίδος.

Ἐπιχορηγήσεις Γ.Φ.Τ. Ἱ. Μητροπόλεως, Ἱ. Ναῶν καὶ Ἱ. Μονῶν.

Ἄρθρον 10

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων καὶ κύκλοθεν τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑΣ ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ» «ΣΤΕΓΗ ΑΓΑΠΗΣ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ ΕΡΜΙΟΝΗΣ».

Ἄρθρον 11

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

Ἄρθρον 12

Διὰ πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ περὶ τῆς Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἀποφασίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρον 13

Κατ' ἔτος καὶ μὲ τὴν φροντίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως θὰ τελεῖται ἱερὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν Ἀποστόλου καὶ Αἰκατερίνης καὶ τῶν γονέων Ἀγγέλου καὶ Μαρίας.

Ἄρθρον 14

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βᾶρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐγένετο ἐν τῷ Ἐπισκοπέῳ Ὑδρας
τῇ 29ῃ Ἰανουαρίου 1999

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

**ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ:
«ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ:
ΓΕΡΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ».**

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τās διατάξεις τών άρθρων 1 παρ. 4 και 29 παρ. 1 και 2 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146/1977 τ. Α').
2. Τās διατάξεις του άρθρου 20 του Κανονισμού υπ' αριθμ. 1/1969 της Ιεράς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος (Φ.Ε.Κ. 185/τ.Α'/1970), εν συνδυασμώ προς το άρθρον 67 του Ν. 590/1977.
3. Τήν Υ.Α. 32003/19.6.1998/Δ/ΚΑΤΕΧΝ/ΥΠΠΟ (Φ.Ε.Κ. 719/τ.Β'/15.7.1998), περί συστάσεως και υπαγωγής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος ως κρατικού καθιδρύματος εις το Υπουργείον Πολιτισμού.
4. Τās ανάγκας διδασκαλίας της Βυζαντινής Έκκλησιαστικής Μουσικής διά τήν διάσωσιν και διάδοσιν αυτής και τήν επάνδρωσιν τών αναλογίων τών Ιερών Ναών της Ιεράς Μητροπόλεως.
5. Τήν υπ' αριθμ. 1223/452/2.12.1998 Πρότασιν ήμών προς τήν Ιεράν Σύνοδον.
6. Τήν από 12.1.1999 Έγκριτικήν Απόφασιν της Δ.Ι.Σ.

Άποφασίζομεν

Τήν ίδρυσιν και λειτουργίαν Σχολής Βυζαντινής Μουσικής 5ετούς φοιτήσεως, ανεγνωρισμένης από το Κράτος, υπαγομένης εις το Υπουργείον Πολιτισμού, υπό τήν επωνυμίαν: «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ: ΓΕΡΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ».

Η Σχολή τελεί υπό τήν διοίκησιν και εποπτείαν της Ιεράς Μητροπόλεως, πάντα δε τὰ άφορώντα εις τήν λειτουργίαν αυτής καθορίζονται διά καταρτισθέντος ίδιου Κανονισμού, όστις έπεται.

Η παρούσα νά δημοσιευθῆ εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και τό περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Έν Λαμία τῆ 3ῆ Φεβρουαρίου 1999

Ο Μητροπολίτης
† Ο Φθιώτιδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ 5ΕΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α': Ίδρυσις - Σκοπός - Πόροι

Άρθρο 1

Ίδρύεται στή Λαμία Σχολή Βυζαντινής Μουσικής

της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ανεγνωρισμένης από το Κράτος (Υ.Α. 32003/19.6.1998/Δ/ΚΑΤΕΧΝ/ΥΠΠΟ, ΦΕΚ 719/15.7.1998, τ. β), 5ετούς φοιτήσεως και όρίζεται ή πόλη της Λαμίας ως έδρα της Σχολής.

Άρθρο 2

Τίτλος της Σχολής είναι: ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ «ΓΕΡΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ».

Άρθρο 3

1. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Σκοπός της σχολής είναι: Η διδασκαλία της Έλληνοχριστιανικής Έθνικής Μουσικής, ή όποία όνομάζεται Έκκλησιαστική Βυζαντινή Μουσική, ή διατήρηση και ή διάδοση αυτής.

2. ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

1. Η κατάρτιση και μόρφωση Ιεροψαλτών.
2. Η κατάρτιση και συστηματική επίμορφωση διδασκάλων - καθηγητών της Βυζαντινής και Ευρωπαϊκής Μουσικής και διευθυντών Έκκλησιαστικών χορών.
3. Η δημιουργία χορωδιακών συγκροτημάτων και ή πραγματοποίηση καλλιτεχνικών εκδηλώσεων.
4. Η πραγματοποίηση ύποδειγματικών τελετών και Ιερών ακολουθιών.
5. Η φοίτηση παρέχεται με τήν μικρότερη δυνατή δαπάνη καθόσον ή Ιερά Μητρόπολις Φθιώτιδος άποβλέπει στήν αντιμετώπιση μόνο τών λειτουργικών εξόδων της Σχολής.

Άρθρο 4

ΠΟΡΟΙ

Η Σχολή συντηρείται:

1. Από τό δικαίωμα έγγραφής και τὰ δίδακτρα τών σπουδαστών.
2. Από δωρεές και κληροδοτήματα.
3. Από ένισχύσεις Δήμων, Κοινοτήτων, Ιερών Μονών, Ιερών Ναών, Ίδρυμάτων, Οργανισμών και Κοινοτήτων.
4. Από κρατικές και έκκλησιαστικές έπιχορηγήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β': Διοίκηση της Σχολής

Άρθρο 5

1. Η Σχολή διοικείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, άποτελούμενον από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος ως Πρόεδρο ή από τόν έκάστοτε νόμιμο αυτού άναπληρωτή, τόν Διευθυντή της Σχολής και τρεις (3) Κληρικούς ή λαϊκούς φίλους της Βυζαντινής Έκκλησιαστικής Μουσικής, διοριζόμενους επί τριετεί θητεία από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος. Τό άξίωμα αυτών που συμμετέχουν στο Διοικητικό Συμβούλιο είναι τιμητικό και γι' αυτό άμισθο. Τό Διοικητικό Συμβούλιο, συγκροτού-

μενο σὲ σῶμα, ἐκλέγει τὸν Διευθυντή, τὸν Ταμία, τὸν Γραμματέα καὶ προσλαμβάνει τὸ προσωπικὸ τῆς Σχολῆς.

2. Σὲ περίπτωση κατὰ τὴν ὁποία μέλος τοῦ Δ.Σ. κωλύεται στὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του ἢ δὲν ἀνταποκρίνεται πλήρως στὶς ὑποχρεώσεις οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπὸ τὰ καθήκοντά του ἀντικαθίσταται μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη εἰσήγηση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴ Σχολὴ δημόσια ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς. Διενεργεῖ καὶ ὑπογράφει τὴν ἐπίσημη ἀλληλογραφία τῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ τὰ ἐνδεικτικὰ καὶ τὰ πτυχία τῶν μαθητῶν.

4. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ ἐκάστου μηνός, κατὰ τὴν λήξη τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

5. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς καὶ ἐφαρμογῆ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος, καθὼς καὶ γιὰ τὴν παρακολούθηση καὶ ἐπίδοση τῶν μαθητῶν αὐτῆς. Δύναται νὰ εἶναι καὶ ὁ ἴδιος μέλος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς γιὰ τὸ ὁποῖο εἶναι ὑπεύθυνος ἀναφερόμενος σχετικῶς (γραπτῶς ἢ προφορικῶς) στὸ Δ.Σ. Εἰσηγεῖται ἐπίσης στὸ Δ.Σ. ὅ,τι κρίνει ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς, τὴν ἀπονομὴ βραβείων καὶ ἐπαίνων, τὴν πραγματοποίηση καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων, ἐκπαιδευτικῶν ἢ ψυχαγωγικῶν ἐκδρομῶν καὶ τὴν τέλεση εἰδικῶν Θ. Λειτουργιῶν ἢ ἀκολουθιῶν γιὰ τοὺς μαθητές.

6. Τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ διορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὕστερα ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ μετὰ ἀπὸ αἴτηση τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τὸ Δ.Σ. Φέρει εὐθύνη γιὰ τὴν πιστὴ ἐφαρμογῆ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ κυρίως γιὰ τὴν ἀγωγή τῶν μαθητῶν. Οἱ προσλαμβανόμενοι ὡς διδακτικὸ προσωπικὸ θὰ πρέπει νὰ ἔχουν δίπλωμα ἢ πτυχίον Βυζαντινῆς Σχολῆς ἀνεγνωρισμένης ἀπὸ τὸ κράτος ἢ πολὺχρονη προϋπηρεσία στὸ ἀνάλογο ὡς πρωτοψάλτες. Στὸν Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς καὶ στοὺς διδασκόντες χορηγεῖται χρηματικὸ ποσὸ γιὰ τὰ ἐξοδα κινήσεως τὸ ὁποῖο καθορίζεται κάθε φορὰ μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

7. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα λογιστικὰ βιβλία τῆς Σχολῆς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὶς διπλότυπες ἀποδείξεις εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς, τὶς ὁποῖες σὲ περίπτωση ἀπουσίας του μπορεῖ νὰ ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς. Ὅλες οἱ δαπάνες τῆς Σχολῆς ἐνεργοῦνται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ.Σ.

8. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. διενεργεῖ τὴν ἀλληλογραφία τῆς Σχολῆς. Τηρεῖ τὴν ἀλληλογραφία καὶ τὸ ἀρχειο αὐτῆς. Τηρεῖ τὸ βιβλίον μητρώου καὶ προόδου τῶν μαθητῶν. Τηρεῖ τὸ βιβλίον τῶν πράξεων τοῦ Δ.Σ. Καταρτίζει μετὰ τοῦ Ταμίου τὸν προϋπολογισμό καὶ τὸν ἀπολογισμό, τοὺς ὁποίους ψηφίζει τὸ Δ.Σ. καὶ ὑποβάλλει γιὰ ἐγκρίση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. εἶναι δυνατόν νὰ τηροῦνται καὶ ἄλλα βιβλία τὰ ὁποῖα θὰ διευκολύνουν τὴν ὁμαλότερη λειτουργία τῆς Σχολῆς.

9. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο λογίζεται σὲ ἀπαρτία

ὅταν παρίστανται τρία (3) τουλάχιστο μέλη αὐτοῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἓνα εἶναι ὁ Πρόεδρος, οἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται μὲ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

10. Τὴν πρόσληψη βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀπαραίτητου γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς, ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ': Σχολικὲς Διατάξεις.

Ἄρθρο 6

Τὸ σχολικὸ ἔτος ἀρχίζει τὴν 1^η Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴ 30^η Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὸ διδακτικὸ ἔτος ἀρχίζει τὴν 1^η Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30^η Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρο 7

Γιὰ τὴν ἐγγραφή τῶν μαθητῶν ἀπαιτοῦνται:

1. Αἴτηση.
2. Ἡλικία ἀπὸ 10 ἐτῶν καὶ ἄνω.
3. Ἀπολυτήριον Λυκείου ἢ Γυμνασίου.
4. Καταβολὴ δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς, ἀναπροσαρμοζόμενο κατ' ἔτος.
5. Τὰ τέκνα τῶν ἱερέων καὶ τῶν πολυτέκνων καταβάλλουν τὸ ἥμισυ τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς καὶ τῶν διδάκτρων.

Ἄρθρο 8

Οἱ ἐγγραφὲς τῶν μαθητῶν γίνονται ἀπὸ 1 - 30 Σεπτεμβρίου, μποροῦν δὲ νὰ παραταθοῦν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ποὺ ὀρίζει κατ' ἔτος τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ.

Ἄρθρο 9

Σὲ κάθε μαθητῆ, ἀμέσως μετὰ τὴν καταβολὴ τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς, χορηγεῖται ἀπὸ τὴ Γραμματεία βιβλιᾶριο, τὸ ὁποῖο τηρεῖται ἀπὸ τὸν μαθητῆ μέχρι τὴν λήξη τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Τὸ βιβλιᾶριο αὐτὸ χρησιμεύει γιὰ βεβαίωση τῆς ταυτότητος τοῦ μαθητῆ καὶ γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς τακτικῆς φοιτήσεως στὰ εἰδικὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα. Στὰ βιβλιᾶρια τῶν μαθητῶν ὑπάρχει καὶ τὸ ἐνδεικτικὸ τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων.

Ἄρθρο 10

Κάθε μαθητῆς ὀφείλει νὰ παρακολουθεῖ χωρὶς ἀπουσίες ὅλα τὰ εἰδικὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα. Μαθητῆς ποὺ ἀπουσιάζει ἀδικαιολόγητα τιμωρεῖται. Ἐὰν οἱ ἀπουσίες του ὑπερβαίνουν τὶς 50 ὥρες ὅλο τὸν χρόνον, ἀποκλείεται ἀπὸ τὶς ἐξετάσεις. Ἄν ἀπὸ τὶς 50 ἀπουσίες, οἱ 30 ὀφείλονται σὲ ἀσθένεια, ὁ μαθητῆς παραπέμπεται σὲ ὀλικὴ ἐξέταση τὸν Σεπτέμβριον. Ἡ ἀσθένεια βεβαιώνεται μὲ ἰατρικὴ γνωμάτευση.

Ἄρθρο 11

Ἄν ὁ μαθητῆς ἀναγκάζεται γιὰ ὁποιαδήποτε αἰτία νὰ διακόψει γιὰ μερικὲς μέρες τὰ μαθήματα, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τὸ δηλώσει προηγουμένως στὸν Διευθυντῆ καὶ νὰ ἐκθέσει τοὺς λόγους ποὺ ἐπιβάλλουν αὐτὴν τὴ διακοπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ': Διδασκόμενα Μαθήματα.

Ἄρθρο 12

1. Θεωρητικά: Θεωρία καὶ πράξεις τῆς Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς, ἐκ πρώτης ὄψεως ἀνάγνωσις Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς, Μεταφορὰ ἀπὸ τῆς Βυζαντινῆς εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν καὶ ἀντίστροφα, σύμφωνα μὲ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ.

2. Παράλληλα: Τυπικὸ, Τελετουργικὸ, Λειτουργικὸ, Ὑμνολογία, Ἑρμηνεία Ὑμνων καὶ Ἀγιογραφικῶν Περικοπῶν.

3. Πρακτικὴ ἐξάσκηση: Ἡ διδασκαλία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

4. Γενικά: Ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς - Μετρικὴ - Χορωδία.

Ὀλόκληρη ἢ διδακτέα ὕλη ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις Μουσικῶν Βιβλίων τῆς Μεγάλῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου, δηλαδὴ:

α) Ἀναστασιματᾶριο Πέτρου Λαμπαδαρίου ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

β) Εἰρμολόγιο Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

γ) Δοξαστικὸ Πέτρου Πελοποννησίου ὑπὸ Γ. Βιολάκη.

δ) Μουσικὴ Κυψέλη Π. Πελοποννησίου (ἐκδοσις Πατριαρχείου).

ε) Μαθήματα Ἑσπερινοῦ, Ὁρθροῦ καὶ Λειτουργίας ἀπὸ τῆς Μουσικῆς Συλλογῆς Γεωργίου Πρωγάκη.

ς) Καλοφωνικὸ Εἰρμολόγιο (ἐκδοσις Πατριαρχείου).

ζ) Θεωρία ἀπὸ τὸ θεωρητικὸ τῆς Ἐπιτροπῆς 1881.

η) Ἱστορία Βυζαντινῆς Μουσικῆς Γεωρ. Παπαδοπούλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε': Ἐξετάσεις.

Ἄρθρο 13

Οἱ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς εἶναι:

α) Κατατακτήριες

β) Προαγωγικὲς καὶ

γ) Ἀπολυτήριες.

Οἱ κατατακτήριες ἐξετάσεις διεξάγονται κατ' ἔτος κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἀπὸ ἐπιτροπὴν ποὺ ὀρίζει τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ μὲ ἀπόφασίν του κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς γιὰ τὴν κατάταξιν νέων μαθητῶν μὲ γνώσεις Βυζαντινῆς Μουσικῆς σὲ ἀνάλογη τάξιν (δηλαδὴ ἀπὸ τὴν Β' τάξιν μέχρι καὶ τὴν Ε').

Οἱ προαγωγικὲς ἐξετάσεις διεξάγονται ἀπὸ 20 - 30 Ἰουνίου. Οἱ συμπληρωματικὲς ἐξετάσεις διεξάγονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους εἰδικὰ γιὰ τοὺς μαθητὰς οἱ ὁποῖοι δικαιολογημένα δὲν προσήλθαν σὲ τὴν προαγωγικὴν ἢ ἀπολυτήριαν ἐξετάσειν τοῦ Ἰουνίου καὶ γιὰ ὅσους ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ὑστέρησαν σὲ ἓνα ἢ περισσότερα μαθήματα τῶν προαγωγικῶν ἐξετάσεων.

Οἱ ἀπολυτήριες ἐξετάσεις γιὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου διεξάγονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐνώπιον τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς. Σ' αὐτὰς παρίσταται ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ': Πειθαρχικὲς Τιμωρίες.

Ἄρθρο 14

Στοὺς μαθητὰς ἐπιβάλλονται οἱ κατωτέρω ποινές:

α) Ἐπίπληξις.

β) Ἀποβολὴ ἀπὸ 1 - 10 διδακτικῶν ὥρων.

γ) Ἀποβολὴ ὀριστικὴ.

δ) Μείωσις διαγωγῆς.

Ἡ διαγωγή χαρακτηρίζεται: Κοσμιωτάτη, Κοσμία, Καλή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ': Βραβεῖα.

Ἄρθρο 15

Στῆ Σχολῇ εἶναι δυνατὸ νὰ καθιερωθοῦν βραβεῖα γιὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς προόδου τῶν μαθητῶν ἀπὸ δωρεάς, κληροδοτήματα κ.λπ. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἀπαιτεῖται ἐγκρισθῆναι τῆς Μ.Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παιδείας, ἢ ὁποῖα καὶ καθορίζει ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς ἀπονομῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η': Γενικὲς Διατάξεις.

Ἄρθρο 16

Ἡ σφραγίδα ἔχει διάμετρον καὶ τύπον ὅμοιον μὲ τὶς σφραγίδες ποὺ ἀναφέρει τὸ Διάταγμα «Περὶ ἐμβλημάτων τοῦ Κράτους καὶ τύπου τῶν σφραγίδων» καὶ φέρει τὸν τίτλον ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ καὶ ἐσωτερικὰ τὴν φράσιν «ΓΕΡΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ». Εἰς τὸ μέσον φέρει τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἄρθρο 17

Σὲ περίπτωσιν καταργήσεως τῆς Σχολῆς ὀλόκληρη ἢ περιουσία τῆς, κινητὴ καὶ ἀκίνητη, περιέρχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Φθιώτιδος.

Ἄρθρο 18

Ὅριζεται ἐτήσια ἑορτὴ τῆς Σχολῆς ἢ ἑορτὴ τῆς Συντάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (26 Δεκεμβρίου).

Ἄρθρο 19

Γιὰ κάθε θέμα ποὺ δὲ ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν παρόντα κανονισμὸν ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ. κατὰ τὴν κυρίαρχη κρίσιν του.

Ἄρθρο 20

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1998 - 1999 καὶ ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία».

Ἄρθρο 21

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῆι.

Λαμία, 3 Φεβρουαρίου 1999

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Φθιώτιδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ**ΑΠΟΦΑΣΙΣ****ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ**

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 καὶ 29 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. 146/1977 τ.Α').

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Κανονισμοῦ υπ' ἀριθ. 1/1969 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. 185/τ.Α'/1970), ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Ν. 590/1977.

3. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὥστε νὰ καλύπτῃ πάντας τοὺς τομεῖς δραστηριότητος καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς πᾶσαν ἀνάγκην τῶν πασχόντων συνανθρώπων ἐν τῇ Φθιώτιδι.

4. Τὴν υπ' ἀριθ. 1261/467/15.12.1998 πρότασιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

5. Τὴν ἀπὸ 13.1.1999 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀποφασίζομεν

Τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ».

Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πάντα δὲ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ καθορίζονται διὰ καταρτισθέντος ἰδίου Κανονισμοῦ, ὅστις ἔπεται.

Ἡ παρούσα νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Λαμῖα τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου 1999

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Φθιώτιδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ**ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α': Τίτλος - Ἔδρα - Σκοπός

Ἄρθρον 1

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Φθιώτιδος συνιστᾶται εἰδικὴ φιλανθρωπικὴ Ὄργανωσις μὲ τὴν Νομικὴν μορφήν Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ». Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ἡ ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος καὶ συγκεκριμένως

ὡς ἡ πόλις τῆς Λαμίας.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκεγενειῶν καὶ ἀτόμων χρηζόντων βοήθειας.

2. Ἡ καταβολὴ ἐξόδων δι' ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων εἰς τὰς φυλακάς.

3. Ἡ ἀγορὰ φαρμάκων δι' ἀσθενεῖς καὶ τροφίμων δι' ἀπόρους.

4. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν λοιπῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β': Ἐνοριακὴ ὀργάνωσις.

Συγκρότησις καὶ Διοίκησις Φιλοπτώχων Ταμείων

Ἄρθρον 3

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Ἐνορίᾳ εἰδικὸν Ταμεῖον, ὀνομαζόμενον «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ».

Ἄρθρον 4

Μέλη ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τυγχάνουσιν αὐτοδικαίως ἅπαντες οἱ ἐνήλικες ἐνορῖται ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἄρθρον 5

1. Ἐκαστὸν Ἐνοριακὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος, διοικεῖται δὲ ὑπὸ ἐπταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τριετῇ θητείᾳ, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐφημερίου ὡς Πρόεδρος, ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου καὶ πέντε κυριῶν ἢ δεσποινίδων ἐκ τῶν ἐνοριτισσῶν, μετὰ ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν αὐτῶν.

2. Ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες τοῦ ἐνὸς Ἐφημέριοι εἰς τινα Ναόν, διορίζεται εἰς ἐξ αὐτῶν ὡς Πρόεδρος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος.

3. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου παραιτούμενοι οἰκειοθελῶς πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτῶν, ἀντικαθίστανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου. Ὡσαύτως ἀντικαθίστανται ἄκοντες ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν εἰδικοί λόγοι.

4. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι ἀπεριοριστῶς ἐπανεκλέξιμα.

5. Μέλος ἀπέχον ἀδικαιολογήτως ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς πέραν τοῦ διμήνου, θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθέν.

6. Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι δυνατὴ ἢ σύστασις εἰδικῶν ὑποεπιτροπῶν μὲ σαφῆ καθήκοντα, ἀποτελουμένων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 6

Ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτῆς συγκροτεῖται εἰς σῶμα, ἐκλέγουσα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἓνα γραμματεῦν καὶ ἓνα ταμίαν.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ βιβλίον ἀπόρων καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἄρθρον 7

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου συνέρχεται τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνός, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θεμάτων, ἰδίως δὲ ἐλέγχει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ταμίου τιθεμένους ὑπ' ὄψιν αὐτῆς πίνακας τῶν εἰσπραχθέντων καὶ δαπανηθέντων ποσῶν, ἀντίγραφον τῶν ὁποίων κατατίθεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἐκτάκτως συγκαλεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ αἰτήσει δύο μελῶν αὐτῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον τεσσάρων μελῶν καὶ ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ἐάν, μετὰ γενομένην πρόσκλησιν, δὲν εὐρεθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ, συνέρχεται μετὰ δύο ἡμέρας μὲ τὴν αὐτὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὅποτε εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἀσχέτως ἀριθμοῦ παρόντων μελῶν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι παρίσταται ὁ Πρόεδρος αὐτῆς καὶ δύο τουλάχιστον μέλη. Αἱ προσκλήσεις εἰς τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους συνεδρίας γίνονται γραπτῶς.

Ἄρθρον 8

Αἱ Ἐπιτροπαὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων συγκροτοῦσιν ἐτησίως τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, πρὸς ἐξέτασιν τοῦ καθόλου φιλανθρωπικοῦ ἔργου καὶ τῆς διοργανώσεως αὐτοῦ. Παρόμοιαι Συνελεύσεις δυνατὸν νὰ συγκαλοῦνται ἐκτάκτως ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ἐν Λαμίᾳ ὑπὸ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 9

Πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἶναι:

1. Εἰδικὸν κονδύλιον ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ, ἀναγραφόμενον εἰς τὸν προϋπολογισμόν αὐτοῦ καὶ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ προῖον ἐκ περιφορᾶς δίσκου.

3. Αἱ προαιρετικαί, τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι, εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.

4. Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοτήματα.

5. Ποσοστὸν ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ ἐτησίου Ἐρά-

νου Ἀγάπης.

6. Τυχούσα ἐπιχορήγησις τοῦ Δημοσίου ἢ ἐτέρου Συλλόγου ἢ Ὄργανισμοῦ.

7. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς ἠθικῶς πηγῆς.

Ἄρθρον 10

Τὸ προῖον τοῦ δίσκου δέον ὅπως καταμετρεῖται ἀμέσως, συντάσσεται δὲ πρακτικὸν καταμετρήσεως, βάσει τοῦ ὁποίου ὁ Ταμίας παραλαμβάνων τὸ ποσὸν ἐκδίδει τριπλότυπον ἀπόδειξιν εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρον 11

Ἐὰν εἰς τινα Ἐνορίαν ὑπάρχῃ φιλανθρωπικὸν τι Σωματεῖον ἢ Ἴδρυμα ἀνεγνωρισμένον, δύναται νὰ ὑπάρχῃ συνεργασία πρὸς τελεσφορωτέραν περιθάλψιν τῶν ἐμπεριστάτων.

Ἄρθρον 12

Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται:

1. Διὰ τὴν ὑλικὴν ἐνίσχυσιν ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων, κατοίκων μόνον τῆς ἀντιστοίχου Ἐνορίας.

2. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν διαφόρων Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

3. Διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν φυλακισμένων ἐνοριτῶν.

4. Διὰ τὴν ἀγορὰν φαρμάκων ἀσθενῶν ἐνοριτῶν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν.

5. Διὰ τὴν προικοδότησιν ἀπόρων κορασιῶν τῆς Ἐνορίας.

6. Ἐκ τῶν χρηματικῶν προσόδων τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ποσοστὸν 5% ἀνὰ τρίμηνον, κατατίθεται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ἐκδιδομένου ἐκάστοτε τοῦ σχετικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως.

Ἄρθρον 13

Ἡ ἀπορία ἐκάστου ἐνδεοῦς δέον ὅπως ἐξακριβοῦται ὡς οἷόν τε αὐστηρῶς, πρὸ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον μετὰ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14

Περὶ τῆς ἀνάγκης παροχῆς βοηθείας εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδη ἀποφασίζει ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ ἀπαρτίας διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ὁ Ταμίας ἐνεργεῖ τὴν πληρωμὴν βάσει ἐντολῶν τοῦ Προέδρου, ἀναγραφουσῶν τὸ ἐπώνυμον τοῦ βοηθουμένου, τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας αὐτοῦ καὶ τὸ ποσὸν τοῦ βοηθήματος, λαμβάνων σχετικὰς τῶν βοηθουμένων ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 15

Ἐκαστον Ἐνοριακὸν Φιλοπτώχον Ταμεῖον δικαι-

οὔται ὅπως τηρεῖ ὡς διαθέσιμον εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου αὐτοῦ ποσὸν ἕως σαράντα χιλιάδας (40.000) δραχμᾶς. Τὸ πλεόν αὐτοῦ δέον ὅπως κατατίθεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἰς οἰανδήποτε Τράπεζαν ἐπιλεγεί, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου. Πᾶσα ἀνάληψις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος.

Ἄρθρον 16

1. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα ἄρχεται τὴν 1^{ην} Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31^{ην} Δεκεμβρίου.

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους συντάσσεται ἀπολογισμὸς, ἐλέγχεται καὶ ἐγκρίνεται εἰς ἴδιαν συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ ὑποβάλλεται πρὸς ἐγκρισιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ': Κεντρικὴ Ὁργάνωσις - Διοίκησις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου

Ἄρθρον 17

Ἄπαντα τὰ Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα διοικούνται καὶ ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 18

1. Τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος ὡς Προέδρου, δύο κληρικῶν καὶ δύο λαϊκῶν -γυναικῶν μὴ ἀποκλειομένων- ὡς μελῶν, ἐπιλεγομένων μετὰ τῆς δεοῦσης προσοχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι πενταετής, τὰ μέλη δὲ τούτου διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος δυναμένου νὰ διορίσει τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ πλείονας τῆς μίας πενταετίας.

3. Πᾶν μέλος ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος. Ὡσαύτως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἀντικατασταθεῖ μέλος αὐτοῦ δι' ἐξαιρετικῶς σπουδαίους λόγους καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του.

Ἄρθρον 19

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει τριῶν τουλάχιστον μελῶν πρὸς συζήτησιν συγκεκριμένων θεμάτων, ρητῶς ἀναγραφομένων ἐν τῇ προσκλήσει ἢ τῇ αἰτήσει.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κατισχυοῦσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

4. Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἄκυρος καὶ παράνομος, ἐὰν κατ' αὐτὴν δὲν παρίσταται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ νόμιμος ἐκπρόσωπος αὐτοῦ, ἐγγράφως ἐξουσιοδοτημένος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

5. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κυροῦνται καὶ ὑπογράφονται κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ὑπὸ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν μελῶν.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν συγκροτεῖται εἰς σῶμα ἐκλέγον ἐκ τῶν Κληρικῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν Ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν Ταμίαν τοῦ Ἰδρύματος. Καθήκοντα Γραμματέως ἀνατίθενται ἄνευ ἀποζημιώσεως, εἰς ἓν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἓναν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 20

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν ὀργάνωσιν, διοίκησιν καὶ διαχείρισιν. Εἰδικώτερον:

1. Ἄσκει διὰ τοῦ Προέδρου ἢ οἰουδήποτε τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

2. Ἀναθέτει τὸν ἔλεγχον τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἰς εἰδικούς ἐλεγκτάς.

3. Μελετᾷ καὶ ἀποφασίζει διάφορα μέτρα ὑπὲρ ὑλικῆς ἐνισχύσεως καὶ εὐοδώσεως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

4. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

5. Ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ Ἐλεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐτησίου Ἀπολογισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

Ἄρθρον 21

Περὶ Προέδρου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον, ὡς καὶ τὰ Ἐνοριακὰ τοιαῦτα, κατὰ πάσας τὰς ἐννόμους αὐτῶν σχέσεις καὶ ἔναντι πάσης ἀρχῆς. Καθορίζει τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπογράφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν. Ἄσκει τὴν ἐπὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ἐποπτεῖαν. Λύει διαιτητικῶς πᾶσαν ἀνωμαλίαν ἢ διαφορὰν μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, δυναμένην νὰ διαταράξῃ τὴν ἀρμονικὴν μεταξὺ αὐτῶν συνεργασίαν.

Ἄρθρον 22

Περὶ Ἀντιπροέδρου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος, ἐξουσιοδοτούμενος ἐκάτερος ἐκάστοτε ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 23
Περὶ Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας.

1. Ἡ λογιστικὴ τοῦ Ταμείου ὑπηρεσία διεξάγεται ὑπὸ ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, δύναται ὅμως νὰ ἐπιτελῆται καὶ ὑπὸ τοῦ Ταμίου ἐὰν ὑπάρχη ἡ ἀνάλογος κατάρτισις τούτου.

2. Ὁ Λογιστὴς ἢ ὁ Ταμίας ἐκδίδει τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς - ἅτινα προσυπογράφει ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος - τὰ γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ τηρεῖ τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία.

Ἄρθρον 24
Περὶ Ἐλεγκτοῦ καὶ Εἰδικοῦ Ταμείου.

1. Ἐλεγκτὴς σύμβουλος δὲν ὑφίσταται, ἐκτὸς ἐὰν ὀρισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου εἰς ἓκ τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ προσδιορισθῇ καὶ ἡ ἀνάλογος ἀρμοδιότης αὐτοῦ.

2. Ἡ καθ' ἡμέραν κίνησις τοῦ Ταμείου, εἰσπράξεις, δαπάναι κ.λπ., δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς Εἰδικὸν Ταμίαν ἐπὶ ἀποζημιώσει καθοριζομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ Εἰδικὸς Ταμίας ἐνεργεῖ πάσας τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, τηρῶν ἴδιον βιβλίον ταμείου μετὰ τῶν παραστατικῶν στοιχείων καὶ δικαιολογητικῶν αὐτῶν.

4. Ὁ Εἰδικὸς Ταμίας δύναται νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας τοῦ Ταμείου, τὰ δὲ περισσεύματα δέον ὅπως κατατίθενται ἐγκαίρως εἰς τραπεζικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ εἰς ἴδιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου λογαριασμόν.

5. Διὰ πᾶσαν ἀνάληψιν χρημάτων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις καὶ ἔγκρισις τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 25

Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθεῖ σκόπιμον, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ διεξαγωγή τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ εἰς Τράπεζαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ': Πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ διάθεσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 26

Πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι:

1. Τὰ ἐν τοῖς ἐτησίοις Προϋπολογισμοῖς τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἐνοριακῶν Ναῶν τῆς Μητροπόλεως ἀναγραφόμενα κονδύλια.

2. Ποσοστὸν 5% ἐκ τῶν εἰς χρήμα μηνιαίων προσόδων ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

3. Ἐπιχορηγήσεις παρὰ τοῦ Μητροπολίτου.

4. Προαιρετικά εἰσφοραὶ καὶ δωρεαὶ διαφόρων φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων ἢ φιланθρώπων.

5. Τυχὸν ἀρωγὴ τοῦ Δημοσίου.

6. Τὸ προῖδον ἐκ περιφορᾶς δίσκου κατὰ τὴν πανηγυριν ἐκάστου Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἄρθρον 27

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, ὡς λεπτομερῶς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀναγράφονται.

Ἄρθρον 28

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἓνα τῶν Μελῶν του τὴν ἐξακριβωσιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀρωγὴν. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ διενεργηθῇ ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ οἰκείου Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἢ ὑπὸ Κοινωνικῶν Λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε': Γενικαὶ Συνελεύσεις - Λογοδοσία

Ἄρθρον 29

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Ἰδρύματος συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους κατὰ μῆνα Νοέμβριον ἢ Δεκέμβριον, ἐκτάκτως δὲ τῇ ἀποφάσει τοῦ Προέδρου Μητροπολίτου. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ Γενικὴν Συνέλευσιν ὁ Πρόεδρος ἀναφέρεται ἀπολογιστικῶς εἰς τὸ ἐν γένει ἐπιτελεσθὲν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἔργον καὶ δίδονται κατευθύνσεις διὰ τὸ ἐπόμενον.

Ἄρθρον 30

Μετὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ἐτησίου ἐράνου ἀγάπης καὶ ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν, ὑποβάλλεται ἀπολογισμὸς εἰς τὴν χορηγήσαν τὴν ἄδειαν Κρατικὴν Ἀρχὴν, ὑπογραφόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ': Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 31

Ὅριζεται ἡ 1η Δεκεμβρίου, ἡμέρα ἑορτῆς τῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος, ὡς ἡμέρα τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

Ἄρθρον 32

Ἡ σφραγίδα ἔχει διάμετρο καὶ τύπο ὅμοιο μὲ τὴς σφραγίδες ποῦ ἀναφέρει τὸ Διάταγμα «Περὶ ἐμβλημάτων τοῦ Κράτους καὶ τύπου τῶν σφραγίδων» καὶ φέρει τὸν τίτλον «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ἹΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ» καὶ ἐσωτερικὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κρατοῦντος εἰλητὸν μὲ τὴν φράσιν: «ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΛΕΗΜΟΝΕΣ».

Ἄρθρον 33

Περὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου ἐν τῷ παρόντι, ἐπιλαμβάνεται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου πρὸς ἐπίλυσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 34

Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἡ περι-

ουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς ἓνα τῶν φιλανθρωπικῶν ἴδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος.

Ἄρθρον 35

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «Ἐκκλησία».

Ἄρθρον 36

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκα-

λεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Λαμιά τῆ 3ῃ Φεβρουαρίου 1999

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Φθιώτιδος ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 καὶ 67 Ν. 590/77 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1969 Κανονισμοῦ (Φ.Ε.Κ. 185/1970).

3) Τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρυματος «Κέντρον Ἐκκλησιαστικῆς Διακονίας Οἰνοφύτων», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας (Φ.Ε.Κ. 146/Β/4.3.97).

4) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 37/1.3.1999 πρότασιν ἡμῶν πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον.

5) Τὴν ἀπὸ 5.2.1999 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἀποφασίζομεν

1) Αἱ παράγραφοι α' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ «ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΟΙΝΟΦΥΤΩΝ» (Φ.Ε.Κ. 146/ τ. Β/4.3.1997), τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 4

α. Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικήτι-

κοῦ Συμβουλίου ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, ὡς Προέδρου, ἀναπληρωμένου νομίμως, καὶ ἕξ μελῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των. Δύο ἐκ τῶν μελῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των προτείνονται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Οἰνοφύτων καὶ τέσσερα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των. Ὁ διορισμὸς αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

γ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τῆ προσκλησεί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τούλάχιστον μελῶν».

2) Ἐκ τῆς τροποποιήσεως ταύτης προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

3) Ἡ παροῦσα Ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Λεβαδεῖα τῆ 15ῃ Φεβρουαρίου 1999

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

ΠΡΑΞΙΣ 17

Περὶ συστάσεως Κέντρου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία
«Θεοχαρίδειο - Κέντρο Κοινωνικῆς
Συμπαράστασης Νέων»

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις τοῦ Ν. 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

2. Τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

3. Τὰς ἀνάγκας τῶν νέων τῆς Περιοχῆς, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν ἀνηλίκων, αἱ ὁποῖα ἔχουν προκύψει λόγῳ τῶν σύγχρονων κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ περιστάσεων (διάλυσις τῆς οἰκογενείας, ναρκωτικά, μετανάστευσις κ.λπ.).

4. Τὴν ἔλλειψιν εἰς τὰ Χανιά δυνατότητος προσωρινῆς στεγάσεως μικρῶν καὶ μεγάλων κοριτσιῶν τὰ ὁποῖα δι' οἰονδήποτε λόγον εὐρίσκονται ἄνευ οἰκογενειακῆς προστασίας.

5. Τὸ χρέος καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας νὰ συμμερίζεται καὶ κατὰ τὸ δυνατόν νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰ

προβλήματα των ανθρώπων του Πληρώματός της και δη των νέων.

΄Αποφασίζομεν

Τήν ίδρυσιν Κέντρου υπό τήν έπωνυμίαν “Θεοχαριδείο - Κέντρο Κοινωνικής Συμπαράστασης Νέων”, του οποίου σκοπός είναι ή όργάνωσις ένός συμβουλευτικού Κέντρου δια νέους και παραλλήλως ή παροχή τής δυνατότητος προσωρινής στεγάσεως και προστασίας είς κορίτσια τά όποία έξ αίτίας ποικίλων προβλημάτων απομακρύνονται από τήν οικογενειακήν των έστία.

΄Η διοίκησης και ή λειτουργία του Κέντρου αυτού ρυθμίζονται υπό του ΄Εσωτερικού Κανονισμού του.

Έν Χανίοις τή 3η Μαρτίου 1999

Ό Μητροπολίτης

† Ό Κυδωνίας και Άποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Περί συστάσεως και λειτουργίας Κέντρου με τήν έπωνυμία “Θεοχαριδείο - Κέντρο Κοινωνικής Συμπαράστασης Νέων” τής ΄Ι. Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου

Άρθρο 1

Σύσταση, έδρα, σφραγίδα

΄Ιδρύεται στην ΄Ιερά Μητρόπολη Κυδωνίας και Άποκορώνου Κέντρο με τήν έπωνυμία “Θεοχαριδείο - Κέντρο Κοινωνικής Συμπαράστασης Νέων”.

΄Η έδρα του Κέντρου βρίσκεται στην όδo Άρχοντάκη 4, σε ίσόγειο ιδιοκτησίας τής ΄Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου, ή όποία παραχώρησε τη χρήση του χώρου αυτού στο Κέντρο για τήν έκπληρωση των σκοπών λειτουργίας του.

Το Κέντρο έχει δική του σφραγίδα, ή όποία φέρει κυκλικά τήν έπωνυμία: “ΘΕΟΧΑΡΙΔΕΙΟ - ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΝΕΩΝ” και σε δεύτερο κύκλο “ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ”.

Άρθρο 2

Σκοποί του Κέντρου Κοινωνικής Συμπαράστασης

Όι σκοποί του Κέντρου Κοινωνικής Συμπαράστασης Νέων τής ΄Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου είναι:

1. ΄Η παροχή προσωρινής στέγασης, φροντίδας και ύποστήριξης σε κορίτσια, που καταφεύγουν στο Κέντρο για όποιοδήποτε λόγο και τά όποία βρίσκονται χωρίς γονεϊκή και οικογενειακή προστασία

2. ΄Η συμβουλευτική και κοινωνική στήριξη νέων ηλικίας από 13 έως 18 έτών, σε χώρο που βρίσκεται στο κέντρο των Χανίων

3. ΄Η διευκόλυνση και καθοδήγηση των ανηλίκων,

που άπευθύνονται στο Κέντρο, να έρθουν σε έπαφή με κοινωνικές ύπηρεσίες (Έταιρεία Προστασίας Άνηλίκων, Νομαρχιακή Κοιν. ΄Υπηρεσία Προστασίας Άνηλίκων κ.λπ.), οι όποιες είναι σύμφωνα με το Νόμο άρμόδιες για τήν ήθική και κοινωνική προστασία των ανηλίκων.

4. ΄Η επανένταξη των ανηλίκων στο οικογενειακό περιβάλλον, εάν, όταν και όπου είναι δυνατόν να έπιτευχθεί.

Άρθρο 3

Λειτουργία του Κέντρου Κοινωνικής Συμπαράστασης Νέων

Στο Κέντρο Κοινωνικής Συμπαράστασης Νέων τής ΄Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου παρέχεται έκτακτη διανυκτέρευση σε κορίτσια ηλικίας από 13 έως 18 έτών. Κορίτσια ηλικίας από 18 έως 21 έτών γίνονται δεκτά μόνο σε ειδικές περιπτώσεις και κατόπιν άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου.

Το Κέντρο λειτουργεί και ως συμβουλευτικός σταθμός ανηλίκων άδιακρίτως φύλου, σε ώρες γραφείου -πρωί: 10.00 - 2.00 και άπόγευμα: 6.00 - 9.00- και θα είναι προσιτό, είτε μέσω του τηλεφώνου είτε με άυτοπρόσωπη παρουσία, σε όποιοδήποτε ανήλικό έπιθυμεί άυτόβουλα να καταφύγει σ΄ αυτό για συμβουλή ή προστασία.

Άρθρο 4

Διάρκεια παραμονής στο Κέντρο

Το Κέντρο Κοινωνικής Συμπαράστασης Νέων τής ΄Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου προσφέρει σε ανήλικα κορίτσια έκτακτη διανυκτέρευση μέχρι κατά μέσον όρο 4 - 5 έβδομάδες. Ό χρόνος παραμονής καθορίζεται από τόν κοινωνικό λειτουργό του Κέντρου σε συνεργασία με το Διοικητικό Συμβούλιο ανάλογα με τά δεδομένα τής κάθε περίπτωσης. ΄Η παραμονή μπορεί να ύπερβεί τόν καθορισμένο χρόνο σε έκτακες περιπτώσεις, κατόπιν άποφάσεως του Δ.Σ.

Άρθρο 5

Κεντρική όργάνωση - Διοίκηση

Το Κέντρο Κοινωνικής Συμπαράστασης Νέων τής ΄Ιεράς Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου διοικείται από 9μελές Διοικητικό Συμβούλιο, που προεδρεύεται από τόν εκάστοτε Μητροπολίτη, ό όποιος και διορίζει τά μέλη του Συμβουλίου.

Ό Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Κέντρου, ή ό αντιπρόεδρος κατόπιν άναθέσεως, τó έκπρωσπεϊ ένώπιον κάθε Διοικητικής, Δικαστικής και Έκκλησιαστικής Άρχης.

Ό Γραμματέας κρατάει άρχείο, βιβλίo πράξεων,

πρωτόκολλο άλληλογραφίας και υπογράφει μαζί με τον Πρόεδρο την άλληλογραφία και τα έντάλματα πληρωμών.

Ο Ταμίας κρατάει βιβλίο ταμείου, φάκελλο αποδείξεων και ένταλμάτων.

Τα μέλη του Δ.Σ. προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο Κέντρο άμισθί. Μέλη που δεν ανταποκρίνονται στα καθήκοντά τους ή ένεργοουν με τρόπο αντίθετο στους σκοπούς του Κέντρου παύονται και αντικαθίστανται με σύμφωνη γνώμη τής πλειοψηφίας των μελών του Δ.Σ.

Το Δ.Σ. αποτελείται από: τον Μητροπολίτη ως Πρόεδρο, έναν ιερέα, ένα δικαστή, ένα κοινωνικό λειτουργό και τα λοιπά μέλη εξ έγκρίτων έπιστημόνων των Χανίων.

Άρθρο 6

Άρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου

Το Διοικητικό Συμβούλιο:

1. Αναλαμβάνει κάθε υπόθεση που άφορα στην οργάνωση και λειτουργία του Κέντρου και στη διαχείριση τής περιουσίας του·

2. Καταρτίζει τον έτήσιο προϋπολογισμό και απολογισμό, ο οποίος έγκρίνεται από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο τής Ίερας Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου·

3. Μεριμνά για την έξεύρεση οικονομικών πόρων·

4. Συνέρχεται έπειτα από πρόσκληση του Προέδρου ή αίτηση τουλάχιστον τριών μελών του Δ.Σ. Για την ύπαρξη άπαρτίας πρέπει να παρευρίσκεται όπωσδήποτε ο Πρόεδρος.

5. Άποφασίζει επίσης και για κάθε άλλο θέμα, για το οποίο δεν γίνεται λόγος στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 7

Συνεργάτες του Κέντρου

1. Συνεργάτες του Κέντρου είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία παρέχουν τις υπηρεσίες τους στη λειτουργία του Κέντρου είτε με σύμβαση παροχής υπηρεσιών επί άμοιβη είτε και με παροχή έθελοντικής εργασίας.

2. Για κάθε μορφή συνεργασίας ή παροχής υπηρεσιών άποφασίζει το Δ.Σ. του Κέντρου με ειδική άπόφασή του, στην οποία πρέπει να αναφέρονται τα άκριβη καθήκοντα των συνεργατών, ο χρόνος παροχής των υπηρεσιών τους, καθώς και ή νομική μορφή τής συνεργασίας.

3. Το Δ.Σ. μεριμνά, ώστε να εξασφαλίζεται σε κάθε περίοδο ή συνεργασία του με τους κατάλληλους κατά περίπτωση ειδικούς έπιστήμονες.

Άρθρο 8

Συνεργασία με συναρμόδιους Φορείς

1. Το Δ.Σ. και ή κοινωνική λειτουργός του Κέντρου για κάθε περίπτωση άνηλικου παιδιού συνεργάζονται με την Είσαγγελία Χανίων, την Έταιρεία Προστασίας Άνηλικών και το άρμόδιο Τμήμα Κοινωνικής Πρόνοιας τής Νομαρχίας Χανίων.

2. Παράλληλα επιδιώκεται συνεργασία με το οικογενειακό περιβάλλον των παιδιών, που θα άπευθύνονται στο Κέντρο, με σκοπό την έπανασύνδεσή τους με την οικογένεια.

3. Στην περίπτωση που το οικογενειακό περιβάλλον άπουσιάζει ή άρνεϊται να συνεργαστεί με το Κέντρο ζητείται άυθημερόν ή άδεια του Είσαγγελέα για την προστασία του παιδιού.

4. Έπίσης, το Κέντρο συνεργάζεται με φορείς εργασιακής άποκατάστασης (ΟΑΕΔ κ.λπ.) για την έπίτευξη τής κοινωνικής και επαγγελματικής ένταξης των παιδιών.

Άρθρο 9

Τηρούμενα Βιβλία

Το Κέντρο Κοινωνικής Συμπάρστασης Νέων τής Ίερας Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου διατηρεί τα παρακάτω βιβλία:

1. Βιβλίο μητρώου των άνηλικών που προσφεύγουν στο Κέντρο για κοινωνική και ήθική στήριξη ή διανυκτέρευση.

2. Πρωτόκολλο άλληλογραφίας.

3. Βιβλίο πράξεων Δ.Σ.

4. Βιβλίο ταμείου και διπλότυπα είσπραξεων, πληρωμών και χρηματικών ένταλμάτων θεωρημένων από την Μητρόπολη Κυδωνίας και Άποκορώνου.

Άρθρο 10

Πόροι του Κέντρου

Πόροι του Κέντρου Κοινωνικής Συμπάρστασης Νέων τής Ίερας Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου είναι:

1. Χρηματικά ποσά προερχόμενα από την Ίερα Μητρόπολη Κυδωνίας και Άποκορώνου και τις Ένορίες τής.

2. Είσφορές από Δήμους, Κοινότητες, φιλανθρωπικούς φορείς.

3. Έπιχορηγήσεις του Δημοσίου ή κάθε άλλου Οργανισμού.

4. Δωρεές και κληρονομίες ύπερ του Κέντρου, έβραους κ.λπ.

5. Τυχόν έσοδα από την άξιοποίηση προγραμμάτων του Έλληνικού Κράτους ή άλλων ύπερεθνικών φορέων.

6. Κάθε άλλο νόμιμο έσοδο, που δεν περιλαμβάνεται στα παραπάνω.

Άρθρο 11

Διάθεση των πόρων του Κέντρου

Οί πόροι του Κέντρου, κατόπιν άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, διατίθενται:

α) Για την άμοιβη του προσωπικού του Κέντρου·

β) Για τον έξοπλισμό του Κέντρου και την προμήθεια των αναγκαίων για τη λειτουργία του αναλώσιμων ύλικών (θέρμανση, ύλικά καθαριότητας, οικoσκευή κ.λπ.).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ίερά Σύνοδος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος

Κατόπιν τής από 7.12.1988 απόφασεως τής Διαρκούς Ίερας Συνόδου περί κοινοποιήσεως ύμίν τών έκάστοτε τελεσιδίκων, όριστικών και άμετακλήτων αποφάσεων τών Συνοδικών Έκκλησιαστικών Δικαστηρίων, γνωστοποιούμεν ύμίν ότι:

1) Δυνάμει τής ύπ' άριθμ. 8/1999 απόφασεως του Πρωτοβαθμίου διά τούς Άρχιερείς Συνοδικού Δικαστηρίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, έπεβλήθη επί άντικανονικώ παραπτώματι εις τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ζακύνθου κ. Χρυσόστομον (Συνετόν) ή ποινή τής μομφής.

2) Δυνάμει τής ύπ' άριθμ. 6/1998 απόφασεως του Πρωτοβαθμίου διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς Συνοδικού Δικαστηρίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ό Πρεσβύτερος Χαράλαμπος Κουρής του Παύλου, κληρικός τής Ίερας Μητροπόλεως Ηλείας, άπηλλάγη ένεκεν άμφιβολιών τών προσαφθεισών αύτῶ κανονικών κατηγοριών.

3) Δυνάμει τής ύπ' άριθμ. 11/1998 απόφασεως του

Πρωτοβαθμίου διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς Συνοδικού Δικαστηρίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, έπεβλήθη επί άντικανονικοίς παραπτώμασι εις τόν Πρεσβύτερον Άθανάσιον Τσάκωναν του Ίωάννου, κληρικόν τής Ίερας Μητροπόλεως Κορίνθου, ή ποινή τής καθαιρέσεως έκ του ύψηλου τής Ίερωσύνης ύπουργήματος και τής έπαναφοράς αύτου εις τήν τάξιν τών λαϊκών.

4) Δυνάμει τής ύπ' άριθμ. 2/1999 απόφασεως του Πρωτοβαθμίου διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς Συνοδικού Δικαστηρίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ό Άρχιμ. Κάλλιστος Λαβδάκης, κατά κόσμον Νικόλαος του Εύσταθίου, κληρικός τής Ίερας Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης, άπηλλάγη ένεκεν άμφιβολιών τών προσαφθεισών αύτῶ κανονικών κατηγοριών.

5) Δυνάμει τής ύπ' άριθμ. 3/1999 απόφασεως του Πρωτοβαθμίου διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους και Μοναχούς Συνοδικού Δικαστηρίου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ό Άρχιμ. Πορφύριος Παπαρούπας, κατά κόσμον Χρήστος του Γεωργίου, άπηλλάγη ένεκεν

γ) Για τή συντήρηση και λειτουργία τών έγκαταστάσεών του·

δ) Για τή συντήρηση του προσωπικού του Κέντρου και τών φιλοξενομένων κοριτσιών, καθώς και για τήν έξασφάλιση έκτακτων εκπαιδευτικών έξόδων και λοιπών αναγκών που τά άφορούν σε όλη τή διάρκεια τής παραμονής τους στο Κέντρο.

ε) Για τήν προαγωγή τών σκοπών του Κέντρου, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Δ.Σ.

Άρθρο 12

Μετά τή δημοσίευση του Κανονισμού διορίζονται τά μέλη του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου, ή θητεία τών όποιών είναι τριετής.

Άρθρο 13

Κάθε δαπάνη που γίνεται για τήν τελειότερη όργάνωση και λειτουργία του Κέντρου έπιβαρύνει τόν προϋπολογισμό του, ό όποιος θα καταρτιστεί άμέσως μετά τόν διορισμό και τή συγκρότηση του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 14

Ό παρών κανονισμός μπορεί νά τροποποιηθεί από τόν Μητροπολίτη Κυδωνίας και Άποκορώνου με πλειοψηφική άπόφαση τών λοιπών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 15

Τό Κέντρο διαλύεται με άπόφαση του Μητροπολίτη Κυδωνίας και Άποκορώνου, όταν διαπιστωθεί ότι δέν ύπηρετεί τούς σκοπούς για τούς όποιους συστήθηκε είτε όταν παρεκκλίνει από τούς σκοπούς του είτε όταν ή λειτουργία του κατασταθεί άνέφικτη ή έπιζήμια. Σε περίπτωση διαλύσεως του Κέντρου κάθε κινητή και άκίνητη περιουσία του περιέρχεται στην Μητρόπολη Κυδωνίας και Άποκορώνου.

Άρθρο 16

Ό παρών Κανονισμός ισχύει από τή δημοσίευση του στην Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως και τó Περιοδικό «Έκκλησία».

Άρθρο 17

Άπό τις διατάξεις του Κανονισμού αύτου προκαλείται δαπάνη εις βάρος του Προϋπολογισμού του Νομικού Προσώπου τής Ίερας Μητροπόλεως Κυδωνίας και Άποκορώνου τó ύψος τής όποιας δέν δύναται νά προσδιορισθεί.

Χανιά, 3 Μαρτίου 1999

Ό Μητροπολίτης

† Ό Κυδωνίας και Άποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ἀμφιβολιῶν τῶν προσαφθεισῶν αὐτῶ κανονικῶν κατηγοριῶν.

6) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 10/1998 ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐτροποποιήθη ἡ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5/1998 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ἐπιβληθεῖσα ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι εἰς τὸν Ἀρχιμ. Μελέτιον Ζαχαρόπουλον, κατὰ κόσμον Χαράλαμπον τοῦ Γεωργίου, κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας, ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ Μοναχικοῦ αὐτοῦ Σχήματος, διαγραφῆς ἐκ τοῦ Μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἄνω Δίβρης Λαμπείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας καὶ τῆς ἐπιαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, εἰς ποινὴν ἐνιαυσίου ἀργίας ἀπὸ πάσης Ἱεροπραξίας.

7) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/1999 ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπεκυρώθη ἡ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/1998 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ἐπιβληθεῖσα ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι εἰς τὸν Ἱερομόναχον Σαμουὴλ Ἀγάπιον, κατὰ κόσμον Νικόλαον τοῦ Σπυρίδωνος, κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν, ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ Μοναχικοῦ αὐτοῦ Σχήματος, διαγραφῆς ἐκ τοῦ Μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας καὶ τῆς ἐπιαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

Αἱ ἀνωτέρω δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατέστησαν τελεσίδικαι, ὀριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, συνωδὰ ταῖς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας» ὡς τίθενται καὶ ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 2ῃ Ἀπριλίου 1999

(Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Νόμον ὑπ' ἀριθμ. 673/26.8.1977 δι' οὗ ἀνακατενεμήθησαν αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ν.Δ. 1398/1973 «Περὶ συστάσεως ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων παρὰ τῆ Ἱερᾶ Ἀρχιεπισκοπῆ Ἀθηνῶν καὶ ταῖς Ἱεραῖς Μητροπόλεσι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» συσταθεῖσαι 820 ὀργανικαὶ θέσεις Διακόνων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Νόμων τοῦ Κράτους προβλεπόμενα προσόντα νὰ καταλάβῃ τὴν κενὴν Ἐνοριακὴν θέσιν Διακόνου

τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ Μικροπόλεως Δράμας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἐν τῷ Περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλῃ ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νέῃ Ζίχνη τῆ 10ῃ Μαρτίου 1999

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Τριάδος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆ 10.3.1999

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ Β'

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἔφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

1) Ἁγίας Παρασκευῆς Πόλεως Ναυπάκτου, 2) Ἁγίου Νικολάου Ἀντιρρίου, 3) Ἁγίας Παρασκευῆς Δορβιτσᾶς, 4) Ἁγίας Παρασκευῆς Μηλέας, 5) Κοιμήσεως Θεοτόκου Κάμπου Σίμου, 6) Κοιμήσεως Θεοτόκου Διασελλακίου, 7) Ἁγίου Νικολάου Πωκίστης, 8) Ἁγίου Νικολάου Πέρκου, 9) Ἁγίου Νικολάου Ἀχλαδοκάστρου, 10) Ἁγίας Παρασκευῆς Χόμορης, 11) Κοιμήσεως Θεοτόκου Δενδροχωρίου, 12) Ἁγίου Βλασίου Κάτω Ἁγίου Βλασίου καὶ 13) Κοιμήσεως Θεοτόκου Κάτω Χούνης καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῆ 15ῃ Μαρτίου 1999

† Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Πειραιῶς

Κενῆς οὔσης τῆς θέσεως δευτέρου Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν αὐτῆς συμφώνως τῷ Ν. 817/1978, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς (20) εἰκοσαήμερου, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 15ῃ Μαρτίου 1999

† Ὁ Πειραιῶς ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 περὶ ἱεροκηρύκων, προκειμένου νὰ πληρώσωμεν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπολιτικῆς Παροικίας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ἐν τῷ Περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσι τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Σιδηροκάστρῳ τῇ 19.3.99

† Ὁ Σιδηροκάστρου ΙΩΑΝΝΗΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἄνω Ἐλευσίνος καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Μεγάροις τῇ 26ῃ Μαρτίου 1999

† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

1. Ἐφημερίων: α) Ἀγ. Βασιλείου Μουριάς, β) Προφήτου Ἡλιοῦ Ἀγ. Ἄννας Γουμέρου καὶ γ) Ἀγ. Κων/νου Συρμπανίου.

2. Διακόνων: Ἀγ. Ἀθανασίου Πύργου, β) Εὐαγγελισμοῦ Ἀμαλιάδος καὶ γ) Ἀγ. Δημητρίου Λεχαιῶν καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1999

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Οἴκουμένου Χαϊδεμένης, καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Τρικάλοις τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1999

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων καὶ διακόνου τῶν Ἱερῶν Ναῶν, 1) Ζωοδόχου Πηγῆς, Ἡλιοκώμης, 2) Ἀγίου Γεωργίου Σ.Σ.Λευκοθέας, 3) Κοιμήσεως Θεοτόκου Κρηνίδος καὶ 4) Τιμίου Σταυροῦ Μικροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νέᾳ Ζίχνη τῇ 26ῃ Ἀπριλίου 1999

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 19/1999 Πράξεως ἡμῶν προκη-

ρύσσομεν τὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις: α) "Ἁγίου Γεωργίου" Ἀλικάμπου Ἀποκορώνου, β) "Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου" Πεμονίων Ἀποκορώνου, γ) "Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου" Πιθαρίου δ) "Ἁγίων Ἀποστόλων" Κουφοῦ καὶ ε) "Ἁγίας Τριάδος" Κορακίων Κυδωνίας καὶ προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Χανιά 22 Μαρτίου 1999

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λάμπης καὶ Σφακίων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψη: 1. τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες τῆς καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. 2. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1398/73 καὶ τοῦ Ν. 673/77 ὅπως τροποποιήθηκε διὰ τοῦ Ν. 817/78 (ἄρθρ. 25 παράγρ. 3) καὶ 3. Τὴν ἡμετέρα ἀπόφαση περὶ ὀργανικῶν θέσεων τῶν διακόνων στὴν καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητρόπολη

Καλοῦμε

τοὺς ἔχοντες ζῆλο κατ' ἐπίγνωση καὶ κλίση Ἱερατική καθὼς καὶ τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως καταλάβουν τὴν κενὴ ὀργανικὴ Διακονικὴ θέση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Φουρφουρά Ἀμαρίου νὰ ὑποβάλλουν σ' ἐμᾶς ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν τὰ κατὰ νόμο δικαιολογητικά, γιὰ τὴν πλήρωση τῆς θέσεως.

Σπῆλι 23 Ἀπριλίου 1999

† Ὁ Λάμπης καὶ Σφακίων ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας

Πρὸς

τὸν Ἀρχιμανδρίτην Γερμανὸν Κυπραῖον
πρῶτην κληρικὸν Ἱ. Μητροπόλεως Μεγάρων
παρεπιδημοῦντα ἐν Αὐστραλία
καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1999, ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 11 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας, ἵνα δικασθῆς δι' ἀντικανονικά βαρυτάτα παραπτώματα διαπραχθέντα ἐν τοῖς κανονικοῖς ὁρίοις τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι, ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὥς ἄνω ἡμέρα τε καὶ ὥρα, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

Ἐν Σύδνεϋ τῇ 30ῇ Ἀπριλίου 1999

Ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ
Δικαστηρίου
† Ὁ Ἀπολλωνιάδος Σεραφεῖμ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
Ω. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. καὶ Fax 72.18.308
http://www.ecclesia.gr

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
† Ὁ Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
† Ὁ Καισαριανῆς ΓΕΩΡΓΙΟΣ
† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ὁμότ. Καθηγ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**
Ἄρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Μ.Χ.Ε.
Τακτικὸν μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ἄρχιμ. **ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ**

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου
τῆς Ἐταιρείας Γραφικῶν Τεχνῶν "ΑΒΕΛ"
Μενελάου 2, Ἡλιούπολη, Τηλ. - Fax: 9761274

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν *Χριστοδούλου*, Πασχαλινὸ
Μήνυμα.

Ὁίκουμ. Πατριάρχου *Βαρθολομαίου*, Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον Δ. *Θεοδώρου*, Κεντρομόλος πορεία πρὸς τὸν ἀναστάντα Λυτρωτή.

Συνοδικὰ ἔγγραφα.

Ι.Μ. *Χατζηφώτη*, Ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψη τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Χριστοδούλου στὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας (20-24.11.1998).

Παρατηρήσεις καὶ Σχόλια.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Κανονισμὸς ὑπ' ἀρ. 120/1999.

Πράξεις συστάσεως ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων.

Παράρτημα.